

~~Bibl.~~

~~781. j.~~

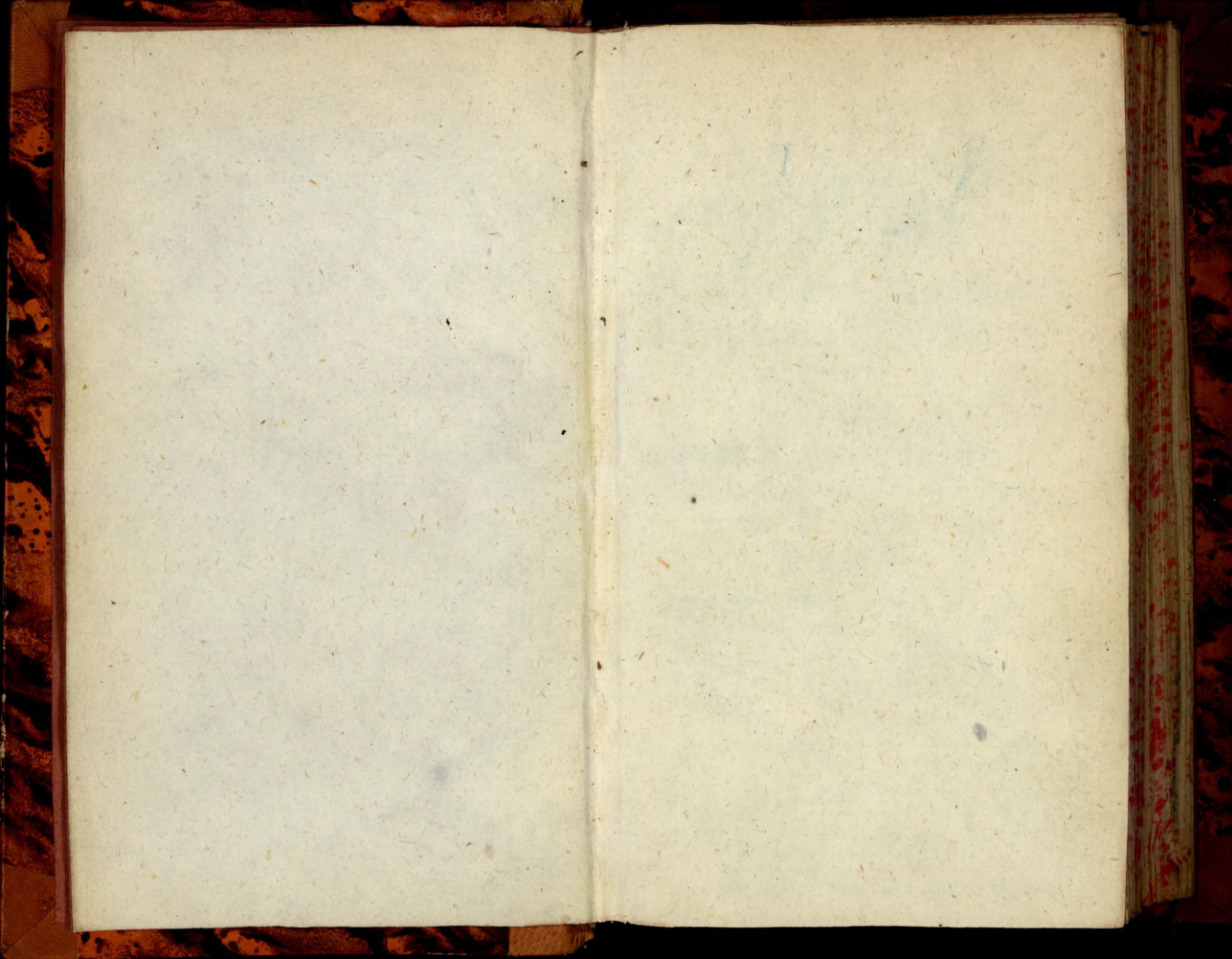
2 M. K. I.

1931.

(teljes)

Г. Г. ДТК, 1912, 65-67.

LELKI
TARHAZ,
Avagy
AZ O ES UJ TESTA-
MENTUM Canonicus
Könyveinek rövid Sum-
mái.

Mellyek
Magyar Rythmusokba fog-
laltattak, és egy-módu notára íza-
battattak. EÖRVENDI MOLNAR
FERENCZ, által.

LÓTSÉN,

Nyomtatta BREVER SAMUEL, 1692.

2. Timoth. 3. v. 15.

Gyermekségedtől fogva tudgyad az Szent Írásokat, melyek tégedet böltsé tehetnek az idvességre, a Christus Jéhusban való hitnek általa.

ELŐL-JARO BESZÉD

A Kegyes Olvasóhoz.

Egyes Olvasó, hogy az egész Biblia Részeinek Summáját, mintegy historia szerint Magyar Rhythmusban foglaltam, nem azért tselekedtem, hogy ez által magamat mutogatnám, vagy hiremet neyemet akarnám terjesztetni, hanem hogy ez által az egész Caputot jobb mógyával (azt egészszén meg olvasván,) akár melly gyenge elméjű Olvasó is elméjében foghatná és meg tartathatná. En-is azért, a mint tölem lehetett, az egész Caputot, abban való Részeket és Dolgokat historice úgy igyekeztem bé foglalni, és egy négy Rhythmusu versben szorítani, hogy az Historiákban kíváltképpen igen kevés maradna el, mellyet vagy egy szóval, vagy egész Rhythmussal oda nem töttem volna: itt azért azt ved eszebben, hogy minden Caput, avagy Rész az egész Bibliában egy

egy versben vagy on bé-foglalva; Hogy azért a' K. O. az Caputban való dolgo-
kat, ez versekből jobban elméjében tart-
hassa, és minden dolog, a' Könyvnek,
mellyik Részében légyen, hamaréb meg-
foghassa, és meg-tudhassa, minden versnek
első bötűjét az A-B-C-nek rendi szerint
csináltam, holott csak azt kell meg-rarta-
nod, mindenik bötű az A-B-C-ben hánya-
dik légyen rend szerint, mellyet ha egyen-
ként meg-tanulsz, csak ved-eszedben, az
a' vers melyben a' meg tartando dolog va-
gyon, mitsoda betűn kezdetik-el, s'hanya-
dik légyen az A-B-C-ben, mindgyarást
meg-tudod, a' könyvnek, mellyik Részé-
ben vagy on. Mellynek el követéseben
ilyen rendet tars: Az első Részttétszi min-
denütt a' betű, mivel az leg első az A-B-C-
ben, a' B, második, a' C, harmadik Részttétszi
s'a't. Továbbá ezt is eszedben
vegyed, hogy a' Deák A-B-C-szerint 16-
dik betű a' Q az R, 17. az S, 18. a' T, 19.
az U, 20-dik, de mivel a' Magyar A-B-C-
ben Q betű nintsen, azért a' 16. dik Részttétszi
mindenütt R, en kezdettem, a' 17. S, 18.
T, 19. U vagy V, 20-dik, V vagy Z, s'
nem-

nem-is mentem penig sohol tovább az 20-
dik Rész: Azért a' hol az 19. Rész Un kez-
detik, ott az 20-dik mindenkor V en kez-
detik: az hol penig a' 19. Részben V, va-
gyon, ott a' 20-dikben mindenütt Z va-
gyon. De mivel némelly könyvekben fok
Részek vadnak, mellyek az 20-dik Részttétszi
fellyül halladgyak azért az olyan hoszfű
Könyvekben minden 20-dik, 40-dik, 60-
dik, &c. Részek után az A-B-C-ét min-
denkor elől kezdettem. Azért K. O. rö-
videden így tarts számot a' ketűkre, hogy
az A jegyzi mindenütt az Első 21 dik, 41-
dik, 61-dik, 81-dik Rész: a' B a' második,
22 dik, 42-dik, 62-dik, 82-dik Részeket, a'
K 10 dik, 30 dik, 50-dik, 70-dik, 90-dik
Részeket, így van a' többi-is rendel. Mel-
lyet, ha jól meg-tanulsz, minden dolgot,
melly vagy egy szóval, vagy egész senten-
tiával a' versben bé-foglaltatott, mellyik
részben légyen, hamar meg-tudhatod.
Annak-felette, azok a' számok, mellyek
minden könyvnek végén vadnad, nem
egyébre valók, hanem azt mutattyák,
hogy az egész Bibliának addig a' számig
hány Részte légyen.

Ez LELKI TAR-HAZ nevű Könyvetskét azért, hogy mostan ki bocsátottam, nem az Sz. Írásban tudofoknak (kik én nálamnál-is abban sokkal forgottabak) kedvéért tselekedtem, hanem egyedül azoknak kedvéért, kik még abban nem igen gyakorlottak, de mind-azonáltal abban épülni akarnának. Mellyet akar ki is, ha e kevés Rhrytmusokat, avagy verseket könyv-nélkül meg tanullya, s' azonban a' Bibliának Részeit egészlen mindennét utánna olvassa, (melynek olvasása nélkül fok helyen a' dolgot meg sem érthetni, kiváltképpen a' ki azt fogja sem olvasni) rövid nap emnek használattyát megtapasztallya. Ely azért Kegyes Olvasó ezzel szüntelenül, nem tsak magad mulatásának okáért ezt dudolván és énekelvén: hanem ély az Isten Könyvében az szent Bibliában való hasznos épületednek okáért, a' te Lelked idvességére.

Légy jó egészségre.

Jó akarod az Urban

ÖRVENDI M. FERENCZ.

AZ O TESTAMENTUMNAK Summája.

MOSES I. KÖNYVE.

Ad Notam: Szeretelen rút dolog volt bűn.

ELSŐ RESZ.

A Z első Teremtésnek szép egyenes rendit,
A' menynek és a' földnek minden alkotmányit,
Fák, füvek, hal, s' madarak, vadaknak neveit,
Moses itten meg-írja Adám eredetét.

II.

B E vivé ISTEN öket Paráditsom kertben,
Holott egy fa gyűmölsőt meg-tilta középben,
Mondván: mingyárt meg-haltok, ha ti esztek
Osztan az házasság-is szereztrték itten. (ebben

III.

C Salárd házug ördögnek beszédét el-hivék,
Es a' meg-tiltott fának gyűmölsét illetek,
Mellyért mindgyárt az átok reájok ki omlék,
Az áldott magis osztán nekik igirteték.

IV.

D Itséretes, s' kedves Ión Abel áldozattya,
Irigyelvén ezt Cain öcsét agyon sujtja,

Nod tartományban ő is lőn nagy népnek atya,
Abel helyet Adámnak lőn Seth nevű fia.

V.

F Noch Istentől égben el fel-ragadtaték,
Az után Adám atyánk világból ki-mulék,
Seth földön nagy nemzetté mikor szaporodék,
Az másik Lamechtől Noe születteték.

VI.

F Ertelmes buja élet földön el-árada,
Seth, és a' Cain háza egyben házafula,
Az őzön vizről nekik Noe prédikálta,
Azonközben serényen a' barksát csinállya.

VII.

G Ofer fábol készített barksában bé-méne,
Melyben minden állatnak parjában bé-vive,
Negyven éjjel és nappal zápor földre jöve,
S' minden magas hegyeket nagy mélyen el fedé.

VIII.

H Eted hónapban bárka hegyé meg-feneklék
Probára leg-először holló botsattaték,
Galambtól zöld olaj-fa levél hozattaték,
Noétől, földre kelvén, áldozat téteték.

IX.

I Géretet tőn osztán Isten a' Noenak,
Egi szivárványt adá bizonyságul annak,
Gonosz Chám meg-neveté szemérmes Atyának
Sem ő tőle el-vővé jutalmát áldásnak.

X.

K Ezedének osztán Sem, Chám, Japhet szaporod-
A' leg első Monarcha Nimrodtól bármazni, (ni,
Ama'

Ama'

Ama' hires Ninivét ez kezdé fundálni,
Vadászásban kezdé kegyetlenné lenni.

XI.

L Őn meg-csufoltatása a' Bábel tornyának,
Nyelveknek változása rajta a' Sidóknak.
A' Semnek maradéki itten szaporodnak,
Thare vala a' neve Abrahám Atyának:

XII.

M Ikoron Abrahámot az Isten ki hitta,
Űr Chaldéából Lothal Canahánban juta,
Onnét az éhség előtt Egyiptomban futa,
El vétetett Sárája tisztán viszsza juta.

XIII.

N Apok halladván, egykor viszbá jöve Lot-
Es hog' ne ostoznának pásztorok a' kúttal, (thal
Frigyet tőnek egymástól való el-válással,
Szólla Isten másodszor osztán Abrahámmal.

XIV.

O Stromló sereg Soárt, s' Sodomát fel-dulá,
Lothot Abrahám tülök viszsza szabaditá,
Minden nyert gazdagságnak tizedét ki adá.
A' Melchisedek Papnak nagy áldását hallá.

XV.

P Aifod lésczék néked Abrahám, el-hidgyed,
Es meg-számlálhatatlan lesz te nemzetséged,
Fel-fagdalt úszdőről ennek jelét vegyed,
Mert nyilván a' Canahán lesz te örökséged.

XVI.

R Ofszszúl bősüllí igen aszszonyát a' Hágár
Mivel az Abrahámtól ő viselődön jár,

A 5

A 2

Az ő Aszfzonyától igen kitsint fel-már,
Alitván nála lenni, a' kit Abrahám vár.

XVII.

S Zövettségének Isten illen jegyét adá,
Mert a' környül metélést nyolczad napra hagyá
Meddő Sárának mondá, mehét hog' meg-nyitná
Ismael, s' Abrahám közt frigyét fel-állatá.

XVIII.

T Ekint Abrahám, s' távol lát három iffiakat.
Kiket hozzá bé-hiván, szerzek lakadalmat,
A' Sára meg-musolygá azoknak szavokat,
Igen szánnya Abrahám Sodomajakat.

XIX.

U Rnak három Angyalit a' Loth bé-fogadá,
Kik által Sogomából leányit ki-hozá,
Ezednek italokat mikoron meg-ivá,
Ammont és a' Moábot születni meg-hallá.

XX.

V Iteté Abimélech a' szép Sárát hozzá,
Istentől meg-intetvén meg-vizszá botsátá,
Mint Propiéta jófiszágát tőle meg nem tartatá,
Mellyért házát Isteniis magzattal meg-áldá.

XXI.

A Ldott, igért Isáknak itt lőn születése,
Bé-tellyesedvén minden ígértnék vége,
Ismael, s' Agar szomjuságban epedése:
Abimelech, s' Abrahám izöverség tetele.

XXII.

B Izik igen Abrahám, hogy Isák hámvból,
Isten vizont mást adhat meg-égett perából,

Ezért

Ezért takará ötet égő áldozatul,
Istennek vizszá adni parantsolattyából.

XXIII.

C Anahán földén begény Sára hog' meg-hala
Abrahám földét az Heth fiaitól váltá,
Lőn ofztán a' Makpela néki koporfoja,
Melly a' Mamréh földének ellenében vala,

XXIV.

D us gazdag ajándékkal Eleázár indul,
Hogy az Isák Urának leányt hozna tárful,
Ki vizet kére innya kúton Rebechátul,
Arany pereczét adá néki ajándécul,

XXV.

E Lő beczélli Moses Chetuta fiait,
Iséktól az Esau, s' Jákob születésit,
Abrahámnak halálát, s' Ismael cselédgyit,
Jákob péppen meg-vővé bátyának áldásit.

XXVI.

F Uta Isák földéből Abimélech Urhoz,
Rebechá Aszfzony miatt hivaték házához,
Földben vetett buzája száz annyi magot hoz,
Abimelech frigy kötni méne az Isákhöz.

XXVII.

G Yenge eledelt enni Isák kíván vala,
Minek előtte tnste sirben bé-fzállana,
Jácob hamar öltezek bátya ruhájába,
Hogy az első szűlőtség áldása rá szálna.

XXVIII.

H Azában Esautól Jábob nem lakhaték,
Bátya haragja előtt Lábánhoz küldeték,

A6

Bethle-

Bethelben Isten néki éjjel meg-jelenék,
Az holott a' Jákobtól fogadás téteték.

XXIX.

I Acob Lában bátyához bé-méne szolgálni,
Kész lón hét esztendőket Rachelért tölteni,
Idő osztán el-telvé Leát adak néki,
Kinek hamar kezdenék gyermeki születni.

XXX.

K Esereg s' sir a' Rachel hog' gyermeki nintse,
Bilhának parantsollya, hogy Jacobhoz menyen
Lea meg szülvén, Zilpát bé-küldi hogy szüljen
Végre osztán Rachel-is fogadá méhében.

XXXI.

L Abának hire nélkül Jacob tsak el-méne,
Atya bálvány képeit Rachel-is el-vitte
Lában szörnű haraggal utánnok erede,
De sok feddőzés után békefiségre tére.

XXXII.

M Enetében Jacob Postát küldé Esauhoz,
Halván haddal jövését, nyúl az imádsághoz,
Sok szép ajándékokat rendelé bátyához.
Készíti az Angyallal magát viadalhoz.

XXXIII.

N Em haragvék Esau Jacob öcse ellen,
De sőt háza térését látá kegyelmessen,
Jacob osztán érkezék Suchotnak völgyében,
Onnét-is vizont egykor fel-méne Sechemben.

XXXIV.

O Rozva Sicheim Dinát rútul fertezteté,
Es végre feleségül szörnven meg-szereté,

Mellyért

Mellyért magát érette környül metélteté,
Végre szörnű romlását nemzetének érté.

XXXV.

P Ogányok ocsmány képektől Jacob háza né
Szépen meg-tisztogatván, áldá Isten nevét. (pét
Dehora után Isák s' Rachel hunya szemet,
Ruben Bilhá Afzszonynak fel-fedeze testét.

XXXVI.

R Endel itt meg-iratnak Esau feleségi,
A' kiktől származtanak Edom nemzetségi,
Miképpen következtek azoknak Királyi,
S' rendel mint uralkodtak sok erős Herczegi.

XXXVII.

S Zerelmes kisdéd Joseph két álmokat látá,
A' melly miá szegénynek esék változása,
Meg-vénült Jacobnak-is keserves sirása,
Potifárnak adaték Joseph szolgálatra.

XXXVIII.

T Hámár assont Her s' onan rendel feleségül
Vénen hamar meg-halnak, s' marad gyermeknél.
Juda-is nagy bánatba vagyő ősfzvegyeségül, (kül
Peres és a' Zéráhyal Thámár jár terhesül.

XXXIX.

V Alá igen nagy áldás Potifárnak házán,
Mivel hogy Joseph vala Ur minden jószágán,
Csudálkozhatik minden az ő tisztaságán,
A' gonosz afzszonynak-is álnok tsalárdságán.

XL.

Z öld szőlő vesszőről lón Pohárnaknak álma,
Azért harmad nap múlva tisztiben bé-állá,

A7

De

De a' Sütő kosárja fordulá kárára.
Mert harmad függéfték ötet három fára.

XLI.

Almot láta Phárao hét kövér úszókról,
Az után ismét hét szép gabona fejeokról,
Joseph meg-magyarázta, hogy hét bő időkről,
Ertelme van, s' ellenben hét izűkesztendokról,

XLII.

Buzáért Jácob pénzel bocsátá cselédgyét,
Holott Joseph kémeknek nevezé mind őket,
Vizfsza térvén, sákjokban találak pénzeket,
Melly miatt nagy félelem fogá el mind őket:

XLIII.

Csüggő kézzel másodszor Josephhez érének
Földöknék gyűmeltseben ajándékban vőnek,
De elsőben ő tőle erőssen féltének,
Végre osztán ebédenvéle edgyütt éttek.

XLIV.

De Joseph meg-tértekben ismét meg-kifirté,
Mert szép ezüst pohárát sákjokban téteté,
Kis Benjaminsz rabul érte meg-terité,
Juda érette magát holtig kötelezé.

XLV.

Esmértekben nékik Joseph végre juta,
Sok szép ajándékokat nékik osztogata,
Edes vén Jácob Atyát hozzája hívattya,
Hogy az hozfszas éhségben éhel meg ne halna.

XLVI.

Fel-kelvén mindgyátt Jácob Egyiptomban
Iken útában sokat ő véle befzélle,
(mene,
Eőt

Eőt a' Joseph meg-látván szívében örüle,
Hetven számu lélek volt éppen ő cselédgye.

XLVII.

Gosen földén barmostul őket meg-szállitá,
Az után a' Királynak edgykor hirre adá,
Egyiptom kincsét Joseph buzán mind bé-váltá,
Atya testét ki-vizsi, hittel fel-fogada.

XLVIII.

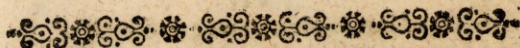
Halván edgykor a' Joseph atya betegségét,
Ephraimot melléje vévén, és Manassét,
Az Jácobhoz el-vivé, mig el-hunyná szemét,
Hogy szépen meg-áldaná Jácob mind a' kettőt.

XLIX.

Iővendőt monda Jácob az ő fainak,
Aldást, vagy penig átkot kiki mint várhatnak,
Szarmasárol szőlla igére Messliának,
Ostán vigan meg-adá lelket a' Christusnak.

L.

Ki vizsi Canahánban Joseph Jácob testét,
Bé-telleyesítvén az ő erős esküvését,
Kiváunya bátyainak ő-is szővetségét,
Hogy ha meg-sabadúlnak el-vigyék tetemét. 50

MOSES II. KÖNYVE.

I. RESZ.

ÆGyiptomban Josephnek szeme hogy el-
hunýék,
A' Jácobnak cselédgye nagyra szaporodék,
ugy

Ugy hogy tőlök Pharaho igen meg-félemlék,
Babáknak öldöklésre tőtvény mondattaték.

II.

BE-vettetik születvén Mojses a' vizben,
A' Király leányától tartaték fejtekben,
Egyiptust meg-öle egykor a' mezőben,
Zippora Gersont szüle szám-kivetésében.

III.

Csipke bokor hogy égne igen sebes lángal,
Szóll az Isten Mozesnek belőle ily szókkal,
Népnek szava fel-hatott én hozzám bizonyyal,
Jere, mert el-küldelek téged hatalommal.

IV.

Durczálkodik Mojses, s' magát vonogattya
Kigyová ő veszfzejét Isten változtattya,
Poklofságból kezét is szépen ki-tisztittya.
Zippora véren Urát Angyalról meg-váltya,

V.

Erőlteték a' népet téglá csinálásra,
De nem adának polyvát nekik sár gyutásra.
Hafzontalan ha szintén futnak-is Királyra,
A' nép-is zugolódik Mozes és Aronra.

VI.

Fogadását az Isten itt meg-erősíté,
Az ő nevét csudákkal hogy ki-jelenténé,
Fogságban epedt népet hogy onnet ki-vinné,
Ház népeknek fejait Mozes meg-befzellé.

VII.

Gyors vásárlók dsudákban Mojsest követik
Veszfzejeket el-vetvén, kigyová tüntetik,
Minden

Minden-féle folyó-víz vérére hogy változik,
Eleven hal csak egy-víz ott nem találtatik.

VIII.

Hoza Isten az után fok undok békákat,
Harmad és negyed izben tétvet, bogarakat,
De nem bánták semmiben Sidók táborokat,
Isten víszont el-vővé minden tsapáfokat.

IX.

IEg első és dög miatt hálnak minden barmok
Hojagozó fekélytül való nagy romlások,
Az Izraél népének nints semmi bántások,
De Egyiptusoknak nagy vala kínzások.

X.

Külde Isten Sáskákat földre nagy bőséggel,
Kik mindent meg-evének földön teltyeséggel,
Bé-borula föld színe sűrű setétséggel, (lyel.
Ugy, hogy minden tapogat, mint vak bízerte bel-

XI.

Leg utólso tsapás-is hogy meg-izenteték,
Hogy minden első szűlött világól ki-múlnék,
Sidók ellen az eb-is tsak meg sem motzannék,
Pharaho szíve még-is meg nem lágyittaték.

XII.

Minden tselédes gazda Paschát meg-serezze
Kovásztalán kenyeret hét napokon egye,
Első szűlött hálála végre hogy el-jöve,
Pharao az Izraélt többire ki-üzte,

XIII.

Nekem meg-szentellyetek első szűlöttteket,
Ne rejsz-el haidtól az én beszédimet,

El-

Él-vivék velek együtt a' Joseph teremét,
Fényes kőd, s' tűzes ofzlop vezetelvén őket.

XIV.

O Sztán minden napével Pharaó ki-menvén,
Sohajt a' rép, meg-szálván veres tenger szélén,
De a' nap kelleri szél szépen fel-derűlvén,
A' nép szárazon méne a' tenger fenekén.

XV.

P Salmusokkal vigadoz Moses és Mária,
Mert el-jött szabadságnak kívánatos napja,
Keferű viznek-is lőn jó ízű itala,
Az Istennek atyai maga ajánlása.

XVI.

R Eggelégből versengő népnek Manna jőve,
Eltve pedig számtalan fűj táborra ére.
De meg-is nem szűnék meg a' nép versengése,
El-tétetek egy Gomer Manna jövendőre.

XVII.

S Ebes vizet kő-szikla bocsát Raphidimba,
Melly miatt versengése a' népnek meg-áll,
Amalékkel Josue mikor szemben száll,
Hur s' Aron Moses kezét tartják ne lánkadna,

XVIII.

T Anátsod ad Jethro Pap itten Mosescnek,
Hogy bírakat rendellyen az Isten népének,
Kik visellyék gondgyokat a' szegény költségnek
Eő peniglen halgassa száját az Istennek.

XIX.

V Ala igen nagy tábor a' Sina pusztaján,
Határt vete, az Isten népnek az hegy állván,

Lángal

Lángal a' hegy, s' az ég zeng kürtöknek fuvásán
A' nép penig fél, retteg, ezeket halgatván.

XX.

Z Engő szóban az Isten ki adá törvényét,
Hagyá hiven őrizni minden ő beszédét,
Nem szenvedheti az Istennek ő szinét,
Moses által kívánniak hallani igéjét.

XXI.

A' Raboknak, bógáknak törvénye mint légye
Hét elztnndó el-telvén, szabadon ki-mennyen,
Atya fertő, rab verő miképpen fizessen,
Eőklelős barom, s' verem ilyen rendel légyen,

XXII.

B Armot ki lop, érette őtfzőr annyit adgyon
Tűz, le-tött marha, zálag, vasarlo meg-hallyon
Senki árvát, őzvegvet meg ne nyomoritson,
Költsön, Király, és fengét az Urnak meg-adgyó.

XXIII.

C Sűggő kézzel meñyen-fel minden az inpre
Hamis tanu te ne légy ajándék tételre,
Hittheusnak bé-vízlek tégedet földére,
Hátárodát ki-vitem a' széles tengerre.

XXIV.

D Ifzes Oltár épüle, tizenkét ofzloppal,
A' Törvény olvasztatik a' nép előtt halkal,
Aron és Hur marada alatt fokasággal,
Mig Moses fenn vala negyven éjjel nappal,

XXV.

E Pületre Sátorhoz ki-ki mindent adgyon,
Kinek-kinek adásra szíve mint hajollyon.

Szövet-

Szövetségnek ládáját, s' asztalt mint csinállyon Gyertyatartót, Cherubint s' rudat aranyozzon

XXVI.

F Ejér, és kik meg-vissált szép veres selyemből Az hajlék építések aranyból, ezüstből, Az fedele peniglen fesset veres bőrből, Superlát, őt oszlopi legyenek Sittimből.

XXVII.

G Yblekezet Oltárát egykor el-készíték, Tornácznak holzfazását zás singre intizék, ötven sing szelelségre el ki-terjeszteték, Kárpittal, s' oszlopokkal meg-ékesíteték.

XXVIII.

H Agya Isten fel-kenni Aront és Nádábot, Hogy viselnék Ur előtt ezek az Ephodot, Gsináltata illendő szép papi ruhákat, Csengettyút, s' alá függő ékes boglárokat.

XXIX.

I Ilyen módot tarts Papok fel-szentelésekben, Kend meg-füld gombáját, venen kos verében, Ne vegy semmit magadnak vesek köveriben, Estve s' reggel áldozat Sátor előtt legyen.

XXX.

K Et sing magassan csinálj jó illat oltárát, Elszendőben meg-szerezd tisztulásnak husát, Számláláskor fel-vigyed személynek váltságát Es meg-küldömböztesd szenteknek olaját.

XXXI.

L On Bafael, Hur fia olly bölcs mesterfegő, Aholiáb aranyból, ezüstből építő,

Hat

Hat napokat számlálván, legyen dolog tevő, Hetedik Szombat legyen, töléd szentelendő.

XXXII.

M Ofes negyven napiglan az hegyen hogy Borju kép a' táborban alatt öntettetek. (kélek, Mellyért Isten haragja a' népre ki-omlék, Es három ezer bennük érte ki-mulék.

XXXIII.

N Em akara népével az Isten el-menni, Az ő kemény ségekért Kalauzzok lenni, Istent könyörgéssel Moses arra veszi, Hogy hátulso részeit szemével nézheti.

XXXIV.

O Rczájára nem nézhet a' nép Mosesnek, Hogy másodszor le-hozá törvényét Istennek, Oltait és berkejit el-ronts pogány népnek, Nekövesseid nyomdokát te ellenségednek.

XXXV.

P Arancsollya az Isten Szombat meg-tartását Hajlék éppítésére nép adakozását, Erteke szerint ki ki nyújtá ajándékát, Arany, selyem, köveknek lád itt gazdagságát.

XXXVI.

R Eggel meg-kiáltaték, nem kell több ajándék Talám az-is több lenne, mint sem kívántatnék, Kecske szőrből hajlékhoz kárpit csináltaték, Oslop, aranyas gombok, s' horog formáltaték

XXXVII.

S Ittim fábol Bafael Ládát el-készité, Aranyból kegyelemnek tábláját ki-önté,

A' két

A' két Cherubinokat aranyból ki-veré,
Sátornak efzközeit szépen el-készíté.

XXXVIII.

T Ornácznak hufz ofzlopi, hufz talpai rész-
Horgai karikái valának ezüfztől, (ből),
Száz Talentom az ezüf, melly jött a' fok néptől
Ezer, hét száz, hetven öt Siclus ezen fellyől.

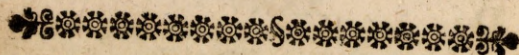
XXXIX.

U Niokkal fénlének papi öltözetek,
Ephodnak két vállára két követ tévének,
Az Hofenre tizenkét követ rendelének,
Corona középire czimert fel-metfzének.

XL.

V Egre ofztán bé-vivék a' frigynék ládáját,
Meg kenvén szent Olajjal az Isten Söltárát,
Helyhezteték ládában bizonyság tábláját,
A' felyhő bé-borítá az Isten hajlékát,

90.

MOSES III. KÖNYVE.

I. R E S Z E.

A Ldozatoknak Moses meg-irja itt módgyát
Miként öllye-meg kiki akkor az ő tulkát,
Es csak meg-tekintse gerliczének nyakát,
De részekre ne ofszza annak az ő tagját.

II.

B Eles formára Mirhát miképpen készítsen,
Drága olajjal öfzve kemenczében sülsen,

Ez-is

Ez-is mind tisztá buza femlye lisztből legyen,
Új gabonát, pogácsát kiki itt fel-vigyen.

III.

C Sonka és benna marhát fenki fel ne hozzon
Himot, s' nőtent mindenkor egyaránt áldzzon
A' kövériből soha semmit meg ne tartson,
Es ocsmány vér ételtől kiki távol állyon.

IV.

D E ha a' bűn efendik csak tudatlanságból,
A' nép akkor egy tulkot vegyen az akolból,
Ki vigye penig husát annak a' táborból,
Sem Krály, Pap sem köfség nem lesz üres attól.

V.

E S ha ki illeténdi holt állatnak testét,
Ha nem teheti mindgyárt egy juhna ő szerét,
Sem penig két galamanak, látván szegénységét,
Egy Ephá femlye lisztnek adgya tized részét.

VI.

F Elebaráttya javát nála ki még tartya,
Avagy talált jófszágot lopva el-tirkollya,
Kereskedés dolgában ő tarsát meg-csallya,
Annak árrat duplommal nékie meg-adgya.

VII.

G Yomlátsfésék ki földről, ki et a' sz. husból,
Es a' hálá-adásnak ő áldozattyából,
Ne egyék egy ember-is vadtol szaggatottból,
De annak küvérivel élhet más hafzonból.

VIII.

H Ogy mofestől Papságra Aron fel-keneték,
Urim és Thummim, s' Hofen reája adaték,

Az

Az ő négy fia is ruhát hogy fel-vövék,
Kezek, lábok és fülök vérrrel meg-kenették.

IX.

Itten kezdi-el immár Aron áldozattját,
Fel-vívén ő magáért gyermekdéd tinóját,
Az után el-készíté kölség áldozattját,
Az isten tüze menyből meg-émeszté husát.

X.

Keszítének Abihu, s' Nádáb áldozatot,
Mellyét rájok az égből hirtelen tűz szállot,
Mivel idegen tűzzel mind kettő áldozott,
Moses a' több Papoknak nagy haraggal szóllott.

XI.

LEgyen bizvást előtted tisztátalan állat,
Melly soha kérőt nem rág, vagy körme nem há-
Meg ne ferteztesd azért azzal te magadat, (Íst),
Tud-meg kit kell meg enni, kit isten még-tiltat.

XII.

MAgzatokat bülendő aszibonynak törvénye
Szüles után ez legyen tisztulás ideje,
Harmincz három, vagy pedig 66. nap telve,
Bárányt, avagy gelliczét a' szülő meg-öllye.

XIII.

NEp között ha valakin rút poklofság indúl
A' Pap néze meg hogy ha naponként nem újjul
Egyéb fakadék lejend, vagy ha az haj el-hul,
Az ház-is, vagy a' ruha mint fekély-meg rútul.

XIV.

OSztán gyógyulás után miképpen áldozék,
Es a' szent társaságban miképpen vétessék,

Az

az házi poklofság-is mint orvosoltassék,
A' kö ezért a' falból mindgyárt ki-vettessék,

XV.

Puhaság a' férfin ha mikoron léfzen,
A' magnak el-folyását, s' rekedést érezzen,
Természet ellen aszszony ember vére mennyen
Tisztulás módgyát osztán miképpen szerezzén

XVI.

REndel mind a' Papokat, az Oltárt és Sátort
Hogy meg-tisztítsa Aron mind az egész tábort
Azután mint vesse-le róla az Ephogot,
Hadgya, tartsa-meg a' nép az hagyományokat

XVII.

SAtoron kívül soha senki ne áldozzék,
Haki azt cselekefzi, vére ki-ontassék,
Semmi állatok vére néptől ne etessék,
Holt test, s' vadtol szaggatott meg ne illetessék

XVIII.

TIltya atyafiaknak isten illetését,
Es az ő szemérmeknek fel-fedeztetését,
Aszszonyi állatoknak tisztátalan testét,
Férfi és a' barmoknak rút közösülését.

XIX.

VAgyon itten summája a' Decalogusnak,
Két-két-féle neméi barom, föld, s' ruhának,
Közösülése férfi és a' rab aszszonyinak,
A' vén ember böcsinek, s' mérték egy vóltának.

XX.

ZAboláztatik immár itt a' bálványozás,
Es őrdöngös nézőkhöz, s' varáslokhoz járás,
S' egy

B

S' egynéhány féle buja rút paráználkodás,
Canán földében soha ne lakják babonás.

XXI.

A Z áldozó papoknak legyen tisztaságok,
Holt test, és a' kopaszság tisztátalan nálok,
Meg-égettefsék, hogy ha kurvák a' leányok,
Hanem épek legyenek mikoron áldoztok.

XXII.

B Izvást chetik a' ki tisztá, a' szent husból,
De azért tisztátalan távul álljon arról,
Epp barmokat vigyen-fel ki-ki ő aklából,
Kik üressék legyenek minden maculától.

XXIII.

C Sengő bengő Innepet Isten parantsolta,
Az Husvéti Bárányak ételét meg-hagyta,
Aratást és kürtölést-is meg-parantsolta,
Leveles színeknek-is Innepet le-írta.

XXVI.

D Rága olajból Moses lámpáft készítetté,
Semlye lisztből tizenkét kenyert sütteté,
Istent rútul káromlót a' népmeg-kövezte,
Szemet szemért törvénynek kiki meg-fizesse.

XXV.

E Kképpen kell szentelned hetedik esztendő
Nyugodni hadgyad akkor szántó földet szőlőt,
Jubileust-is meg-tares, hogy érhefs jó időt,
Uforára se adgyad soha te pénzödöt.

XXVI.

F Aragott bálvány képet ha ti el-kerültek,
Cséplést, fok bő szűretet egymás után értek,

De

De bizony átok követ, ha ellene tésttek,
Mindazáltal kegyelmet bűnből terdek nyerne.

XXVII.

C Yermekdéd ifficskákat mire kell bősülni
Barmot vagy lako házat, s' szántó földet venni,
Fogadafodat hamar kész légy be-tölteni,
Föld terméscének minden dez-máját ki-adni. 117

MOSES IV. KÖNYVE.

I. R E S Z.

A Ron s' Moses számlállyák az Izraél népét,
Husz esztendősn fellýul az egész seregét,
Hat száz és három ezer lón a' summa felett,
öt száz s' meg-ötven ember harczra ki mehetet.

II.

B Ocsáfsátok középpen az Isten ládáját,
Es nap támadat felől Judának zászlóját,
Minden nemzet meg-tartsa el-réndelt határát,
A' miképpen kívánna Isten ő járását,

III.

C Athalogusban vegyed Aron fiait-is,
Allasád-bé a' tisztben Lévi nemzetit-is,
Olízfátok-el azokra Sátor ezkőzit-is,
Isten váltassanak-meg első szülötték-is.

IV.

D Ifzessen rendellyétek a' Lévi nemzetit,
Gchát. Gerson, és a' Meran unokáit;

B 2

Es

Es csak ezek hordozzák Sátornak edényit,
Kik minden meg-tarcsa el-rendelt határit.

V.

EL idegenült, s' vesztet marhát vizfsza adásf
A' gyanus afzfzonyra-is ilyen törvényt látásf
Kit ő ajándékával Oltár mellé állásf,
Es ott keferű vizet ő vele meg-itals.

VI.

Fogadást a' ki téfzen Nazireuságra,
Se haját, se szakállát el ne bereretvállya,
Részegítő italt-is addig-meg ne igya,
A' míg fogadásának határit nem láttya.

VII.

Gerson, Chehát fiai, a' több Lévitákkal,
Mofestől rendeltetett több erős szolgálakkal,
Az hat tár-fzekéreket, tizenkét barmokkal,
Eő rendektől el-vővők több ajándékokkal.

VIII.

Het égő szővétnekek Sátorban égjenek,
Ofztán a' Léviták-is fel-fzenteltessenek,
Kik az első szűlőttek helyekben legyenek,
ötven efsztendő korig ki ki ott éllyenek.

IX.

IZraéliták jutván Sina pufztájában,
Szóla Isten Mofesnek ilyenképpen mondván,
Paschát meg-fzerezzeitek tizen négy nap után,
Ha az felhő fel-kelénd, útra indúilly ofztán,

X.

Két kűrtöket veretvén, csináltass ezűstből,
S' felgyűjtsed néha azzal a' népet nagy szentől,
Had-

Hadban s' Inne napokon csak azokkal kűrtölly
Miképpen indúltanak le-iratik rendöl.

XI.

LAtod miképpen gerjed zugolodás tüze,
Egyiptomban halálíg vágy a' népnek szive,
Nintszen ám a' Mannához ennek semmi kedve,
Hetven vén férfiakra száll az Urnak lelke.

XII.

Maria s' Aron Moses ellen zugolodék,
Mellyért az ő homloka meg-bél-poklosodék,
Hered napig táboron kívül rekeszteték,
Azután meg-ismétlen vizfsza fogadtaték.

XIII.

Nézélni a' Canahán földére kimeket,
El-dotsátá Moses tizenkét véneket,
Kik hogy vizfsza térének szőlő gerezdeket,
Hozának, és meg-mondák földnek az ő népét,

XIV.

OSzlo földben van a' nép, s' visszá akar meñi,
Egyiptomban kívánna drőstebb lakni,
Hogy sem az Orjáfoknak személyeket látni,
De Josue biztattya, hogy Isten bé-vizfi.

XV.

PArancsollya a' népnek, miként áldozzanak
Csak egy törvénye légye begénynék gazdagnak
Szombat napő fát fzedő embert ki gyomlálnak
Ruhájoknak szélire perémet várjanak.

XVI.

Rettenetes nagy romlás a' Coréra szálla,
Két ház ötven magával egyűser s' mind meg-hala
Az-

Azután-is ez a' nép zugolódik vala,
Melly mia két hét ezer, és hét száz nép el-hulla.

XVII.

S Zár az vész sző Sátorban saépen ki virágzik,
Mellynek moridolája-is csuda-képpen látszik,
Az ver lengő nép ellen ez meg-tartattaték,
De még-is nem alhatta a' nép, zugolodék,

XVIII.

T Iéd legyen csak Aron a' Szentség szentsége
A' mi itt az Ur előtt léfzen fel-emelve,
Es csak őtt Siclus legyen első szűlött béré,
De L vitáknak nem lesz semmi öröksége.

XIX.

V Izet meg-tisztulásra miképpen csinállyon
Es a' veres tehénnel miképpen áldozzon,
Holt embert ki illetend, abból ki tisztullyon,
A' tisztátalan pedig azontol meg-hallyon-

XX.

Z ugolodás nagy esék, mert nem vala vizek,
De a' köszikla bűvön botsáta nékiek,
Az Edomnak Királya támadá ellenek,
Meg-hala Aron, s' fia helyében állaték.

XXI.

A Rad Királyt Izraél erőssen meg-rontá,
Tűzes kigyókkal isten Izraél csapdósá,
Sihon Emorheust-is fegyverrel le-vágá,
Ogot-is a' Basánnak Királyát el-rablá.

XXII.

B Alác-is keményen fél Izraél népétől,
Még a' Szamar-is retteg az éles fegyvertől,

El-in-

El-indúl a' Báálám Moabhoz helyéből,
Izraél meg-szemléle a' Báálnak hegyéről.

XXIII.

C Sináltata hét Oltárt áldozat tételre,
Meg-hizott hét tulkokat mellyen meg-égete,
Az Atok helyett áldást monda Izraélre,
S' nem-is telék Baláknak ebben semmi kedve.

XXIV.

D Iszfek, s' igen szép Izraél Satori,
Es teli vagynak neki mindenkor edényi,
Jácob fényes csillagát Bálám jövendőlí,
A' Moábnak romlását osztán meg-jelenti.

XXV.

E Szik és iszik a' nép Balpeor Bálványal,
Fel-gerjede az Urnak haragja azonnal,
A' Zimri látorságát Phineás dárdával,
Meg-büntetvén, a' csapás meg-állá azonnal.

XXVI.

F öld el-osztása szerint a' népet fel-irá,
Minden nemzetnek sorsát igazán ki-adá,
A' Nádáb és Abihu tűz miatt meg-hala,
De Lévi fiainak sorsok ott nem vala.

XXVII.

G illád unokái örökséget vőnek,
Selephád helyett ők-is örökösök lőnek,
Az Abiramnak hegyén Moses míg ki mulnek,
Josue ő helyette tisztben állattaték.

XXVIII.

H usvétí Sz. Napokat, Szombatnak Innepét,
Két két barálynak minden nap ki-ontván verét,

B 4

itali

Itali áldozatot, s' új hóldnak ülését,
Moses itt meg-mutattya áldozatok nemét.

XXIX.

Inépét az hetedik hónap meg-kürtöllyék,
Kecske bakokat bűnért áldozni vigyenek,
Az hetedik hónapban fel-gyűlekezzenek,
S' minden külső munkától akkor meg-bűnyenek

XXX.

Küldömb-küldömb féle személyek fogadási,
Valaki esküvessel magát kötelezi,
Férfi, avagy leányzó, ha meg-erősíti,
Légyen állandó, miglen azt bé-tellyesíti.

XXXI.

Léányotskákon kívül Midian így jára,
Hogy fegyvernek élével Izrael le-vágta,
Gyermekeit és barmaít magának foglalta,
Gazdag nag' nyerefélegnek meg-vagyon it sáma

XXXII.

Manasse fel-nemzete, Ruben, s' Gál fiaí,
Jordánon nem akarnak lakni által menni,
Mert három tartó földön akarának lakni,
Fel-fogadák fegyverrel a' népet követni.

XXXIII.

Neveket szállásoknak holott mulattanak,
Moses rendel meg-irta, az hol bujdosztanak,
A' Canahán földére miglen jutottanak,
Es a' pogány népekkel miképpen bántanak.

XXXIV.

Osztán miként kellyen a' Canahánföldét,
Mindennek intézni annak szélsőségét,

Kinek-

Kinek-kinek igazán ki-adni az övét,
Moses itten meg-irta annak az ő rendét.

XXXV.

Parantsolatot ada a' Léviták felől,
Hogy menyí részek légyen elnyert örökfégből
Hat szabad Városok-is adatnak itt elől,
Az hólót meg-maradgyon gyilkos történetből

XXXVI.

Rohanának sereggel Mosefre illy szóval,
Mit kellyen cselekedni Salphad leányival,
Mivel ha idegenhez mennek szabadsággal,
Az ő szép örökfégek el-fogy hamarsággal. 153.

MOSES V. KÖNYVE.

I. RESZE.

Az pusztában meg-történt dolgok fámlálása,
S' az Isten törvényének meg-magyarázása,
Gond-viselő tiszteknek helyben állatása,
Meg-iratik Josue tisztre választása.

II.

Birodalomban néked földét Efaunak,
Nem engedtem jószágát Ammon fiainak,
Sihon földét foglald-el bátor te magadnak,
Mivel hogy nem enged Utat fokaságnak.

III.

Csatát miként indítot Og, Basán Királlya,
Kinek földét egészen a' nép el-foglalta,

B 5

Meg-

Meg-íratik Josue tisztre választása,
Móses kívánságának nem lőn meg-adása.

IV.

DRága szent Igéimet igen meg-tartsátok,
Magatokat bálványtól mind tisztán tartsátok,
Három váraft nem akart gyilkosnak mutatok,
Ha történetből esett csak oda fúllatok.

V.

EN vagyok csak egyedül Uratok Istentek,
Azért a' tiz igeket ti meg-őzizzétek,
Ha Istent magatoknak Doktorul kértétek,
Mindenekben ő néki tehát engedgyetek.

VI.

FEllyed te Istenedet mint szibül, lélekbül,
Es az ő szent Igéjét kezdedre kösd jégvül,
Bálványt el-hagyván, őtet tiszteljed egyedül,
Hogy mindennemő jókkal láttasál Istentül:

VII.

GIrgazeust, Híttheust ne fogj sőgorságba,
Hogy téged ne hajtssanak bálvány imadásba,
Ha ezt téized Isten-is vészten irgalmába,
Tűzet rakals azoknak inkább bálványokra.

VIII.

HOBbas bujdosásodról gyakran emlekezzél
Isten ostromról-is gyakran elmélkedgyél,
Eletedben ezekről el ne felekezzeél,
Hogy Istentől végképpen meg ne büntettefsél.

IX.

IO földet az Isten te igazságodért,
El-hid néked nem adgya a' te érdemedért,

El-aka-

El akara vészteni sokszor büneidért,
Defzivból könyörgöttém meg-tartatásodért.

X.

Kővekből faragtáték ismét más táblákat,
Szővetség ládájában helyhetém azokat,
Aron halála után rendelék Papokat,
Igen meg-fokasítá Isten magvatokat.

XI.

LElketekben minden én ígemet rejtsetek,
Sok csuda tételimről meg-emlekezzetek,
Arról beszélgessé tetek az hol jártok keltek,
Atkot és áldást hegyen elő beszéllyetek.

XII.

Mindenütt Oltárt, berket, képet le-törjétek,
Aldozatra választott helyre fel-mennyetek,
Hust a' vérével edgyütt ti meg ne egyetek,
Ez igékhez azt hagyom, semmit ne tegyetek.

XIII.

NEzöt, és álom-látot földedben meg-őllyed
A' gonost ki gyomlallyad, s' irtsad te közzüled
Bálványra hitegetőt követ meg-kövezzed,
Sőt még várasokat-is tűzzel meg-égeszed.

XIV.

OCsmányul halottadon ne saggasd hájadat
Tiszta, és tisztátalan ételt meg-válaszszad,
Minden majorságodat hagyó, meg-dézmallyad
Lévitát és jövevényt hogy csak abból tartsad.

XV.

PEnzed heted-éltendőbő költssön oda hadjad
Koldust és a' jövevényt házadnál taplallyad,

B 6

Hét

Hét esztendő el-telyén szolgád el-boesáffad,
Barmaidnak fengéjét az istennek adgyad.

XVI

REndel minden innepek meg-senteltessenek
Husvét, Pünkösöd, és ama' Sátoros innepek,
Minden ti kaputokban Birák téteffenek,
Oltárnál képek, berkek soha ne legyenek.

XVII.

SAnta barmot áldozni soha ne vigyenek,
Bálvány imádók kövel agyon vereffenek,
Papokhoz nehéz s' bajos ügyek viteffenek,
A' Királyok-is azon nemzethől legyenek.

XVIII.

TAnító Levitának meg-add jóvedelmét,
Csak egy váraslonak-is ne kövesd intését,
Ama' nagy Prophétának halgafid igéjét,
Hamissan tanítónak el-fogyisd életét.

XIX

VArafokat rendelt, gyilkos hová fuffon,
Ha penig gyűlölségből meg-ölte, meg-hallyon,
Más határanban senki is el ne foglallyon,
Két, vagy három tanún a' dolog meg-állyon.

XX.

Zaslóval hog' ha hadban ellenségre mentek
Új házaft, és félelmeft mind vízfza küldgyetek,
Ki néktek meg nem hajol, mind el-törüllýetek,
De azért gyűmölts fait el ne veszeffétek.

XXI.

ARtatlan vért egyvölgyben kezedről le-mof-
Rabbol lött feleséged szabadon bocsaáffad, (fád,
Rofz

Rofz erköltsű fiadat kövel te meg-rontsad,
Akasztofán estvére holt embert ne hadgyad.

XXII.

BArmot, s' el-tévedt ruhát mētē haza vigyed
Feleségét gyűlöltt igen meg-büntesséd,
Parázna leányokat, s' férfiat meg-öllyed,
Ha penig jegyben nem vólt, véle el-véteffed.

XXIII.

CSunya ember, sem Ámion gyűlésbe ne men-
Termésbetnek dolgára mind áfotok légyen, (nyē
Senki mástól usorát kölcsönre ne végyen,
Gábonában sem penig szőlőben ne vigyen:

XXIV

DEvortiumot engedgy gyűlöltt feleségnek,
Zalogát vízfza adgyad az nap a' fzegénynek,
Meg ne tartsad jutalmát a' te béreffednek,
El-maradott szőlődet hadgyad a' fzegénynek.

XXV.

ENgedetlen férfiat Biro meg-veresse,
Báttýának feleségét az öttse el ne vegye,
Es kinek kinek légyen mind igaz mértēke,
Izraēl Amaleket hadgya el-törölyye.

XXVI.

Földed s' fád gyűmöltsének leg első fengéjét
Fel vigyed, s' áldgyad vigan Istenednek nevét,
Emlegeffed népével tött jó teteményét,
Fel ne bonts soha véle tött szövetségedet.

XXVIII.

GYermekteknek keveért ofzlopót állatok,
Es parantsolatimat azokra irjátok,

Ebál hegyén az átkot mind ki kiáltatok,
Egész seregűl arra mind Ament mondyatok.

XXVIII.

HA parantsolatimat te ott meg-tartándod
Aldásimat nagy bővön te meg-tapálsz talod,
De hogy ha vakmerőjül azokat meg-rontod,
Az átkot bizony soha el nem távoztatod.

XXIX.

ISmét frigyét tön vélek Moses Moab földén,
Isten jó téteményit mind elő beszélvén,
Hadgya, hogy meg-állyanak végig bővettségben
Hogy ha el nem akarnak veszni mind egeztien.

XXX.

KInos fogságtokban ha erről emlékeztek,
Minden föld hátarából ti őszve gyűjtettek,
Az én parantsolatom nints mészlze túlerek,
Mennyet és Földet hívom ma ti ellenetek.

XXXI.

LAkni Moses nem mehet Canahán földében,
Az Josue biztatta hogy semmit ne félljen,
Törvény Könyvet oda adáa' Papok kezében,
Isten meg-parancsolá, éneket szerezzen.

XXXII.

Moses osztán el-mondgya a' fzerzet éneket
Bizonyságul el-híván a' mennyet és földet,
Annak meg-tartására igen inti őket,
Hadgya Isten, nézze-meg a' Canahán földét.

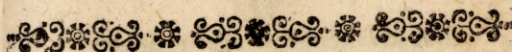
XXXIII.

NEpét az Izraélnek Moses meg-áldgya,
Mindeaik nemzettségéről és jóvendőt monda,
Kinek

Kinek-kinek mint lenne jóvendőben sorfa,
Az Istennek áldását fejekre kívánnya,

XXXIV.

OSztán Moses fel-méne a' Nebo hegyére,
Hogy a' Canahán földét onnét meg-szemlélye,
Holott Isten egy völgyben őtet el-tette,
Az Josuéval választá Isten ő helyébe.

JOSUE KÖNYVE.

I. RESZ.

ALlatá első ISTEN Hadnagyul Josué,
S' vele való létéről téfzen ígéretet,
A' Josue meg-inti nagy szépen a' népet,
Es a' nép-is igéri engedelmségét.

II.

BOcsáta két kimeket osztán Jerichóba,
Ráháb őket bujtattya a' len pozdorjába,
Meg-esketvén kötelén őket ki bocsáttya,
A' kinek meg-térének vízfűz a' táborba.

III.

CSelédestől indula a' nép Jordán mellé,
A' Papok a' frigy ládat szintén vívek belé,
Jordán vize elöttök mindgyárt valék ketté,
Mig által kelésének a' nép végét veté,

IV.

DErekas nagy köveket a' viz fenekéről,
Hozának, hogy az lenne mind örökké jegyül,
Papok

Papok is fel-jövének a' víz közeiből,
Szóllyon kiki ez után kövek jegyzéscről.

V.

EL olvada mind szívek Canahán népének,
Hmael fiai is környül metéltetnek,
Es az után Gígálban Paschát készítének,
Josuének az Isten Angyala jelenék,

VI.

FAlait Jerichonak őrizik erőssen,
Népnek Isten meg-hagyá, hat nap csak kerűlyöm.
Mert hetedik nap kö-fal le-omlik febesen,
Arany, ezüst, réz, s' ruha csak az Uré legyen.

VII.

Gonosz Achán el-lopa a' szentelt ruhában,
Melly miá Ai alatt el-hullanak fokban,
Sorlot vette Josue rájoka a' táborban,
Es Achánt meg-égeték lopásért legottan.

VIII.

HAmar fel-készülének ismét Ai ellen,
A' népnek eggyik része hátul lésben lévén,
Reggel ki rohannának Várból eleinkben,
A' Váras meg-véteik, s' áldozat-is léfzen.

IX.

ITten Cananeusok mind őszve gyűlének,
Izraelitákkal ők hogy meg-űtközzenek,
Giboiták álnokul vélek frigyét tőnek,
Melly miá mind örökké rabokká levének.

X.

Királyok ezt meg-halván, ellenek készülnek,
De ezek Josuéul segetséget kérnek,

Nap-

Napnak holdnak meg-hagyá, hog' vesteg legye-
A' mig ellenségeken győzedelmet véfnek. (nek,

XI.

LAtván ezt a' több népek, ők-is ki-fzállának,
De Izraél népétől mind le-vágattának,
Minden ő tartományok el-foglaltatának,
Vége szakada ofztán az hadakozásnak.

XII.

Mind fel-iratnak itten a' fok tartományok,
Jordánon túl, és innen kikben lőn birtokok,
Moses, és Josuétól el-vesztett Királyok,
Számberént azok lőnek harmintz egy Királyok

XIII.

NAgyob része még hátra Canahán földének
Mellyet a' pogányoktól meg meg nem vettének
Azt meg el kell ofztani tized fél nemzetnek,
Meg-iratik, mit adott Moses a' többinek.

XIV.

OSztáni a' földeket mikoron el-kezdék,
Caleb a' Josuenak előtte állaték
Könyörög hogy külön rész ő néki adásék,
Hebron Várofa azért néki engedteték.

XV.

Portioját meg-irja Juda nemzetének,
Caleb maga leányát adgya Othnielnek,
Városit, és saluit számlállyá ezeknek,
Az Jebuseus marad közte Izraélnek.

XVI.

Reszek meg-irattatik Joseph fiainak,
S' meddig terjedt határa a' birodalmoknak,
Neve-

Nevezetesben az Ephraim fiainak,
A' Cananeusok-is közöttök lakoznak,

XVII.

S Orsa a' Manassénak elegy Ephraimmal,
Sclophéd leányinak az ő bátyjaival,
De meg nem elégescznek az ő hárárjokkal,
Josue meg-tanította, mint éllenenek azzal.

XVIII.

T Anátskozván, Siloban Sátort fel-állatak,
Es hét nemzetség közöttük hárm-at-hárm-at adtak,
Kik az el-maradt földet hét részre osztanak,
Határi meg-íratnak az Beniaminnak.

XIX.

U Jjobbban a' Simeon, s' Isachárnak forsa,
Az Aser, s' Nephtalinak és Dánnak határa,
Rendel itt meg-íratik, s' Zebulon Városa,
Thimdasérát Izraél Josuenak adgya.

XX.

V Egtére el-rendelék gyilkosnak Városát,
Cedeft, Sechem városát, és Chiniáth Arbát,
Jordán vizen túl Bésert; Golant, és Ramothát,
Ha ki történetből ől, oda fogja magát,

XXI.

A Z Léviták lako helyt Josuétól kérnek,
Chechátnak maradéki huszon har-mat vőnek,
A' Gerson fiai tizen hármak lőnek,
Meraríták-é tizen-kettőre telének.

XXII.

B Irodalom után sok prédával meg-tére,
Ruben, Cád, és Manassénak fel-nemzetsége,

Az

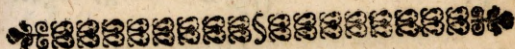
Az Jordáu mellet osztán nagy Oltárt építe,
Melly miatt mind az egész nemzet fel-zendőle,

XXIII.

C Sak holtának előtte Izraél fiai,
Josue fel-hivatá a' népnek véneit,
Hagya híven őrizni Isten rendelését,
Hogy ha ők elakarnák kerűlni csapást,

XXIV.

D Ereksaffban ismét Sechembe fel-gyüté,
Istennek sok vélek tött dolgait beszéllé,
Az után hogy ő vélek szövetséget szerze,
Lélkét Istennek adván, a' nép el-temeté. 211.

BIRAK KÖNYVE.

I. RESZ.

A Z Izraél tanácsot kérde itt az Urtul,
A' Juda és Simeon fegyvert vőn azontul,
Kiűzé Pogányokat Joseph háza Luzbul,
A' több nemzetség pedig ott hagyá lakojul.

II.

B Okimban meg-íntetvén Angyal-tól, sírának
Következő nemzetség szolgálja a' Balnak,
Mellyért minden pogányok rajtok uralkodtak
De jó szerentsét adá Isten a' Biráknak.

III.

C Anahán földén marat több sok pogányokat,
Meg-véré Othoniél az Rísfathaimot,

Ehod

Ehdeglon Királyba bé-űtē a' kardot,
Samgaris egy őszttōnnel hat száz embert rontot.

IV.

DE ez után esznek Jábinnak kezében,
Bárach, s' Debora alfszony fel-mēne az elleni,
Sifera hadnagy népet el-veszték egészlen,
Jáhel a' Sátor Izeget vere a' fejében.

V.

ENeket Birák vigan s' Debora énekle,
Isten ditsiretīre mindeneket inte,
Az Jahelyt magasztallya, hogy ő ezt mivelte,
Es negyven esztendeig nyugvának egy végbe.

VI.

FEl-támada Midián az Izraël ellen,
Angyal Gedeont szerűn biztattya erőssen,
Bálnak oltárit éjjel le-rontá egészlen,
Népet táborban gyűjtven gyapjunt suda lészten.

VII.

GYenge szivőket Isten hadbol viszfza küldé,
Végre tsak három száz lōn, a' ki hatczra mēne,
Gedeon s' Purah éjjel Midiant meg-kémlé,
Es csuda formán őket étfzaka meg-veré.

VIII.

HAraguvék Ephraim a' Gedeon ellen,
Suchot, s' Penuel népe igen embertelen,
Zebah, Salmunah néki akada kezében,
Kiket meg-ōlvén, népen Fejedelem lészten.

IX.

IErubáál fiat Sechem Királyává téve,
Hetven atyafiait egy kővön meg-ōlé,

Sechem

Sechem Városnak népet Isten rá gerjeszté,
A' toronybol egy alfszony kōvel agyonűtē.

X.

KEzdek Thola és Jair itēlni a' népet,
A' bálvány imádásért Ammon kinza őket,
De végre meg-követék érte Isteneket,
Ammon fel-gyülekezik, hogy meg-verje őket.

XI.

Lōn ofztán Hadnagy fattyu Jephthe Gilcádba
Ammon Királya vélebékere nem hajla,
De őket ofztán Jephthe igen meg-alázza,
Fogadásbol leányát Istennek áldozza.

XII.

MEg-vivának Ephraim fia Jephthevel,
Mellyért negyven ezernél többen hullának el,
Jephthe végre meg-hala nép kōzt tisztességgel,
Az után Ibsán, s' Eldōn, s' Abdon bir a' néppel.

XIII.

NEp ismétlen adaték Philisteus kézben,
Angyal erős Sámsonrol ígéretet téfzen,
Mánoáb az Angyalnak áldozatot viszen,
Az után Sámson hamar e' világra lészten.

XIV.

OSztán egykor Thimnátba házafodni mé-
S' úton Orozlán kōlyók jōve eleiben, (gyen,
Melyről iffiaknak mesét vete eleinkben,
A' felesége ofztán ismét ماشو meggyen.

XV.

PHilisteusok földét Sámson meg-égeté,
Az után ismét őket erőssen meg-veré,

A' Ju-

A' Judanépe ötlet kötözve el-vivé,
Ellenfegit egy szamar áll csontal meg-ölé.

R

XVI.

Ettenetes kapuit Gázának fel-vövé,
Dalila néki minden erejét ki-vivé,
Melly miá szegény Sámson szemeit el-veszté,
Rajtok maga holtával, de borszuját tévé.

S

XVII.

Ok ezüst pénzből Micha bálványt csináltata
Es a' maga házána l tiszte lni állatá,
Iffiu Levitát mellé papjának fogadá,
Mellyért az Ur Istennek nagy áldását várá.

T

XVIII.

Artományostul Laist Dan hogy meg-kim-
Hat száz férfit magát ottan rá kézfizé. (Isté
Micha bálvány Istenit és papjait el-vivé,
Laist meg-vévén, osztán bálványt fel-emelé.

V

XIX.

Ön Bethlehemből ágyast magának Levita,
Kit Giboíták éjjel gyötrének halálra.
Levita el-vagdalá tizenkét darabra,
Es egész Izraélnek küldé határára.

Z

XX.

Aszloftol mind fejenként Mispába gyűlének
S' Benjámin fiaihoz követet küldének,
Először Benjamtól igen veretének,
Benjámiták hatszázon kívűl mind el-veszének.

A

XXI.

Z Izraél siratá ez nagy veszedelmet,
S' meg-marad férfiaknak négy száz szép búzeket
Jabcs

Jabcs népét el-vesztvén el-hozák ezeket,
Többi danon magának kapjon feleséget. 232

RUTH KÖNYVE.

I. RESZ.

A Z éhség előt méne a' Moáb földébe,
Elimelech, s' Naomi fiaival egybe,
Ura, fia meg-halván, meg-tere Bethleembe,
Márának mondá magát keferűségbe.

B

II.

Oáz földére a' Ruth árpa szedni mégyen,
S' ötlet Boáz fogadgya nagy emberfegessen,
A' mit szedett, éppen egy Epha árpa lészén,
Boáz hagyá hogy még másfőz-is oda ményen

C

III.

Sendes éjjel Boáznak a' Ruth mellé mégyen
Mellyen Boáz először erőssen meg-retten,
Házasság felől néki ígérte tészen,
Hat merték árpát ada, őressen ne menayen.

D

IV.

E Boáz Elimelech örökségét kéri,
Ostán a' Ruth asz/zonyt-is feleségül vészí,
Kisöl csak hamar Obed születék ő néki,
Ez volt Dávid Királynak eleje, és ősi. 236.

SAMU-

SAMUEL I. KÖNYVE.

I. R E S Z.

A Nna Afzszony Elchanah felesége vala,
Kinek méhet az ISTEN bé-zárlotta vala,
Az ő könyörgésére a' Samuelt adá,
Siloban őt fel-vévén, az Urnak bé-vallá.

II.

Buzgo szivből Anna afzszony éneket énekle,
Eli Pap fiainak nagy hitetlensége,
De hogy Eli pap őket csak lágyan feddete,
Ezért Isten házára veszedelmet küldte,

III.

Csendes nyugtában Isten szólla Samuelnek,
Es eleiben futa Samuel Elinek,
Veszszelyét meg-jelenté Eli nemzetének,
Kedvessége nagy vala végre Samuelnek,

IV.

Derék hartzot tőn a' nép Philisteosokkal,
Oda Lada, s' el-esék Hophni Phineással,
Ez hirt halván Eli Pap, székből esék nyakkal,
Phineás felesége szüle hamarsággal.

V.

EL-esék Lada előtt a' Dágot Asdodban,
Gádban vízen valának Süly miatt nagy kinban,
Onnét ismét el-küldek a' Ládát Ekronban,
Tanátskoznak, hogy haza küldének Siloban,

VI.

FEjedelmek Ládában ajándékot tőnek,
Két tehenen, szekerem osztán haza küldék,
Bethsemesbellektől áldozat téteték,
Chiriath Jeárimban onnét fel-vitteték,

VII.

Gonoszságot el-hagyván Istenhez térének,
Samuel intéfere Mispába gyűlének.
Philisteusok tőlők igen veretének,
Lőn Samuel Birája Izraél népének.

VIII.

Hellyette két fiai birákká levének,
A' népek Samueltól csak Királyt kérenek,
Királynak igafságát meg-mondá nekik,
Hadgya Isten, engedgyen a' nép beszédének.

IX.

Iffú Saul, kis fia, ékes tekintetre,
Szamarit nem találván, mēne a' nézőre,
Szemben lőn Samuella fel-menvén az hegyre,
Holott meg-vendegelé Sault végezetre.

X.

Királyyá kenvén Sault, fokát jóvendőle,
Kit Isten a' Saulon az napon bé-tőlte,
Mispában egyben gyűlvén, a' nép ki keresé,
Es Királynának ötet nagy szépen üdvözlé.

XI.

Lovagokkal a' Nánás Jabeft hogy meg-sálya
Három száz ezer néppel Saul-is ki-szálla,
Ammonirát másod nap meg-üté hajnalba,
A' Sault Királyságba a' nép confirmálya.

XII.

MEnti magát Samuel ártatlanságáról,
Feddi népét Istenhez háládatlanságáról,
Menyőrgést és esőt kér erre bizonyoságot,
Meg-rettent népet inti, élyenek jámborrol,

XIII.

NEpe Philisteuinak Saultól vereték,
Azután a' Saultól áldozat téteték,
Mellyért az Ur Istentől ő-is meg-vetteték,
Kovács Izraél földén nem találtathaték.

XIV.

ORozya a' Jonathán a' táborn meg-üti,
Saul nagy tilalommal népet kötelezi,
Egy kis mézért Jonathánt akará meg-ölni,
De a' nép ő életét haláltól meg-menti.

XV.

PArantsolathoi Saul Amalekre méne,
De a' barmok szépinek, s' Királynak kedveze,
Isten-is Királyságot ő tőle el-vőtte,
Agag Királyt Samuel fegyverrel meg-ölte.

XVI.

Rendel minden fiait Isai hívata,
Dávidot a' Samuel Királyá választá,
Gonosz lelket Saulra Isten rá bocsátá,
Hegedűlni Dávidot Saul el-hívata.

XVII.

Szidalommal illéré Goliáth a' népet,
Dávid-is fel-fogadá hogy meg-öli őtet,
Kövel homlokba ütven, el-űte a' fejét,
Izraél-is el-dulá Philisteus népet.

XVIII.

TEllyes szível Jonathán a' Dávidhoz hajla,
Afszony népek serege ditsiretet monda,
Saul Mihalt Dávidnak adá hazafságba,
Jegy ruhában szemérem testnek bőret ada.

XIX.

UTólso szdkfégeben Jonathán meg-menti,
Dárdával mert a' Saul akará meg-ölni,
Ejjel Michál áblakon őtet ki ereszté,
Samuelhez Rahamba méne panaszkodni.

XX.

VEte állandó frigyét Jonathán Dáviddal,
Igeri hogy jelt téfzen nekie a' nyillai,
Sault ölni akará Jonathánt dárdával,
Dávid a' Jonathántól el-valék firással,

XXI.

AChimélekhez Dávid juta Nob városba,
Goliáth kardgyát, s' kenyért el-vivé útában,
Achis Királyhoz méne Gathnak városában,
Hjettében bolondá tévé magát ottán.

XXII.

BArángban keferedtek Dávidhoz gyűlének,
Gád szavára Mitzpaból Judeában jönek,
Doég áruloja lön az Achiméleknek,
Es végre gyilkossá-is Papok seregének.

XXIII.

CHehilát ellenségtől a' Dávid meg-menté,
Onnét ismét el-futa Ziphnek erdejére,
Jonathán hozzá menvén, frigyét tön ő véle,
Ziphneusok bé-adván, űzik hegyről-hegyre.

XXIV.

David lopva el-metszé Saulnak ruháját,
Oszlán elő beszéli nagy ártatlanságát,
A' Saul-is meg-vallá minden gonoltságát,
Dávidot meg-esketi, nem bántaná házat.

XXV.

El küld Dávid Nádábhoz kenyeret kéretni,
Nábál embertelenül izene ő neki,
Abigail nem restell ajándékkal jőni,
Es a' Nábál meg-halván, felesége lenni.

XXVI.

Futa Dávid népével Ziphnek pusztaiban,
S' éjjel lopva bé-méne Saul táborában,
Azután meg-szóllitá más nap hegy oldalban,
Saul vétket meg-vallá, s' tere hazájában.

XXVII.

Gath városában Dávid Achishoz bé-méne,
Achis Siciágot adá nékie öregbe,
Rabolni ki jár vala Gesurnak földére,
Dávid Achisnak juta igen nagy kedvébe.

XXVIII.

Haddal Philisteusok táborba szállának,
Saul segítségéhez futa Varáslnak,
Pokolból jött Samuel választ tőn Saulnak,
Saul feleletire meg-rettene annak.

XXIX.

Immár Philisteusok Aphekbe fel-gyűlvén,
S' Dávidot a' fő-népek el nem szenvédhetvén,
Achis hagia, hog' reggel mingyárt vissza menyé
Dávid-is vízfőzre tere Achisnak földében.

xxx.

XXX.

Ki űtvén az Amalech, Siciág mind el-ége,
Dávid őket el-érvén, keményen meg-verte,
El-vit jószágot, s' rabot túlók vízfőzre nyerte,
Prédából barátinak ajándékot küldé,

XXXI.

LAtván a' Philisteust Saul, meg-űtközik,
Három fia, és maga kard miatt el-esék,
Testeket Bethsán város falára függeszteték,
Jábesbéliek éjjel lopva el-temeték.

367.

SAMUEL II. KÖNYVE.

I. R E S Z.

Az Dávidhoz Siciában követ hozá jöve,
Saul s' Jonathán felől ki neki hirt téve,
Ruháját meg-szaggatván, postát meg-öleté,
Sault és a' Jonathánt fokáig keserge.

II.

Be-menvén Hebronba, ott Királlyá keneték,
Isbofeth-is Abnertől Királlyá téteték,
Asaél az Abnertől által veretteték,
Háromszáz nyolczvan ember nép közzül el-esék

III.

Cathalogusban Dávid fiait fel-jedzi,
Abner tisztelegessen Dávidot köszönti,
Alnoksággal az Abnert Joáb által űti,
Dávid őt el-temetvén, a' néppel kesergi.

c3

IV.

IV.

Darával két Hadnagyok Urokat meg-öli,
Isbőfethnek ágyában a' fejét el-metízi,
Es azt ök nagy örömmel Dávidnak bé-vivék,
S' rút halállal mind kettő érte meg-öleték.

V.

Egész Izraél népe Dávidot fel-kené,
Jerusálemet, s' Siont népével meg-vövé,
Hiramot köszöntetvén, ágyát szécsíté,
Philisteust két ízben erőssen meg-veré.

VI.

Fel-gyűlvén a' fő-népek, a' Ládát fel-vövék,
Ládához nyúlásért Uzza meg-öfeté;
Obed Edom házáto! Sionba viteték,
T nezőlásért Micháto! Dávid utáltaték.

VII.

Gondolá ezt a' Dávid, hog'templomot rak-
Isten néki izené, hogy az ő magzátya, (na)
Lenne ki ő nékie Templomot csinálná,
A' Sátorban bé-menvén, nagy hálákat ada.

VIII.

Haddal a' Philisteust, és Ammonitát,
Edom, Moáb, és Sírust, s' Tzobának Királyát,
Dávid meg-hodolátá, el-dulván orszagát,
Fő-hadnagyá válásztá Serujának fiát.

IX.

Itten Dávid jól téfszen a' Mephibosfettel,
Atya jószágát kézhöz adá tellyességgel,
Mephibosfeth köszöni ezt le-hajtott fővel,
Holtig Jerusalemben tartaték étellel.

X.

X.

Külde Dávid Hánonhoz ötét vigasztalni,
Követek szakállait, s' ruháit el-metízi,
Ezért Amoritákat a' Dávid meg-veri,
Az Syrusfokkal egvűtt szolgálva téfszi.

XI.

Lakván Joáb táborban, Dávid hivalkodik,
Betfabeth bé-vitetvén, véle közösödik,
Az Uriás méltatlan harczon meg-öletik,
Bersabe feleségül Királytol vétetik,

XII.

Meg-dolgalván Dávidot a' Náthán Proféta,
Dávid penitentiát bűnciről tartá,
Bersabétol lőtt gyermek heted nap meg-hala,
Rabbah várost meg-véven, népét le-vágatá.

XIII.

Nagy betegé Thámárért Amon magát tévé
Thámár hozzá bé-menvén, sőt meg-szeplősíté,
Abfalon vendégségben Ammont meg-öleté,
Gessurban futván, három esztendőt el-tölté.

XIV.

Okossággal az Afzsonyt Joák meg-tanitá,
Abfony szép szóval Királyt Abfalonhoz hajtá,
Joáb által Gessurbol haza hozattatá,
Két esztendő el-múlva örömmel fogadá.

XV.

Partot útvén Abfalon, a' népet el-hajtá,
Hebronban önnön magát Királynak hivatá,
Dávid töle féltében Várást puztán hagyá,
Sidók Papot Ládával meg-vizszá bocsátá.

64

XVI.

XVI.

R Akott terehvel Siba a' Dávidhoz jöve,
Semei rút szirkokkal Dávidott illeté,
Abfolon Jerusalemben népét fel-vivé;
S' az Atyának ágyasit mind meg-fértezteté.

XVII.

S iralmas és rozf tanács Abfolonnak tésték,
Ez tanács Chufaitol ismét el-bontaték,
Dávidnak meg-izenvén, vizen által szökék,
Holott Barzillaitól étellel tartaték.

XVIII.

T Aborát Abfolonra Dávid ki-bócsáttya,
Abfolon üstökénél fogva fel-akadá,
Ez hír hogy a' Dávidnak füléiben juta,
Abfolont keferveffen, s' fel-szóval sirattya.

XIX.

V Egetlen fok firásért a' Joáb meg-feddi,
Egész Izrael s' Juda Királyt haza viízi,
Semei térdre esvén, Királyt meg-követi,
Dávid a' Barzillait hozzá hívja lakni.

XX.

Z Endülést berze Seba, s' néppel meg-hasonlék
Amasa néppet együtt ellene küldeték,
Abela a' Joábtul környül vérteteté,
Sébának a' kö-falon feje ki vetteték.

XXI.

A Saulnak dolgaért nagy éhség támadá,
S' akasztván hét fia érette meg hala,
Maradékival együtt Dávid el-takará,
Végre az Orjaloknak magvokat szakasztá.

XXII.

XXII.

B uzgo szivből Istennek a' Dávid énekle,
Emlekeztvén számtalán jó-téteményire,
Az ő ellenfégitől hogy őt meg-mentette,
Eshogy az ő országát meg-erősítette.

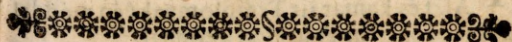
XXIII.

C Selekedetit írja itten a' Dávidnak,
S' vigasztaló beszédit Isai fiának,
Rendel itt le-tétetnek nevek Hadnagyinak,
Kik minden dolgaiban mellette voltanak.

XXIV.

D Avid egész Izraelt mind meg-számláltatá
Mellyért Isten népére a' dög halált hozá,
De Jerusalemben Isten nem bocsátá,
Araunah szerűjén oltárt fel-állatá.

291.

KIRALYOK I. KÖNYVE.

I. R E S Z.

A Dávid végezetre meg-venhedett vala,
S' Adoniás ő magát Királynak vallatá,
Dávid-is a' Salamont fel-kennie hagyá,
Az Adoniás magát az Oltárhoz voná.

II.

B Eszédevel Salamont a' Dávid oktatá,
Adoniást Salomon osztán le-vagatá,
Abiathár Papot-is tiztiből meg-fosztá,
Ioabon és Semein boszszuját meg-állá.

C5

III.

III.

Csak hamar a' Pharao leánya hozaték,
Gibeonban az Isten Királynak jelenék,
Istenlöl bölcseséggel bűvön meg-áldaték,
Két parázna afizőnynek bősits törvény téteték.

IV.

Derekas fő-fő népek itten meg-iratnak,
A' tizenkét tisztartók rendel gazdálkodnak,
Bölcséget itt meg-irja Király afztalanak,
Haltetlan bölcsesége vala Salomonnak.

V.

Epületekhez való fákat Hirámtól kér,
Hirám-is Salomonnak nagy örömdöst ígér,
Buza s' olaj mértékje vala negyven ezer,
A' Salomon dolgossa számtalan fok ember.

VI.

Falát és kamaráit Templomnak szép móddal
El-kezdé építeni Salomon azonnal,
Melly körös környül ékes fok szép virágokkal,
Cherubinokat képével, s' tündöklük, arannyal.

VII.

Gyönyörű nyári háznak, s' Széknek építése,
Itt lön értz öfzlopnak, s' tengernek öntése,
Az öftek lábainak, s' edényeknek mive,
Gyertyatartóknak aranyból ki veretése.

VIII.

Hivatván a' Papokat a' Ládát bé-vivék,
Salomon az Istennek fokát imádkozék,
Számtalan fok ökrökkel, s' juhokkal áldozék,
Az nép-is meg-áldatván, haza bocsáttaték.

IX.

IX.

Ismétlen meg-jelenék Isten Salomonnak,
Husz Városokat ada az Hirám Királynak,
Az maradék pogányok néki adót adnak,
Ophirből hajokon fok aranyakat hoznak.

X.

Királyné a' Salamont személy szerint látá,
Es fok drága marhákkal még ajándékozá,
Szép fris királyi szeket Király csináltata,
Minden ditsőségeit itt elő számlállya.

XI.

LElke a' Salomonnak Bálvány után hajla,
Melyről ötet az Isten meg-dorgálta vala,
Hadad Királyt, és Refont reája támasztá,
A' tiz nemzetseger-is töle el-szakasztá.

XII.

Mind az egész nemzetseger Roboámhoz méne
De Roboám kegyetlen válsáfszal ereszté,
Jeroboámot öfztán nép Királlyá tévé,
Ki Dánban és Béthelben borjut fel-emelé.

XIII.

NAgy veszedelmet néki Prophéta kiálta,
S' a' Király meg-saradott kezét meg-gyogyítja
Egy vén hamis Prophéta útról vízfíza hívja,
Mellyért haza tértében Oroszlán meg-rontya.

XIV.

Osztán a' Jeroboám Ahiáshoz küldé,
Ahiás veszedelmet néki jövendőle,
A' Nadáburalkodék öfztán ő helyette,
Jerusalemnek kintsét Sesák mind el-vitte.

C6

XV.

XV.

P Arancsolván Abiah, Judán uralkodik,
Azután ő ntánna Afa választatik,
Afa és Benhadad közt szövetség tétetik,
Nadáb meg-ölettetvén, Báafa uralkodik.

XVI.

R Omlását a' Báásának Jehu jövendőle,
Az Zimri pártot űtvén, Elaht által veré,
Házban Zimri meg-égvén. Omrit nép fel-kené,
Es Achab idét Hiel Jerichot éppité.

XVII.

S Zarázfágot az Illyés Achábnak meg monda
Hollok által az Isten Illyést el-ráplála,
Sareptában kis lisztet, s' olajt szaporitá,
Es az özvegy afzszonyoknak fiát fel-támasztá.

XVIII.

T Alálkozván Achábra az Illyés, meg-feddé:
A' Bááinak Prophétáit mind őszve gyűjteté,
Az áldozat meg-égvén, őket mind meg-öle,
Nagy elsőnek jövését Achábnak izené.

XIX.

U Gyan akkor féltében a' pusztaban ére,
Pogácsa erejével negyven napig méne,
Horeb hegyén az Isten ő véle befzélle,
Elizeus szántást el-hagyván, őt követte.

XX.

Z Alagért az Achabhoz Benhadad bé-küldé,
De Acháb izenetit csak semminek vélte,
Es két izben meg-vervén, őt el-eresztette,
Isten-is meg-izené, hogy meg-halna érte,

XXI.

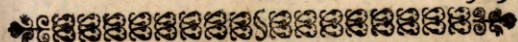
XXI.

A Cháb a' szőlő miatt betegségben esék,
Szegény Náboth érette és meg-kövezteték,
Mellyért Acháb, s' Jezabel büntetést meg-érték,
De meg-alázodásért ez el-halasztaték.

XXII.

B Elé ejték a' törben az hamis Prophéták,
Igazat mondásáért Micheast meg-csapák,
Achábnak vérért harczon az ebek fel-nyalák,
Az Josaphát meg-halván, Joramot választák.

313-

KIRALYOK II. KÖNYVE.

I. R E S Z.

A Chaziás beteglőn, s' Bezebulhoz küldé,
Isten-is meg-izené, többé fel nem kelne,
Ama' két ötven embert tűz meg-emészttette,
Hogy Achaziás meg-holt, Jorám lött helyette,

II.

B Ethelből ki-érkezvén, Jordán meg-szárada,
Illyést tüzes szekérben Isten fel-ragada,
Elizeus kút vizet sóval meg-gyógyitá,
Negyven két gyermekeket medve el-szaggatá.

III.

C Sak hamar a' Jorámtól Moab el-szakada,
Jorám, Josaphát s' Edom ellene indula,
Elizeus nékiek bő vizet tamasztá,
S' Moábot az Izrael erőfőln meg-rontya.

C7

IV.

IV.

D Rága korso olajka sokra szaporodék,
Sunamit is fiain itt fel-támasztaték,
A' keferű pép lisztet meg-édesítették,
Száz ember hufz kenyeret még meg sem eheték.

V.

E Lizeushoz jöve Nááman Syriából,
Jordánban meg-tisztula bélpokloságából,
Geházi ruhát kere hír nélkül Námántól,
Melly miatt mind holtiglan marada poklofol.

VI.

F Ejfzét az Elizeus a' vízből fel-hozá,
Benhadad érte küldé, hogy őt el-hozatná,
Es meg-vakult szolgait a' Király jól tartá,
Hallatlan nagy ehfűget Samaria láta.

VII.

G Azdag és nagy bűfűget népnek jövendőse,
A' mellyet egy fő ember soha nem hihele,
Etfzaka négy bélpoklos a' tabort meg-kimlé,
Királynak hírével lön, s' prédát bé-viteté.

VIII.

H Et efsztendeig tartó nagy drágaságról löl
Az Benhadad meg-halván, Hazael orfágoz,
Edom-is el-fakada az után Judától,
Jorám helyt Ochoziás marada Királyol.

IX.

I Zraël népén Jehu Királlyá keneték,
Jorám és Ochaziás tőle meg-öleték,
Jezabelt is fel-házból ablakon ki-verék,
Néptől el-tapodtatván, az ebek meg-évék.

X.

X.

K Isded hetven fiait Achábnak meg-ölek,
Ochoziafeval is szinte ezt cselekedék,
A' Báálnak tisztelőit Templomban fel-gyűjték,
Őket le-vágván, képét, s' bálványt meg-égeték.

XI.

L Opva edgy dajka által Joás fel-tartaték,
S' hét efsztendő korában Királlyá keneték,
Az Attalia Afzszony néptől meg-öleték,
Báál Temploma és képe mind le-töretteték.

XII.

M Indgyárt Joás templomot építetni hagyá
S' annak romlodozásit mind meg-csinaltata,
Jonás az Hazaelnek kincset mind ki-adá,
Két rosz folgaja Joást az után le-vaga.

XIII.

N Epestől a' Joacházt Hazael le-nyomá,
Beteg Elizeust is Joás látogató,
Az Elizeus csontya embert fel-támasztá,
Izraëlnek városit Benhadad meg-adá.

XIV.

O Sztán Amasiás a' két gyilkost meg-öle,
Joás negedeslegeért ötet szégyenité,
A' nép reá támadván, Lachisban meg-öle,
S' helyette a' Jorámot nép Királlyá tévé.

XV.

P Oklofsággal az Isten Azariaft látá,
Zachariaft is Sallum nép előtt le-vaga,
Manahem és Phacéja székit el-foglalá,
Es Jothám helyett Judán Acház lön Királlyá.

XVI.

XVI.

R Ofz Acház el-hajola az Urnak útatol,
Es segítseget kére Teglaphltásartol,
Egy Oltárnak formáját küldé Damascusból,
S' az Ezechiást hagyván, ki mulék világból.

XVII.

S Almanázár népeftől Hofeást el-vízi,
S' el-raboltatásfoknak okáit beszéli,
Egészen Samáriát pogánnyal bé-tölti,
Az Istent nem felőket Orofzlán meg-öli.

XVIII.

T Templomban Ezechiás ércz kigyót el-tőre,
Senacherib hozzája Rabfachét el-küldé,
Es rút káromló szókkal néki ezt izené,
Hogy semmi bizodalmtát Istenbe ne vetné.

XIX.

U Gyan akkor mindgyár íst Isten választ ada,
Mátszor küldött levelet Ezechiás láta,
De ez felől-is Isten őt meg-vigasztata,
Mert száz nyolcz van őt ezért az Angyal le-vága

XX.

V Idd véghez jól dolgozat, Esaiás monda,
Ezechiás életét Isten hozt szabitá,
Követeknek kintseit mind meg-mutogató,
A' mellyért Esaiás őtet meg-dorgálá.

XXI.

A' Bálványt a' Manasses ofztán fel-emeli,
Kinek itt meg-iratnak mindea undoksági,
Az Isten a' Prophéták által fenyegeti,
Holta után az Ammon kezde uralkodni,

XXII.

XXII.

B Uzgosággal Josiás Templomot építi,
Lelt könyveit Helchiás Pap oda adá olvasni,
Holda afz szonylioz küldé tanátstot kérdeni,
Ki judának romlásit néki meg-izeni.

XXIII.

C Suda fel szóval Király a' könyvet olvassa,
Es az Isten Templomát szépen meg-tisztítá,
A' Paschat-is meg-szerze, s' ördöngöft ki-irtá,
Josiást meg-öletyén, a' Joacházt hagyá.

XXIV.

D E Joachim el-állá Nabucodnézártul,
Ki a' fiát Joachint ofztán vivé rabul,
A' Sedechiást hagyá meg-öthon Királyul,
De ő-is el-szakada Babylióniátul.

XXV.

E Zért Nabucodnézár a' Várást meg-szállya,
Sedechiás szemeit ofztán ki tolattya,
Templomot-is fel-gyujtván, várást el-rabollya,
De Joachint a' Királyi tisztességben tartya.

338.

I. CHRONICA KÖNYVE.

I. RESZ.

A Dámnak maradékit itt elő számlállya,
Noc, Sem, Cham és Jáphet fiait meg-mond-
Abrahám Atyánknak-is nemzetiségét írja, (gya
S' az Edom Királyit-is rendel elő hordgya,

II.

II.

BE-irja mind neveket Jácob fainak,
Es azután Jüdától a' kik származtanak,
Az Zerah, és az Helron fők maradékinak,
Amram és Jerameel, s' Caleb fainak.

III.

CSelédi a' Dávidnak, kik Hebronban lőttek,
Es Jerusálemben-is kik néki születtek,
Királyok és Hertzegek, kik székihen ültek,
Rendel itt meg-iratnak, miként következtek.

IV.

DAvid után leg ottan Juda maradéki,
Mind fel-irattatának foklako helyei,
Simeon fiait-is mind elő befzéli,
A' pogányok határit mint kezdették birni.

V.

EZek után Ruben, Gád, s' Manasse nemzete,
Miképpen szaporodott ezeknek cselédgye,
Itten meg-irattatik minden lakó helye,
Miglen Assyriában az Pul fogva vitte.

VI.

FEjenként kik vóltanak Lévi maradéki,
A' Gerson, Chéhát, és a' Merán fiai,
A' kiknek csak a' Sátor körül vala tiszti,
Rendel meg-iratnak fok lakó városi.

VII.

GYermeki az Issachár, és a' Nephtalínak,
Manasse és Ephraim, s' Afer fainak,
Itt elő számláltatnak nevek mind azoknak,
Azoknak ágyékokból a' kik származtanak.

VIII.

VIII.

HOfszan itt le-iratik, kicsodák vóltanak,
A' Benjamin fiai, s' nevek Városoknak,
Nemzetiségét említi a' Saul Királynak,
Fiait-is meg-mondgya az hú Jonathánnak.

IX.

IRja kik laktanak mind Jerusálemben,
S' a' Papok-is mint jártak-el az ő tisztekben,
Es kinek-kinek tiszti micsoda lótt légyen,
S' kicsodák lakoztanak Gibeon földében.

X.

KArd miatt a' Jonathán, és Saul el-esék,
S' a' Dágon templomában fejek fel-téteték,
A' Jabesbéliek től testek el-hozaték,
Meg-égetvén, egy tölgy fa-alatt el-temeték.

XI.

LAkni a' Dávid Király Hebronba költözék,
Ofztán a' Sion Vára tőle meg-véteték,
Hadnagyi meg-iratnak, kik ötet követtek,
Kiknek jó vitézségek széllyel el-birhedék.

XII.

Minden üldözéshen ötet követi,
Meg-iratnak Dávidnak fok jó-akorói,
Es mennyi számun jöttek őt Királya lenni,
S' mind egész Izraëlen Fejedelmé tenni,

XIII.

NAgy fris pompával Dávid a' ládát fel-vővé
Abinadab házárol hogy Sionba vinné,
De hogy Uzzát az Isten hirtelen meg-ölé,
A' Ládát Obed Edom házánál le-tévé.

XIV.

XIV.

Osztán fát küldé Hirám a' Dávid Királynak,
S' több feleségeket-is vőn Dávid magának,
Hogy a' Philisteufok reá támadának;
Két ízben a' Dávidtól meg-aláztátának.

XV.

Papokat Lévitákat mind őszve hivatá,
Hogy vigasággal Ládát Sionba fel-hozná,
Es midőn örömeben a' Dávid ugrálna,
A' Michál tellyes szivből őtet meg-urállya.

XVI.

Rendes őrzőt Dávid Ládához rendele,
Isten ditsiretíre sok éneket szerze,
Aldozni parancsolá mind reggel és este,
Es a' nép meg-áldatván, ki ki haza méne.

XVII.

Szivből Dávid Templomot akara rakatni,
De az Isten Nathántól néki meg-izeni,
Hogy az ő fia fogná meg azt véghez vinni,
Az Sátorban bé-menvén, halát ada néki.

XVIII.

Taborával Szent Dávid az Ammon fiait,
S' mind Edom, Philisteus, s' Moábnak Királyit,
Erőssen meg-alázá, el-dulván országit,
Es az után le-írja sok fő-tisztartoit.

XIX.

Urakat az Hanonhoz küldé vigasztalni,
Ki Dávid követinek ruháit el-metízi,
A' mellyért Ammonitát a' Dávid meg-veri,
S' az Syrufokkal egygyütt szolgálivá tézi.

XX

XX.

Vilja a' Joáb Rabbath, s' erőssen rontattya,
Es minden gazdagságát a' Dávid ki hozza,
Fűrészfél és sarlokkal népét kintoztattya,
Philisteufokat-is háromszor meg-rontya.

XXI.

Az Izraélitákat Dávid meg-számlálá,
Mellyért Isten népére a' dög halált hozá,
De Jerusálem ellen Angyalt nem bocsátá,
Dávid Ornán szerűjén Oltárt meg-akátá.

XXII.

Bőseges fákat szerze Templom építésre,
Arany, ezüst, s' köveket szépen el-készíte,
Es a' Salamont inti, légyen gondgya erre,
A' fő-fő népeket-is kéri segítésre.

XXIII.

Chéhat, Gerson, s' Mérári fiait számlállya,
S' őket a' szolgálatra ujjobban el-osztya,
Es kinek-kinek tisztit eleiben írja,
Hogy ki-ki tisztiben hivebben el-járna.

XXIV.

Davidtól Aroniták meg-számláltatának,
Eleázár s' Ithamártól kik származtanak,
Es huszon négy részekre ezek osztattanak,
Az Léviták peniglen nékik szolgáltak.

XXV.

Fekes Léviták-is el-választatának,
Es ezek-is huszon négy részre osztattának,
Asaph, Hemán, s' Jeduthomtól kik származtanak,
Az Isten Sátorában rendel szolgáltak.

XXVI.

XXVI

Fel-állattattya David a' kapun állokat,
Sors szerint kiknek kellyen őrizni azokat,
Kincs őrizésére-is rendel Lévitákat,
Az Isharítak közzül erős férfiakat.

XXVII.

Gondviselői, és fok vitézek Hadnagyai,
Mindenik hónapoként valának ő néki,
A' több nemzetek-is kik vóirak Fejedelmi,
Meg-irattatnak itten fok fő-fő szolgai.

XXVIII.

Hivatyan a' fő-népek, Templom említettik,
Dávid mondá, hogy ezek Salomont illetik,
Es végben vitelére Dávidtól intetik,
Templomnak formája-is néki adattatik.

XXIX.

Intetnek a' fő-népek, Templomra adgyanak,
Aranyat és ezüstső, s' követ bővön hoznak,
Az Ur Istent dírsírvén vigan áldozának,
Salomonnak fejeként hiven szolgálnak. 367

II. CRONICA KÖNYVE.

I. RÉSZE.

AZ Gibeonnak hegyén Salomon áldozék,
S' étszaka az Ur Isten néki meg-jelenék,
Es kívánt bőséggel bővön meg-áldaték,
Az ezüst, mint a' fok kő, olly bőve téteték.

II.

Buzáért az Hirámtól fákat s' követ kére,
Hiram-is nagy örömezt ő néki igére,
Es minden féle miyes mester embert kére,
Az erdőre Salomon fá vágokat küldé.

III.

CZifrán mind a' Templomot oltán el-készíté
A' Sancta-Sanctorumot arannyal béteté,
Két Cherubin hufz singre szárnyát ki terjeszté,
Karpittal s' Oszlopokkal ajtot ékesíté.

IV.

Díszessen rézből Oltárt, s' Tengert ki-önteté
Útsót gyergyatartókat, s' asztalt el-készíté,
A' két nagy oszlopot-is Hiram el-végezté,
A' Templomot fok arany eszközz ékesíté.

V.

Ezek után Salomon a' népet fel-gyűjté,
S' templomban a' frigy ládát, s' Sátor béteté
Az Sancta-Sanctorumban azokat helyhete,
Oltán a' nagy fényes kőd Templomot bétölté,

VI.

Frigyéről az Istennek népnek emlékezzék,
Es az után egy székben térdeire esék,
Salomon az Istennek hofzsan imádkozék,
Es könyörgését kéri, hogy meg-halgattassék.

VII.

Gyakor áldozatokra mennyekből tűz szálla,
Innep szentelésére a' nép fel-gyűlt vala,
Salomonnak étszaka az Ur Isten szólla,
S' az ő könyörgésére néki választ ada.

VIII.

Hirámtól adattatott Vároft meg-építi,
A' maradék pogány nép adót fizet neki,
A' Pharaho leányát új házban fel-vilji,
Oltáron hágy minden nap áldozatot tenni.

IX.

Jöve a' Salomonhoz Səbai Királyné,
Drága ajándékokkal ki-ötet tisztele,
Elephánt tetemekből széket fel-építé,
Salomon ditsőffégét itt elő befzellé.

X.

Könyörgeni a' köfség Roboámhoz méne,
Rosz iffiak tanátsából nékiek felele,
Az után nagy haraggal ki-ki haza méne,
A' köfség Hadorámot kövel agyon verte.

XI.

Le-üle Roboám s' nem viva Izraëlle,
Juda Vároft mind meg-rakatá éléssel,
Papok és Léviták fel-gyülnék sereggel,
Roboám sem elégzik csak egy feleséggel.

XII.

Minden népével Sésák Jerusálem ellen,
Jöve, s' az Város kincsét el-vivé egézflen,
Roboám csak tizenhét esztendő tölte itten,
Abijah ő helyette osztán Király lészén.

XIII.

Népével az Abijah Jeroboám ellen,
Ki szálván, Semaraim hegyről intést téfszen,
Őt száz ezer hulla Jeroboám népében,
Abijah tizen négy feleséget véfszen.

XIV.

Osztán Abijah helyett Afa uralkodék,
Es Judában fok Város töle építették,
Az Szerecsen Zerabis haddal rá érkezek,
De az Afa Királytól igen meg-vereték.

XV.

Prophéta által Afa hogy meg-intetteték,
A' Bálvány Judeából mind ki-hanyattaték,
Es a' nép nagy örömmel Istennek áldozék,
Még a' Király Annja-is tisztól meg-fosztaték.

XVI.

Reménfégért az Afa szövetséget szerze,
A' mellyért a' Prophéta őtet meg-feddete,
Haragjában Király-is tömlöczben vettette,
Még betegségében-is nem Isten kereszte.

XVII.

Sziveffen a' Josaphat Isten után jára,
Júdából a' fok bálványt szépen ki tisztitá,
S' az Isten törvényére népét tanittatá,
Az ő népének száma mennyi völt, meg-mondá.

XVIII.

TAnács a' Prophétáktól Achábnak adaték,
Micheás Király előtt arczul vereték,
Királytól-is tömlöczbe osztán bé-vetteték,
Achab Királyt az harczon nyíllal hátba lövék.

XIX.

Urnak egy Prophétája Josapháthoz jöve,
Es Josaphat mindenütt Bírakat rendele,
Még Jerusálemben-is tisztartókat szerze,
Haddga hogy ki-ki tisztit hiven el-kövesse.

D

XX.

V

XX.

Iadala az Ammon, és Moáb fel-jövé,
Jofaphát-is népével sziveffen, könyörge,
Ellenség mind el-veszfszen, prédát bé-vitette,
Ahasia Királlyal barátságot vete,

A'

XXI.

Jofaphat meg-halván, Jorám uralkodik,
Edom nemzetétől is más Király tétetik,
Az Illyésnek levele Jorámhoz érkezik,
Ki, Varas fel-dulatván, nagy kinnal ki mulik.

B

XXII.

E-állá Ahaziás ofztán Királyságban,
Jehu az Ahaziást meg-öle azonban,
De a' menyee el-rejte Joást kamarában,
Ország Attaliának vala birtokában.

C

XXIII.

Sak titkon Jojada Pap a' népet fel-gyűjté,
Es a' kis Joást Judán Királyságra kené,
Az Attalia aszfszony néppel meg-öleté,
Ofztán az egész népet jó karba rendelé.

D

XIV.

Erekassan Templomot Joás meg-épité,
Bálványokhoz hajolván, Istent hátra veté,
Zachariást jó intésért meg-öletteté,
Joást is a' Jozabad házában meg-öle.

E

XXV.

El-veszté Amasias Atyának gyilkosít,
Es az után meg-veré Edomnak fiait,
Ki el-hozván, tisztelé azoknak istenit,
Joástól meg-veretvén, nép kíváná vesztit.

XXVI

F

XXVI.

El-keneté Uziást a' nép Királyságra,
Philisseust és Ammont vete birtokába,
Jerusálemet-is meg-erősgette vala,
Templomban az homloká meg-bélpoklosula.

G

XXVII.

Yarlo Uziás helyett Jothám lön Királlyá,
Kia' Vár kerítést igen meg-rakátá,
Az Ammonitákat-is mind meg-hodoltatá,
Es holta után Acház Királyságban hagyá.

H

XXVIII.

Iñon völgyében Acház ördögnek áldozék,
Az mellivért őt Syrusok erőssen meg-verék,
Az Oded Prophetától Izrael intetek,
Küldé Assyriában Acház, és ki-mulék.

I

XXIX.

Istennek útáiban Ezechiás jára,
Apokat s' Lévitákat inti tisztaságra,
Minden undokságokat Templomból ki-hánya,
Ok barmokat vivének fel az áldozatra.

K

XXX.

Küldöze Ezechiás postát szerte széllyel,
Hogy ki-ki már térjen meg-Istenhez egy szivel,
Paschát-is meg-szerze a' nép nagy örömmel,
Áldozának végre juhokkal, ördökkal.

L

XXXI.

Le-töreté mindenütt a' fok bálványokat,
Azután el-rendelé Király a' Papokat,
Köz népek ki adák minden dez májokat,
Kikhez Király rendelé okos Sáfárokat.

D2

XXXII.

XXXII.

Mene a' Sennacherib Jerusálem ellen,
S' az Isten ellen szörnyű nagy káromlást tészén,
De száz nyoczvan ötezer meg-hala népében,
Ezechiás meg-gyógyúl, s' esik kevélységben.

XXXIII.

Nem írja a' Manasses Ezechiás után,
Hanem a' bálványokat fel-emelé ofztán,
De el-rontá azokat haza szabadulván,
Es világból ki-mulék, fiát Ammont hagyván.

XXXIV.

Ocsmányságtól Josiás Váraft meg-tisztítá,
S' a' Templom romlásit-is mind meg-esináltatá
Törvény olvasására ruháját szaggatá,
Es Hulda intéseire a' népet meg-hajtá.

XXXV.

Paschát-is parancsolá, hogy el-készítenék
Es a' nagy áldozathoz sok barom adaték,
Nécho, az Egyiptusnak Királya érkezék,
Josiás-is ki-szálla, s' harczon meg-öleték.

XXXVI.

Rabságra a' Joacházt Nécho el-viteté,
Joachimot-is vasba Assyrius veré,
Joachim után ismét Sedechiást tévé,
Végre Sedechiást-is népestől el-vivé.

ESDRAS

ESDRAS KÖNYVE.

I. R E S Z.

AZ Cyrus Király Ielkét Isten fel-indítá,
S' fogságból a' Sidókat mind haza bocsátá,
Sok drága kenettel nép-is meg-ajándékozta,
A' Templom edényit-is Cyrus meg-adatá.

II.

Babylonból a' Sidók haza készülének,
Kiknegyven két ezernél töbre terjedének,
Barmok s' egyéb jószágok sok vala nékik,
Egymás közt ajándékok Templomra szedének.

III.

Csinátának egy Oltárt benn Jerusálemben,
Es azon áldozának nagy vig örömdökben,
Templomhoz hozzá fognak másod estendőben
S' Isteneket ditsirik Lantban hegedűben.

IV.

De éppítés csak hamar meg-gátolttataték,
Juda népe Királynak mert bé-vádoltaték,
S' meg-háboritásokra szabadság adaték,
Azért Templom rakása felben hagyattaték.

V.

EPítéshez ismétlen meg-hozzá kezdének,
Tattenai ellenek áll vala nékik,
Dánus Királynak-is levelet küldének,
Es apologiáját meg-írja a' népnek.

VI.

Fel-találák egy könyvben a' Cyr⁹ mondatát,
Sidók-

Sidóknak meg-engedik a' Templom rakását,
Es ofztán el-végezik minden csinálmányát,
Aldozást végben véven meg-szerzék a' Páschát

VII.

GAzdag ajándékokkal Esdrás-is meg-tért,
Az el-maradt nép közzül vele fok meg-jöve,
Esdrás Papnak Dárius szép levelet küldé,
Istennek az Esdrás Pap halát ad érte.

VIII.

HAzájokban indúltak itt meg-irattatnak,
Casphiából Léviták hozattatának,
Bőjtölvén, a' fok kintset adá a' Papoknak,
Haza érkezvén, ofztán vigan áldozának.

IX.

IZraél eggyesülé a' fok pogányokkal,
Esdrás haját, szakállát szaggatá azonnal,
Nép előtt földre ülven, síra nagy fel szóval,
De Istennek kegyelmét kéri ohajtással.

X.

KÉki az ő vétkei Esdrásnak meg-vallá,
Esdrás a' Sidoságot mind őszve hivatá,
Pogány feleségeket vélek el-hagyatá,
Ofztán személyek szerint ezeket le-irá, 43

NEHEMIÁS KÖNYVE.

I. RESZ.

AZ Nehemiáshoz hogy Hanani bé-jutá,
Ki Jerusálem felől nékis hírt hozá;

Neh

Nehemiás le-ülven, keferveffen síra,
S' nemzetének vétkei Istennek meg-vallya.

II.

BAnkodva Nehemiás Királyhoz bé-méne,
S' a' Kitálytól levéllel szabadságot nyere,
Jerusálem falait, hogy meg-építhesse,
Sanballát és Tobiás támadá ellene.

III.

CSinálni körös környül a' kö-falt el-kezdék,
S' fejenként kinek-kinek részét el-intézék,
Ofztán nagy serényléggel Város építették,
A' fő-fő építőknek nevek le-iraték.

IV.

DE őket a' Sanballát csak csufollya vala,
Nehemiás szüntelen imádkozik vala,
Azonközben fel-kezzei fegyvert tartnak vala,
S' igen nagy félelemmel kö-falt rakják vala.

V.

EHűg miatt a' köz-nép el-epedett vala,
Nehemiás zálogot mind vízfíza adata,
A' ki ezt nem művelné, rútul meg-átkoza,
Jó tétét Nehemiás mind elő számlálá.

VI.

FAluba a' Sanballát tanácsra hivattya,
S' Nehemiást fok hamis dolgokkal vádollya,
Egy hamis Prophétát-is ellene fogada,
De végre az ellenség meg-szégyenült vala.

VII.

Gondviselők Városban fel-állattatának,
Az haza jót Sidók-is meg-számláltatának,

D4

Az

Az fő-fő Fejedelmek ajándékot adnak,
Izraelitákat széllyel Városokban laknak.

VIII.

HAngos főval Efdrás Pap törvényt elolvasta
A' Léviták serege mind meg-magyarázza,
Az egész nép ezt halván, keménnyen sir vala,
Leveles Innep osztán szenteltetett vala.

IX.

Isten előtt Léviták bűnről vallást téfznek,
Jó tetteit számlálván az ő Isteneknek,
Meg-is vallák okait fok büntetésének,
S' Istennek kegyelmeért szivből könyörgének.

X.

Könyben egynehány fő-fő emberek iratnak,
Esküsznek hogy Istennek útaiban járnak,
Fákat-is áldozatra mind sors szerint hoznak,
Dezmájokat ki-adván Istennek szolgálnak.

XI.

Lakokat válogatnak az Jerusálemben,
A' többi el-oszlának ki-ki ő földében,
Bé-szállának fejenként ő örekségeken,
Es meg-telepedének cselédgyekkel egyben.

XII.

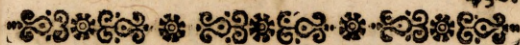
Meg-írja a' Papoknak s' Lévitáknak nevét,
S' rendel elő beszélli minden nemzetiségét,
Es osztán meg-szentelék Város kerítését,
Számptalan musikákkal áldván Isten nevét.

XIII.

Nep előtt nagy fel főval törvény olvastatték
Tobias jó-szágostól házból ki-hányaték,
Szom-

Szombat törés városban meg-orvosoltaték.
Es a' pogány tselédtdől nép meg-tisztítottaték.

436.

ESTHER KÖNYVE.

I. RESZ.

AZ Assvérus Király lakadalmat szerzte,
Vasthi Aszfszony hivatván, Királyhoz nem
Király-is haragjában ötlet meg-vetette, (méne
Szerzte széllyel Országba levelet küldöze.

II.

Birodalmában egy szép leányt kerestete,
Ki Vasthi aszfszony helyett felesége lenne,
Esther egykor bé-méne Király eleibe,
Bighan és Thérés dolgát neki hírre tette.

III.

Csak Sido Mardocheus Hámánt nem tisztelé
Mellyért Hámán haragját reája ki-önté,
Gondolá a' Sidókat hogy mind el-vesztené,
S' országokban levéllel széllyel el-hirdetté.

IV.

De ezt a' Mardocheus Esthernek bé-mondá,
Esther előtt ruháját sirva meg-szaggatá,
Gondgyokat Esther Aszfszony magára vállalá,
Hogy ők-is bójtellyenek, Sidóknak meg-hagyá.

V.

Eleiben járula Esther a' Királynak,
Király s' Hámán lakásban töle el-hivatnak,
D s Hámán

Hámán tellyes szívéből örvendeze annak,
Nagy három fat ízabata a' Mardocheusnak.

VI.

Fel-találták könyben Mardocheus dolga,
Mellyért a' Király ötet el-fel-magasztallya,
Uczán lován Hámánnal széllyel hordoztattya,
Hámán ez dolgot látván keserveffen sira.

VII.

Gonofsága az irigy Hámánnak ki-nyíllék,
S' Király lakadalomban reá meg-haragvék,
Hámán Esther Afzszonynak eleiben esék,
Es a' magától csinált fara akasztaték.

VIII.

Hámán házát s' jószágát Mardocheus birja
Esther Assvérusnak lábához borula,
Minden-féle levelet Mardocheus ira,
Hogy egéiz Sidoságnak lenne ízabadsága.

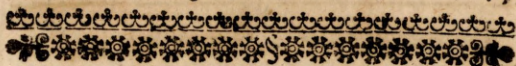
IX.

Jutván oltzán a' Sidók Adárnak havába,
Minden ellenfegeket veték birtokokba,
Hámán tiz fiait is fel-függesztetik fára,
A' Purimnak Innepét üllek síról-sira,

X.

Király minden Országban népre adót vete,
Sido Mardocheust is igen fel-emelte,
Kinek mindenek előtt vala kedvessege,
Mivel nemzetiségének csak javát kereste. 436.

Szent

Szent JOB KÖNYVE.

I. RESZ.

AZ Szent JOB Isten-félsz tdkélltetes vala,
Az Sátán-is Istennek eleiben álla,
Es minden jószágától a' Jobot meg-foszttya,
De ezekben-is az Job Isten nevét áldgya.

II.

Bocsátá Isten Jobot a' Sátán kezében,
Ki undok fekélyekkel meg-veré testében,
A' felesége miatt van nagy kéferterben,
Barati-is bánkodnak vele egyetemben.

III.

Csak hamar születése napját meg-átkozá,
S' az Istentől kinnyában halálát kívánnya,
Nagy fok sűrű panaszait szívéből ki-ontya,
Mert ő a' mitől tartott színt az esett rajta.

IV.

Dólyföfssön az Elipház beszédét el-kezdé,
S' régi jó-téteményit a' Jobnak emlité,
Hogy ok nélkül az Isten népet nem büntetné,
Es Istennél igazab senki nem lehetne.

V.

Elipház a' Szentekhez Jobot igazittya,
Minden ember születik tsak nyomoruságra,
S' inti Jobot Istenhez való folyamásra,
Hogy ha ezt eselkefszi, átdás ízáll házára.

VI.

F Elele mind ezekre a' Job Elipháznak,
Es panaszit meg-veti az ő barátinak,
Dorgállya, vigasztalni hogy őtet nem tudná,
Es kéri, hogy jobb móddal róla gondollyanak.

VII.

G Yors folyását meg-irja ember életének,
S' meg-mondhatatlan kinnyát számlállya testé-
Ki mulását-is kéri Istentől lelkének, (nek)
Mert már nem viselheti kezét az Istennek.

VIII.

H Amíssan a' Sz. Jobot Bildád itt vádollya,
Hogy ő igazság ellen való dolgot szólna,
Az után inti őtet penitentiára,
Mellyért szállana reá Istennek áldása.

XI.

I Stennek hatalmáról a' Job vallást tészén,
S' meg-vallya, hogy igazán bánt ő véle Isten,
Barátinak vadlásit nem hadgya itt helyben,
De mind azáltal nem száll Istennel ő szembe.

X.

K Eserves panaszszait még-is szaporította,
Es ártatlan életét Isten előtt hánnya,
Kéri, hogy illy mód nélkül őt ne ostromozza,
Es fok panaszí után halálát kívánja.

XI.

L ön itten felelése Jobhoz az Zophárnak,
Ki a' Job beszédeit mondgya hamiságnak,
Csak egyedül meg-térés útja szabadságnak,
Hogy ha eát véghez viszi, julsát vélszi annak.

XII.

M Eg-csufollya a' Sz. Job itt az ő barátit,
Ősve vetvén az hívek s' hitlenek forsait,
Es feddi, hogy nem tudgyák Istennek dolgait,
S' fok külömb-külob-féle bölts gubernálásit.

XIII.

N yomorúlt, rosz orvosok, semekre azt veti
S' az Isten ostorával őket fenyegeti,
A' maga sorsát osztán Istennek beszéli,
Es kívánja kezeit rajta könnyebedni.

XIV.

O Tsmánybol tisztát vallyon s' kicsoda ad-
Kéri, hogy büne serint őt ne ostromozza, (hatna)
Es számtalan vétkeir ne kösse csomoba,
Mert így az ő haragját el nem hordozhattya.

XV.

P Arasztul az Elipház a' Jobot meg-feddi,
Es vakmerőnek őtet ok nélkül itéli,
S' az ő fok bűneim rk vallására inti,
Ostán hitetleneknek dolgait beszéli.

XVI.

R Agalmazó vádgyokat a' Job viszsza veri,
Rajta meg-fokasultak Istennek oston,
Es ártatlan életét itt elő beszéli,
S' egyedül Istent hívja ügyet meg-itélni.

XVII.

S irván az Ur Istentől ítéletet kíván,
Hogy baráti vadlásit irélye meg-nyilván,
Inti, hogy meg-térjenek, bűnöket el-hagyván,
Azután tápolodik fok nyomorúságán.

T XVIII.

Udatlanság vádgyától Bildád magát menti
Es nagyot alításért a' Jobot meg-feddi,
Ofztán hitetleneknek forsait beszéli,
Mert azokat az Isten bűnkért el-veszti.

V XIX.

Alaszt téfzen itt a' Job Bildád vádlására,
Es ismétlen vízfza tér panaszokodásra,
Az fel-támadással ő magát vigasztallja,
A' barátit-is inti, állyanak el-róla.

Z XX.

Zopháris a' beszédet legottan el-kezdi,
S' hitetleneknek forsát itt elő beszéli,
Noha itt ez világon láttatnak fénlenni,
De végtére hirtelen az Isten el-törli.

A XXI.

Job ofztán Zophárnak erre meg-felele,
Es hamis vádolását neki vízfza verte,
Istentelen embernek mert őtet éltébe,
Es ezt magára szabván, Zophárt meg-feddette.

B XXII.

Beszédet az Elipház itt ismét el-kezdi,
S' a' Jobnak gonozságát szeme közzé veti,
Poenitentiára őt végezetre inti,
S' így fogná meg-áldást az Istennek látni.

C XXIII.

Sufoló beszédit Job az Elipháznak,
Tovább nem szenvedhetné, az igaz Birónak,
Szent ítéleri alá úgyét fogja annak,
Níntsen semmi szűneti rajta tsapásának.

XXIV.

D XXIV.

Dolga hitetleneknek világon mint legyen,
Job le-irván, azt mondgya virágoznak szépen,
Svegény nyomorútlakon uralkodnak főnyen,
De ők idejekorán el-vesznek hirtelen.

E XXV.

Ezekre a' Szent Jobnak Bildád válasza ada,
Hogy tsak haszontalanul magát igazittya,
Mert aszfzonymtól fűzetett hogy lehetne tiszta,
Embert a' csillagokkal egyben hasonlittya.

F XXVI.

Fellevén erre a' Job Bildádot csufollja,
Hogy őtet illy kinnyában tsak így vigasztallja,
Az Istennek hatalmát ofztán magasztallja,
Mellyet a' teremtesben böltsen meg-mutatá.

G XXVII.

Gonofságtól ő magát Job előttök menti,
Es rozf itéleteket felőle meg-veti,
Az Istenteleneknek dolgokat jelenti,
Kik noha szerentséssék, de Isten el-veszti.

H XXVIII.

Hozzás és mély dolgokat az ember elméje,
Földön mindent meg-foghat az ő böltséfege,
Csak Isten titkainak nem mehet végére,
Minden mi böltséfegünk az Urnak felelme.

J XXIX.

Job itten emlekezik frís állapotjáról,
Es az ő elebbeni nagy méltóságáról,
Minden tisztiben való híven el-járásról,
S' az szegényekhez való jó-akarattjáról.

XXX.

XXX.

Kik annak előtte csak alávalók voltak,
Azok mostan ő róla csuf beszédet szólnak,
Véget nem vehet még-is panaszkodásnak,
Mindenkor gyámola volt ő a' nyomorúlnak.

XXXI.

LElkét, s' tellyes életét csak tisztán viselte,
Ha Isten törvényéhez magát nem rendelte,
Bátor őtet az Isten inkább meg-büntesse,
Kivánnya, hogy akar ki ügyét meg-ítélje.

XXXII.

Meg-szűnven a' szóllástól Job három barátí
Osztan íffü Elihu beszédét el-kezdi,
A' Job három barátit kezdi pirongatni,
Hogy Jobnak az ő száját nem tudnak be-dugni.

XXXIII.

Nagy hoszan az Elihu Jobbal disputála,
Es meg-feddi, hogy magát igaznak mondotta,
Meg-mondgya, miért nem felel Isten ő szavára,
Mert gyakran álm által az Isten szóllana.

XXXIV.

Oltalmazza az Istent Elihu Job ellen,
Hogy ő magát igaznak tartaná mindenben,
Holott az Úr Istenben semmi vétek nintsen,
Tanátsot-is ad Jobnak hogy Istenhez térjen.

XXXV.

Panaszát az Elihu bővebben ki-önti,
Az Istennek nem lehet senkinek használni,
Isten meg nem halgattya, ki nem tud meg-térni,
Hogy csak Istenben bízzék. Jobot arra inti.

XXXVI.

XXXVI.

Réja kiáltokat Isten meg-halgattya,
Hogy ő hozzá térjenek azért ostromozza,
Jobot-is arra inti, magát meg-alázza,
Ez intésének osztán szép okait adgya.

XXXVII.

Számtalan sok dolgait Elihu Istennek,
S' nagy hatalmát számlálja a' cselekedetinek,
A' mellyek fenn az égben, vagy e' földön léfznek
Kik indító okai Job meg-térésének.

XXXVIII.

Továbbá az Isten-is Jobnak elő szólla,
Helytelen beszédiért őtet meg-torkollja,
Sok hatalmas dolgait itt elő számlálja,
Hogy minden állatok t miként igazgattya.

XXXIX.

Ujjobban a' Szent Jobot Isten meg-vallattya
Es sok csuda dolgait neki magyarázza,
Sok erős állatokhoz őtet igazittya,
A' Job-is ezt meg-halván, magát meg-alázza.

XL.

Vízontag hatalmáról Jobbal vallást tétet,
Hogy ő olyan dolgokat, mint Isten nem tehet,
Az Elefánthoz küldi, kit Isten teremtet,
S' a' kit emberi erő alig szelidíthet.

XLI.

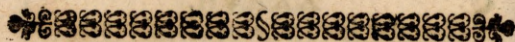
Az nagy Czethalat hozza meg elő példájol,
Job annak természetit gondollya meg bár jol,
A' ki azzal birhaslon, nitsen senki fohol,
Széllyon már bátor a' Job Isten hatalmáról.

XLII.

XLII.

Bizonyságot ténoszán a' Job mind ezekről
S' barátit-is az Isten meg-inté bűnökről,
Minden ő majorsága két annyira bővül,
Azután sokat élvén, ki-mulék nagy szentül. 478

SÓLTAR KÖNYV.

I. SÓLTAR.

Azokat mongya Dávid itten bődögoknak,
Kik székekben neműlnak a' tsufolodoknak,
Viz mellet fel-nőtt fához ők hasonlittatnak,
Gonoszok Isten előtt de meg nem álhatnak.

II. SÓLTAR.

Birodalmában Christus tart minden népeket
Vas vészszóvel meg-ronyta engedetlenekeket,
Inti engedelemre az Fejedelmeket.
Bődögok kik Istenben vetik tsak hiteket.

III. SÓLTAR.

Csak sir, s' panaszolkodik az Absolon ellen,
Minden ő bizodalmit veti csak Istenben,
Azért ágyában nyűgszik igen szép csendessen,
S' könyörög, hogy meg-tartsa ellenfégi ellen.

IV. SÓLTAR.

David a' Saul ellen itt panaszolkodik,
Királyi tisztt egyedül Istentől adatik,
Altala a' fő-fő nép téréfre interik,
Isten jelen létével azért ditscedik.

V. Sol.

V. SOLTAR.

Erős bizodalommal Istenét kiáltja,
Hogy az ő könyörgését hamar meg-halgassa,
Minden ellenfégitől őt meg-szabadítsa,
S' irgalmával az igaz hiveket meg-áldgya.

VI. SOLTAR.

Fel-gyógyulásért Dávid könyörög Istennek
Es hogy légyen kegyelmes minden bűneinek,
Ne hozza el-még végét az ő életének,
Végezetre halát ad az ő Istenének.

VII. SOLTAR.

Gonosz ellenféginek üldözési ellen,
Könyörög igafsága hogy napfényre jöjjén,
Kiknek ki vermet ástak ejtse be-veszélyben,
S' az szabadulás után halá-adó léfzer.

VIII. SOLTAR.

Hatalmas nagy dolgait Dávid az Istennek,
Meg-gondolván, ditséri nevet Felefégének,
Hogy illy gondviselője emberi nemzetnek,
Kinek minden állatok alája vétetnek.

IX. SOLTAR.

Istennek a' Szent Dávid halát ad szíveffen,
Hogy őtet meg-mentette ellenfégi ellen,
Könyörög ez után-is meg-tartsa ismétlen,
Hogy halandok legyenek ezt vegyék eszekben.

X. SOLTAR.

Kevély hitlének ellen itt panaszolkodik,
Melly mint farkas, juh után ugyan olalkodik,
Isten segítségéért igen reménkedik,
Őrökké pogányokon a' ki uralkodik.

XI. Sol.

XI. SOLTAR.

L Elkét a' kik öldözik a' szegény Dávidnak,
Szándékokban fejenként igen meg-romlanak,
Eleven szén, és kénkö része pohárjoknak,
De kedves orcát mutat Isten igazaknak.

XII. SOLTAR.

M Ind el-fogytak az hivek az emberek közül
De hizélkedő nyelvet az Isten el-törül,
Meg-menti ő hiveit gonoszok töréből,
Alá való emberek járnak körös környűl.

XIII. SOLTAR.

N Yomoruságban Dávid itt panaszkodik,
Hogy ő rajta ellenség fel-magasztaltatik,
Az meg-szabadításért orszán fohászkodik,
Hála-adás ő tőle mellyért ígértetik.

XIV. SOLTAR.

O Stoba bolond ember az Isten tagadgya,
Minden ember jó útát mert nagy megszűze hajtja
Meg-téretlenekre szól az Isten haragja,
Izraelnek Sionból meg-tartot kívánnya.

XV. SOLTAR.

P Eldában meg-mutattya kitsodák legyenek
Kik Isten országának örösi télsnek,
Tíz jegyei ezeknek itt fel-jegyeztetnek,
A' kik így tselekeznek, azok el nem vesznek,

XVI. SOLTAR.

R Eménységét helyheti Dávid az Istenben,
Az szentekkel ez földön élteben jól télszen,
Christust Isten nem hadgya, rothadást érezzen,
De sőt őtet vezérli élet ősványében.

XVII. SOL-

XVII. SOLTAR.

S Zabadításra Dávid az Ur Istent hívja,
Igaz ügyében kéri őtet el ne hadgya,
Ellenségit Oroszlánokhoz hasonlítja,
Isten jelen létével magát vigasztallja.

XVIII. SOLTAR.

T Ellyes szivből a' Dávid hálát ad Istennek,
Kezéből hogy ki-vette ő ellenségeinek,
Nagy vóltát-is meg-írja Isten erejének,
Ditséri végezetre nevét Felesegének.

XIX. SOLTAR.

V Ilágos ismérerit az egek Istennek,
Nagy szépen meg-tanított emberi nemzetnek
Tisztaságát ditséri Isten igéjének,
Senki nints, a' ki számát tudná bűneinek,

XX. SOLTAR.

Z Engő szóval Izrael a' Dávid Királyért,
Könyörög az Istennek első mentéjért,
Minden ellenfégen nagy győzedelméjért,
S' az mennyei Királynak ő segítségéjért,

XXI. SOLTAR.

A Z Dávid emlekezik Isten jó-vóltáról,
Hogy el nem felekezett az ő Királyáról,
Jövendőül ellenségnek meg-rontásáról,
Es ezen az hiveknek nagy vigaságokról.

XXII. SOLTAR.

B Izonyosan itt Dávid Christusról jövendőül,
Szólván világban való fok szenvedésről,
Ki mulását meg-írja néki ez életből,
S' fel-tamadása után szől győzedelméről.

XXIII. SOL-

XXIII. SOLTAR.

CSak az Isten Pásztor a z ő hiveinek,
Halál árnyékában-is, mert ezek nem félnek,
Minden jókkal Istentől bűvön bé-töltetnek,
Es az Isten házában mind ősiökké lésznek.

XXIV. SOLTAR.

DAvid Christus hatalmát itten magasztallya
Ki mennyet, földet, tengert birtokában tartya,
Az ki ártatlanul él, csak az az ő tagja,
Fejedelmet inti Christust fogadása.

XXV. SOLTAR.

EGyedül csak Istenben vetvén bizodalmat,
Kéri itt a' Szent Dávid bűne bocsánattját,
Sok nyomoruságban meg-vigasztalását,
S' minden ellenségitől meg-szabadítását.

XXVI. SOLTAR.

FEl-fedezi itt Dávid nagy ártatlanságát,
Gyűlöli gonoszoknak az ő társaságát,
Meg-vallja az Istenhez való buzgótságát,
S' kívánja csapásának el-távoztatását.

XXVII. SOLTAR.

GYönyörű reménységet veti az Istenben,
S' kéri tisztelgetiben hogy jelen lehessen,
Atya, Anya el-hagyván, jegye-bé kedvében,
Azért az Urat várja tellyes életében.

XXVIII. SOLTAR.

HOgy nagy veszedelemtől őt meg-oltalmaz,
Dávid itt az Ur Istent segítségül hívja. (za,
Az hitetlennek közzé őtet ne számlállja,
Végre, halálat adván Isten nevét áldgja.

XXIX.

XXIX SOLTAR.

IZraél népét Dávid ditséretre inti,
Nagy hatalmát Istennek minden itt nézheti,
Őzön vizet egyedül csak az Isten szerzi,
Hiveit békeféléggel s' erővel szereti.

XXX. SOLTAR.

KEgyetlen ellenségtől meg-szabadításért,
Es az haláltól való meg-oltalmazásért,
A' Dávid halálat ad, az Istennek ezért,
Int, mások-is ditsirjek őtet jó-vóltáért.

XXXI. SOLTAR.

LElki háborusági s' ellenségi ellen,
Könyörög a' Sz. David Istennek szívében,
Lelkét az Ur Istennek ajánlja kezében,
Es az hiveket inti, szívek erős legyen.

XXXII. SOLTAR.

MEly bódogok legyenek, a' kiknek bűnőket
Az Isten el-fedezi, minden eseteiket,
S' Christusban igazaknak szemléli mind őket,
Dávid itt meg-mutattya, s' inti hitleneket.

XXXIII. SOLTAR.

NOgattya az hiveket Dávid ditséretre,
Emlekezzenek Isten jó-téteményire,
A' mellyeket ruházott emberi nemzetre,
Es ez után-is hijják őtet segítségre.

XXXIV. SOLTAR.

OLtalmáért Istennek Dávid halát ada,
Hogy az Achis Királytól meg-szabadította,
Int mindent, szükségében csak Istent ohajtsa,
Mert a' benne bizókat Isten meg-halgattya.

XXXV.

P XXXV. SOLTAR.
 Örölyön, arra kéri Istent, hitlenekkel,
 Az kiknek ő sokszor vőlt sok jó-teteménnyel,
 Bizodalmát Istenben veti tellyességgel,
 S' háláadását igéri engedelmesseggel.

R XXXVI. SOLTAR.
 Osz erkölcsöket itten az hitleneknek,
 Dávid nyílván fel-jegyzi bűnben heverőknék,
 Irja nagy vőltát Isten gondvilésének,
 Könyörög, hogy oltalma legyen hűveinek.

S XXXVII. SOLTAR.
 Zent Dávid vigasztallja itten az hűveket,
 Gonofznak ne bányák jó szerencségeket,
 Hanem csendes elmével szenyvedgyék ezeket,
 Mert őket meg-bűnteti, s' meg-tartja hűveket.

T XXXVIII. SOLTAR.
 Esti és lelki szörnyű nagy háboruságát,
 Látván a' Dávid, kéri bűne bocsánattját,
 Meg ne vonnya ő töle nagy irgalmasságát,
 De fordítsa el róla ellenség szidalmát.

U XXXIX. SOLTAR.
 Tölso végét kéri, Isten meg-jelentse,
 Es ne bocsássa őtet békérelenségre,
 Segitse a' próbáknak el-szenvedésre,
 S' adgyon erőt világból való ki-menésre.

V XL.
 Arván várta az Urat, s' Isten meg halgatta,
 S' minden nyavalyáiból meg-szabadította,
 Azért hálá-adásra ő magát ajánlja,
 Es kéri, ellenségtől, hogy meg-oltalmazza,

XL. SOL-

A XLI. SOLTAR.
 Z irgalmas ember itt bóldognak mondatik
 Meg-gyogittatásaért Dávid foházkodik,
 Rosz akarói ellen-is panaszkodik,
 Jó tétiről Istennek végre emlekezik.

B XLII. SOLTAR.
 Buzgován kívánczik Dávid az Istenhez,
 Es az ő Istenének szent tiszteletéhez,
 Használtja bánattját a' nagy ár-vezekhez.
 S' lelket-is serkengeti, bizzék az Istenhez.

C XLIII. SOLTAR.
 Sak Istent hívja Dávid, ugýét meg-itélni,
 Könyörög Sz. Templomát adgya még meg-látni
 Engedgye-meg őtet ott vig szível ditsérni,
 Vegye szabadulással lelket serkengeti.

D XLIV. SOLTAR.
 Olgaít az Istennek, melyeket vélek tött,
 Hűvek elő számlállyák, de sok infég közzött,
 Panaszolkodnak, melyet Isten rájok töltött,
 Könyörögnek ne hadgya Orofzlánok közzött.

E XLV. SOLTAR.
 Nekel itt a' Dávid a' Király Christusról,
 Az Anya-szent-egy-háznak az ő mátkájáról,
 Christusnak az hűvekben való országaról, (ról,
 S' mind kettőnek egymáshoz nagy buzgoságá-

F XLVI. SOLTAR.
 El szóval magasztallja Istent oltalomért,
 Az ellenségtől való meg-szabadításért,
 Es az ellen adatott nagy győzelemért,
 Hogy Istenben reménylők, int minket is azért.

E

XLVII.

XLVII. SOLTAR.

Gyözedelmes Christusnak nagy dicséretire,
Int minden pogány népet örvendetességre,
A' ki őket el-hívta szent ismételre,
Es kinek minden népek engednek nevére.

XLVIII. SOLTAR.

Halá-adó énekkel az Istent dicsírni,
Isten szabadítását mellyben emlegiti,
Jerusálemet Siont mert Isten szereti,
Formáit és bástyáit és meg-erősíti.

XLIX. SOLTAR.

Inti Dávid fejenként gazdag embereket,
Hogy kincsekben ne vessék ő reménységeket,
Melly soha az haláltól meg nem menti őket,
Pokolból sem váltják meg ez által lelkeket.

L. SOLTAR.

Kep mutatókat Isten itt meg-pirongattya,
Hit nélkül áldozatot tölék nem kívánnya,
Erköltstelen voltokat mind szemekre hánnya,
Ki Istennek hálát ad, őt az magasztallja.

LI. SOLTAR.

Le-bocsátkozott szível a' Dávid Prophéta,
Bűneit leg először Istennek meg-vallja,
S' azoknak bocsánattyaát szívéből ohajtya,
Anyaszentegyházért is imádságát nyujtya.

LII. SOLTAR.

Magáhan dicsékedő Deőget meg-feddi,
Es az ő gonofságát szemeire veti,
Isten büntetéssével őtet fenyegeti,
De ő nagy bizodalmát az Istenben veti.

LIII. SOLTAR.

Nintsen Isten, szívében bolond azt gondol-
Minden ember jó útát igen megszűze hagyta (lyá)
Népének emészti az Isten meg-rontya,
Izraélnek Sionból szabadított várja.

LIV. SOLTAR.

Ohajtya az Istennek meg-szabadítását,
Hogy itéllye meg-nyilván az ő igazságát,
Allyá-meg ellenfelegén érette boszszúját,
S' az Istennek igéri háládatosságát.

LV. SOLTAR.

Partot Absolon ellen hog' meg-oltalmazza
Könyörög az Istennek, őt meg-szabadítsa,
Csak az ő Istenében vagyon bizodalma,
Természetreket ellenfelegnek le-írja.

LVI. SOLTAR.

Romlását ellenfelegnek szíveffen kívánnya,
Saul előtti Achishoz mikor be-mént volna,
De az Istenben vagyon minden bizodalma,
Fogadáit, Istennek azt mondgya, meg-allya,

LVII. SOLTAR.

Szabadulását kéri a' Saul Királytól,
Szólván ellenfelegnek nagy gonofságokról,
Vallást téstén Istenben nagy bizodalmáról,
El-is nem felelkezik az hálá-adásról.

LVIII. SOLTAR.

Tánátsofit Saulnak a' Dávid vádollya,
S' hamis ítéleteket mind szemekre hánnya,
Istennek ítéletit rájok jöni mondgya,
Vegezetre híveket szépen vigasztallja.

LIX. SOLTAR

VEgő szabadulását Saulról kívánja,
Hogy vér-ontó kezétől őt meg-oltalmazza,
S' szőnyű veszedelmeket Istentől ohajtya,
Mellyekért az ő nevét holtig magasztallja.

LX. SOLTAR.

Zafzlót ad az Ur Isten az őtet féldőknek,
Deretgegének borát mér néha nékiek,
Dávidnak győzedelmi itten le-tétetnek,
Légyen segítség kéri az ő feregének.

LXI. SOLTAR.

AZ bujdosásból való haza vitetését,
Kívánja itt a' Dávid Isten tisztelését,
Hogy az ő Királyának tartsa-meg életét.
S' ő-is meg-teljesíti minden ígéretet.

LXII. SOLTAR.

Bizdalmát helyheti Dávid az Istenben,
Ellenségit meg-feddi bűnről szemtől szembe,
Inti, hogy ne bizzanak az ő fok kintsekben,
Mert semmi hiba nintsen Isten beszédében,

LXIII. SOLTAR.

Csak ohajtozik Dávid Isten igéjéhez,
Es kívánczik haza szent tiszteletéhez,
Reméltége nagy vagyon kegyelmességéhez,
Az ő ellenséginék Isten-is nem kedvez.

LXIV. SOLTAR.

David szabadulásért itten reménkedik,
Kegyetlen ellenségre és panaszkodik,
Gonoszok veszedé me meg-jövedőltetik,
Híveknek békesége végre meg-mondatik.

LXV. SOLTAR.

FNeki ditsérettel Dávid Isten nevét,
Adgya, hogy meg-aldotta menyéből az ő népét
Emlegetvén Istennek fok jó-téteményét,
Hogy mezőnek meg-adta bűvön ő termését.

LXVI. SOLTAR.

Földnek minden lakosít ditsirentire inti.
Isten gondviselését mindennek hirdeti,
Jollehet gyakran népet meg-is keferiti,
Istennek áldására magát serkengeti.

LXVII. SOLTAR.

Gyarapodását kéri az Isten népének,
S' Istenhez meg-térését a' pogány népeknek,
Adgya-meg bő termését a' föld gyümöltsenek,
Földnek minden határi kit szüntelen félnek.

LXVIII. SOLTAR.

Hatalmát az Istennek Dávid magasztallja,
Ki ez egész világot böltsen igazgattya,
Az ő népével közlött jó rétit számlállja,
S' ő alatta való jó állapottyát írja.

LXIX. SOLTAR.

Jövedől ez énekben Dávid a' Christusról,
S' az ő világon való nyomoruságáról,
Minden ellenségnék meg-rontatásáról,
Es az ő híveinek szabadulásáról,

LXX. SOLTAR.

KEri, hogy ellenségtől Isten őt meg-mencse,
Az őtet kergetőket és meg-szégyenitse,
S' az kik őtet keresik, meg-örvendeztesse,
Mert minden bizdalmát Istenben vetette.

LXXI. SOLTAR.

LElkének bizodalmar csak Istenben veti,
Könyörög hogy fieslen meg-szabadítani,
Ellenségeknek kevélységeket fel-jegyzi,
Osztan hálá-adáfra magát kötelezi.

LXXII. SOLTAR.

MEg-jövendőli Dávid Salamon országát,
S' könyörög hogy terjeszfe Isten Királyságát,
Magasztaltván fának dicső országlását,
S' pogány népeken való nagy uralkodását.

LXXIII. SOLTAR.

NAgy jó-voltál hirdeti népéhez Istennek,
Gonoszok szerezcséjén hivek meg-űtköznek,
Melly dologért ő magát vallyá értelennek,
Végre sorsát meg-mondgya hiv és hitetlennek.

LXXIV. SOLTAR.

OHajtvá emlegetik el-pusztult földeket,
Hogy Isten ellenséggel el-fogyatta őket,
Emlegetik Istennek régi szövetseget,
S' kéri kellyen-fel immár és mentse-meg őket.

LXXV. SOLTAR.

POhára az Istennek veres borral rakva,
Gonoszokkal seprőstül azt mind ki-itattya,
Isten egyet meg-aláz, s' mást fel-magasztallya,
Es az hitetleneknek szarvokat le-rontya.

LXXVI. SOLTAR.

REgi kegyelmességet Istennek hirdeti.
Ki az ő lako helyét, Siont meg-örízi,
S' koberló ellenségtől ő népét meg-menti,
Ezért minden rendeket ditséretre inti.

LXXVII.

LXXVII. SOLTAR.

SEgítseget mint kérjen kiki az Istenből,
Dávid itten meg-tanít: szólván kiserítettől,
S' az léleknek a' testtel nagy küzdődéséről,
Es népének mutatott csuda tételiről.

LXXVIII. SOLTAR.

TAnittya Dávid, népét Egyiptum országból
Mint hozta-ki, s' tartotta erős hatalmából,
Az nép is mint szakadt-el gyakran ő Urától,
Dávidot is mint hivta népének hadnagyo.

LXXIX. SOLTAR.

VAgyon Isten népének itten nagy panaszfa
Hogy Isten pogányokat földében be-hozta,
Mindazáltal meg-vallyák, hogy bűnök az oka,
Szívől-is könyörögnek, hogy meg-szabadítsa

LXXX. SOLTAR.

ZEngő szóval kiáltják Isten segitségre,
Emlekeztvén népével tött kegyességre,
Nagy nyomorúságokat azzal őszve vetve,
Tűzzel szőlőjét többé immár ne égesse.

LXXXI. SOLTAR.

AZ népet ditséretre inti a' Prophéta,
Hogy őket a' rabságból meg-szabadítottta,
De haladatlanossággal végtére vádollya,
Engedetlenségeket és szemekre hánnya.

LXXXII. SOLTAR.

BIrákat a' Szent Dávid mind tisztetekre inti,
Ha hamissan ítélnék, Isten meg-ítéli,
Mert ők-is mint egyebek, mind meg-fognak hal-
Végre boszszu-állásra az Ur Isten kéri. (ni,

E 4

LXXXIII.

LXXXIII. SOLTAR.

CSak panaszkodik itt ellenségek ellen,
Kik őszvé eskütnének az Izráél ellen,
Könyörög, hogy verje-meg azokat már Isten,
Es végképpen ejtse-bé őket nagy székenben.

LXXXIV. SOLTAR.

DAvid bujdosásából haza kívánczik,
Isten tisztelgetire szörnyen áhitozik,
Mert a' buzgóság miatt már el-fogyatkozik,
Bóldog ember az, a' ki Istenben bizik.

LXXXV. SOLTAR.

EMLEKEZIK Prophétá Isten jó-vóltáról,
Fogságból ő népének szabadításáról,
S' panaszkodik a' nép nyomorúságáról,
Ditsekednek ez után jó allapatyokról.

LXXXVI. SOLT.

FÜLET Isten hajtsa-le ő könyörgésére,
Könyörög, hogy inségből őtet fel-emelje,
Panaszolt-is ki-önti ő ellenségre,
Ostán vigasztalásért kiált az Istenre.

LXXXVII. SOLT.

GYÖNYÖRÜ szép Templomon való örömmöket
Jelentik itt az hitek ezen vig kedveket,
Pogányoknak Istentől fel-vetetéseket,
Isten tisztelgetiben egygyezdségeket.

LXXXVIII. SOLT.

HAngos szóval a' Dávid az Istent kiáltja,
Hogy nyomorúságból őt meg-szabadítsa,
Koporsóban száltokhöz magát hasonlítja,
Istent kéri, életét neki meg-meg-tartsa.

LXXXIX.

LXXXIX. SOLT.

IStennek szövetségét itten elő hozza,
S' nagy hatalmas dolgait Istennek számlálja,
Köszörmességét, melyet népéhez mutata,
Végre panaszkodik, hogy Isten el-hagyta.

XC. SOLTAR.

KÖNYÖRÖG az Istennek Moses ez énekben,
Hogy tanítson-meg Isten kit-kit ez életben,
Melly hamar el-múlándó az ő napja itten,
Es ez nyomorúságban vigasztalo legyen.

XCI. SOLTAR.

LAKÁSA kinek nagyon Isten árnyékában,
Az minden inség ellen lehet bátorságban,
Mert Angyalok a' mellett vagynak vigyázásbā
S' minden jókat ad Isten annak ez világban.

XCII. SOLTAR.

MAGASZTALVÁN, az Isten dolgait csudálja,
Hitlenek romlását és veszedelmét írja,
Szabadítást egyedül Istenének mondgya,
Fel-nevednek hitek, mint termő Palma-fa.

XCIII. SOLTAR.

NAGY hatalmát Istennek Dávid magasztallja
Kinek fizéki allando mind öröktől fogva,
A' ki az ő hiveit soha el nem hadgya,
Valaki szabadulást csak ő tőle várja.

XCIV. SOLTAR.

OLTALMÁT az Istennek hitlenek ellen,
Kéri káromlásokat azoknak jelentvén,
Az ő gonofságokról azokat meg-fedvén,
Azután magasztallja hiteket szívükben.

ES

XCV.

P XCV. SOLTAR.

Eldájokkal Dávidtól régi Szent Atyáknak,
Isteni tiszteletre hivek hivattnak,
S' Isten ellen, mint az ő attyok ne járjanak,
Kik a' nyugodalomban bé nem juthatának.

R XCVI. SOLTAR.

Eá erőtlet Dávid Sidót s' Pogányokat,
Hogy szüntelen énekek ditsíriék Urokat,
Ki minden állatoknak viseli gondgyokat,
A' Messiás Christusnak írja birodalmát.

S XCVII. SOLTAR.

Sent Dávid a' Christusnak országát meg-írja
Bálványimádóknak-is romlását meg-mondgya
Az hiveknek örömet s' javokat számlállya,
Isten engedelmeére és azoknak hija,

T XCVIII. SOLTAR.

Trombitával mindenek a' Christust ditsíriék
Az ő szabadítását mindenkor hirdetsék,
S' az ő diadalmának nagy voltát beszéllék,
Mellyért teremtetűl neve ditsértessék.

U XCIX. SOLTAR.

Urkodását Dávid Christusnak meg-írja,
S' az Pogányokhoz való jó tétit számlállya,
Az Atyák példájával ezt meg-bizonyíttya,
Mindeneket int, hogy ez Királyt magasztallya.

V C. SOLTAR

Vhágnak minden népet haladásra inti,
Mivel minden állatok Isten teremtsé,
Es az ő mezeinek népei s' nyájai,
Örökké meg-maradnak nagy irgalmaságai.

CL. SOL-

CI. SOLTAR.

AZ Királyságban Dávid magát mihez tartya
Meg-írja ő országát miként igazgattya,
Csak az Istenfélőket szereti táplállya,
Házából gonoszokat de mind ki-gyomlállya.

CII. SOLTAR.

Buzgo panaszszát a' nép Istenhez ki-tölti,
S' Istennek kegyelmével magával élezgeti,
Anyaszent-egy-háznak-is méltóságát jegyzi,
Diadalmat, melly ellenfégen lesz, éneklí,

CIII. SOLTAR.

CSelekedetét az Ur Istennek számlállya,
Mellyekért a' Szent Dávid az ő nevét áldgya,
Mert sok áldást ruhazott emberi állatra,
Ditséretre Angyali fereget nyogattya.

CIV. SOLTAR.

Ditséri Isten Dávid jó-téteményiért,
Kiváltképpen amaz ő bölts teremtetéjért,
S' minden állatra való gondviseléséjért,
Embereknek hasznokra igazgatásáért.

CV. SOLTAR.

Emlékezik itt Dávid Isten jó-tétire,
Hogy miként viselt gondot Izraél népére,
Egyiptomból nagy kárral mert őt ki-mentette
S' amaz bő Canahánban nagy szépen bé-vitte.

CVI. SOLTAR.

FEl szóval Isten nevet itten-is ditséri,
Kéri, hogy méltotassék népeivel jól tenni,
Istentől el-hajlását a' népnek, beszélli,
De az ő sok bűnöknek bocsánattát kéri.

E6

CVII.

CVII. SOLTAR.

Gondviselesét Dávid Istennek szemlélven,
Mellyet az ő népével tölt minden időben,
Azért int minden rendet, hálá-adó legyen,
Feddi, hogy Isten dolgát nem vészek elzekben.

CVIII. SOLTAR.

Hálá-adó kézf szível Istenét dicséri,
S' nagy buzgósággal akar néki énekelni,
Ofztán birodalmanak nagyságát jelenti,
Méltoztatásék népének segítséggel lenni.

CIX. SOLTAR.

Itten panaszolkodik ellenségi ellen,
Azoknak veszedelmet az Istentől kérvén,
Nagy lökfélé átkokat rájok ki-töltvén,
S' igéri, hogy Istenhez hálá-adó léfzen.

CX. SOLTAR.

Királyságát Christufnak, s' Papságát meg-
A' kit az Atya Isten ültetett jobbjára, (írja,
Dialdalmat-is néki mi léfzen, meg-mondgya,
Fejét nagy ditsősségre Isten magasztaltallya.

CXI. SOLTAR.

Lelki ditsiretekre az hiveket inti,
Isten jó-téteményit népéhez emliti,
Es Izraëllel kötött frigyét-is beszéli,
Bóltsefésgnek Isteni felelem kezdeti.

CXII. SOLTAR.

Meg-írja Dávid itten hivek boldogságát,
Isteni felelemnek gyönyörű szép hasznat,
S' az hú adakozásnak gazdag bü jutalmát,
Irigyeknek ez ellen halzontalanságát.

CXIII.

CXIII. SOLTAR.

NAp keletről meg-fogva, mint nap nyugo-
Ditsiretes az Urnak neve ez világban, (tiglan,
Ki a' szegényt nem hadgyá heverni tsak porban
S' az meddőt-is szűldővé téfzi ő házában.

CXIV. SOLTAR.

Oltalmát Izraëlhez beszéli Istennek,
Egyiptomból nagy kárral a' kik ki-jöttek,
Csudákat-is meg-írja kik akkor löttek,
Tenger Jordán, közfikla miként engedtenek.

CXV. SOLTAR.

Pogányok szidalmára nevét ne bocsássa,
A' bálvány imádókat neveti, csufollya,
Ofztán hálá-adásra Izraëlt indittyta,
Hogy Isten ő magának népével fogadta.

CXVI. SOLTAR.

Réa gondviselesét Istennek számlállya,
Hogy nagy veszedelemtől őtet meg-tartottá,
A' mellyért hálát adván, Istent magasztaltallya,
S' minden ő fogadásit Istennek meg-adgya.

CXVII. SOLTAR.

Szent Dávid Pogány népet ditsiretre inti,
Mert rájok ki terjedtek Istennek irgalmi.
Pogányok hivatala: mellyben jövendőli,
Hogy Isten népe közzé azokat fel-vészli.

CXVIII. SOLTAR.

TelYES sívből a' néppel Istent magasztaltallya,
Hogy őt nyomoruságtól meg-szabadította,
Es Királlya Izraël népén választotta, (vallya
Melly hogy tsak Istentől lött nagy bátran meg-

E7

CXIX.

CXIX. SOLTAR.

URnak szent akarattját, az ő törvényében,
Kivánaya meg-tanúlni tellyes életében,
S' kéri, oltalmazza-meg ellenségei ellen,
Magát s' egész életét ajánlja kezében.

CXX. SOLTAR.

VAgyon itten panasza a' Dávid Királynak,
Mert nyelvekről s'ertetik rozsz akaróinak,
Kiknek nyelvek a' tűzhöz itt hasonlítottak,
A' békefegyes ember ellen-is harcolnak.

CXXI. SOLTAR.

AZ segítség egyedül csak Istentől vagyon,
Ki soha el nem bűnyad, hogy meg-oltalmazzon,
Az Napnak hévűségétől meg-égni ne hadgyon,
Ki, és bé-menéfedben békével hordozzon.

CXXII. SOLTAR.

Buzgó nagy kívánságát Istennek házához,
Dávid itt meg-jelenti, az ő templomához,
Békeség kéréséért mennyenek az Urhoz,
Mert nagy szereteti van atyafiaihoz.

CXXIII. SOLTAR.

CSak Istenhez folyamnak hivek bűkűségeiben
Mint szőlőgák ő Urokra, az Istenre nézven,
Isten-kegyelmét kérik rájok szüntelen,
Minden ő reménységek csak ő benne léven.

CXXIV. SOLTAR.

DAvid a' nép képeben bizonytságot téfszen,
Hogy oltalmok egyedül vólt csak az Ur Isten,
Midőn az ellenség közt vóltak, mint ár-vizben,
Azért hálá-adásra int mindent ő itten.

CXXV.

CXXV. SOLTAR.

ERős oltalmát Dávid itten az Istennek,
Magasztallja, mellyet tört szerelmes népének,
Hogy az hivek egyedül benne reménylenek,
De gonoszok Istentől veszélyre küldetnek.

CXXVI. SOLTAR.

FObságból meg-szabadult népet háládásra,
Prophéta intvén, Istent el fel-magasztallja,
Könyörög, a' többit-is, hogy meg-szabadítsa,
S' végső szabadulással a' népet bizattya.

CXXVII. SOLTAR.

Gőtrődése embernek, és fok fáradsága,
Hafzontalan, ha nintsen Istennek áldása,
Emberi nemnek-is nem lesz szaporodása,
Nem szégyenül-meg, ki ezt az Istentől várja.

CXXVIII. SOLTAR.

HOgy az Isten főlőnek legyen itt jól dolga,
Szent David ez énekben szépen meg-mutattya,
Mert ő házat az Isten magzattal meg-áldgya,
Fiainak-Fiait az ilyen meg-láttya.

CXXIX. SOLTAR.

IFűságtól fogva nyomorgattatását,
Panaszollja Izraél fok lanyarúságát,
De Isten el-szaggatta ellenség igáját,
Prophétálván meg-mongya azoknak romlását.

CXXX. SOLTAR.

Könyörög itt a' Dávid bűn bocsánattyaért,
S' annak büntetésétől szabadulásáért,
Hiveket az Istenben való reménységért,
Istenhez igazittya kegyelem nyereséért.

CXXXI.

CXXXI. SOLTAR.

LE-bocsátkozott szível alázatosságát,
Dávid itten meg-vallya nagy ártatlanságát,
Téjtől el-vált gyermekhez hasonlítván magát,
Istenben bizzék, inti az Izraél házáat.

CXXXII. SOLTAR.

MEg-emplíti itt Dávid az ő fogadásit,
Es az Istennek adott erős esküvést,
Könyörög, hogy meg-tartsa az Izraél népit,
Jerusalem, s' Papságnak adgya maradásit.

CXXXIII. SOLTAR.

NEpének, attyafiaknak az ő egyességét,
Dávid itt magasztallya hasznát, ékességét,
Kenethez hasonlítván annak ő szépségét, (gyét
Vagy harmathoz, mely járja az Hermonnak he-

CXXXIV. SOLTAR.

OLtárnál forgolódó Papokat nogattyá,
Hogy ki-ki szüntelenül az Ur Istent áldgya,
Kezeket fel-emelvén az ő szent házába,
Istennek áldásával végre vigasztallya.

CXXXV. SOLTAR.

PRophéta ez úttal-is az Ur Istent áldgya,
Hogy nagy fok kegyelmére népet méltóztattá,
A' bálvány csinálókat neveti, csúfollyá,
Hatalmát az Istennek azért magasztallya.

CXXXVI. SOLTAR.

REgi kegyelmességit Istennek számlállya,
Mellyet a' teremtsében Isten meg-mutata,
Ellenséget el-vezítvén, népet meg-tartotta,
Istennek nevét ezért el-fel-magasztallya.

CXXXVII.

CXXXVII. SOLTAR.

Siralmas éneke ez a' szegény foglyoknak,
Kik Babyloniában rabságban ohajtnak,
Jerusalembe haza szegények vágyodnak, (nak
Romlását-is meg-mondgyák Edom, s' Babylon-

CXXXVIII. SOLTAR.

TEllyes szível a' Dávid Istent magasztallya,
Mivel könyörgésében őtet meg-halhatta,
Ki menyből alá tekint alázatosokra,
S' Isten segítségével magát vigasztallya.

CXXXIX. SOLTAR.

URnak minden tudását a' Dávid említi,
Isten kezét senki-is el nem kerülheti,
Bizonyosságul-is méri az Ur Istent hini,
Meg-mondgya, ellenfejit hogy méltán gyűlöli

CXL. SOLTAR.

VAgyon itt a' Dávidnak buzgó imádsága,
Ellenfejitől őtet hogy meg-szabadítsa,
S' azokat szándékokban elő ne bocsássa,
Kiknek veszedelmével magát vigasztallya.

CXLI. SOLTAR.

AZ ő kegyességének meg-halgatására,
Dávid Istent erőssen itt szorgalmaztattyá,
Kéri, hogy ellenfejin bosz-szuját meg-állya,
Es az ő kezeikből őt meg-szabadítsa.

CXLII. SOLTAR.

BArlangban a' Saultól szabadulást kíván,
Midőn az ő hadától volna meg-szorítván,
Egyedül Istent hívja, nagy szóval kiáltván,
Hogy hívek örülljenek meg-szabadulásán.

CXLIII.

CXLIII. SOLTAR.

C Sak Istenet hijja még-is meg-fzabadítáfra,
De az ő fok bűneit előtte meg-vallja,
Es nagy keferűségét felkének meg-mondgya,
S' könyörög ellenségét hogy Isten meg-rontsa.

CXLIV. SOLTAR.

D Avid nagy hálakat ad itt az Úr Istennek,
Hogy kezéből ki-vőtte ő ellenségeinek,
Kéri áldattatását Istentől a' népnek,
Hogy ne adgya rabláfra többé ellenségnek.

CXLV. SOLTAR.

F Nek szóval az Istent Dávid magasztallja,
A' több állatokat-is ditsiretre hijja,
Sok tulajdonságait Istennek számlállyja,
Es híveihez való jó-voltát meg-írja.

CXLVI. SOLTAR.

F Ejedelmekben való bizodalmot tiltja,
A' mellynek okait-is a' Dávid meg-mondgya,
A' szegényekhez való jó-voltát számlállyja,
Hogy nagy bizodalomra híveket indítsa.

CXLVII SOLTAR.

G Ondvifelését és az Isten bölcseségét,
Es Izraélhez való fok jó-téteményét,
Világ igazgatásban való nagy erejét,
A' Dávid meg-gondolván áldgya Isten nevét.

CXLVIII. SOLTAR.

H I itten Szent Dávid minden állatokat,
Mind a' menyen, s' mind pedig a' földön valókat
Also felső népeket véneket s' imákat,
Hogy mindnyájan ditsíriék teremő Urokat.

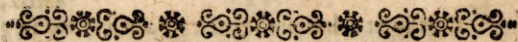
CXLIX.

CXLIX. SOLTAR.

I Nti itt a' Szent Dávid Anyafzentegyházát,
Hogy énekben ditsíriék az ő Királlyokat,
Meg-gondolván jó-voltát, és szabadását,
Ellenségén meg-látták még bofzfú állását.

CL SOLTAR.

K űlőmb-kűlőmb vigafság tévő szerfzámok-
Isten ditsiretre int nagy buzgósággal, (kal,
Hogy dicsíriék Sz.Nevét lantal, sippal, dobbal,
Hegedű és organa, s' hangoz cymbalmokkal.

SALOMON PELDA-BESZEDI.

I. R E S Z.

A ' Sálomonez Könyvnek hasznát itt meg-írja
Meg-mondgya böltséfé-is hogy miben ál-
S' int a' gonosz társaság távoztatására, (lana,
A' ki ezt bé nem vészí, átok száll reája.

II.

B öltsefének serényen fel-kerefére,
Int a' Salomon mindent el-követésére,
Mert azt mondgya azokban fok jó van el-rejtve
Ki azt híven követi áldás száll fejére.

III.

C somoban mind ezeket a' nyakadra köffed,
Gonoszságot el-hagyván, csak az Urat féllyed,
Irgalmafságnak dolgát előtted vísellyed,
Az Istennek ostorát így el-kerűlheted.

IV. Drá-

Drága szerzet bölcsesség jókat ad embernek,
Utait ne kövessed te az hitetlennek,
Elmédből ez beszédem ki nem üttessenek,
Szemeid csak az igaz emberre nézzenek.

V.

Frtelmet s' bölcseséget mindenkor keressed,
Idegen aszszony utat soha ne kövessed,
Minden kereszményedet csak jó helyre költsed,
Más ember feleséget meg ne ölgesseled.

VI.

Fogságot s' bűt embernek gyakran kezesség
Az rest ember tanulni menyen az hangyához,
Hét nevezetes dolog Salomon elő hoz,
Ne tegye önnön magát senki rossz aszszonyhoz.

VII.

Gonosz asszonyt hogy inkább te el-kerülhesed
Ez parancsolatimat te fízvedben rejtse,
Aszszonyok gonofságát itten meg-nézheted,
Ha utánna járész, el-hidd magad törben éjtéd.

VIII.

Hangofsággal böltsesség utzán az ő szavát,
Ki terjeszti mindenre az ő tudományát,
Meg-írja ez böltsesség örök valóságát,
Bóldogok a' kik hallják ennek tanítását.

IX.

Isteni szent Bölcsesség épített szép házat,
Es ő magához minden rendeket hívogat,
Ez által embereknek napja fokasulhat,
Feesegő s' nyughatatlan az rossz aszszony állat.

X. Kín-

Kincsnek hamis gyűjtését az Bölts kárhoz-
Igaflságot mindennek inkább commendállya,
Hamiságot peniglen igen titalmazza,
Melynek lsten haragja lesz végre jutalma.

XI.

Legyen mindē embernek tsak igaz mértékje
Int mindent itt Salomon jó cselekedetre,
Hívek hitetlenekkel vagynak egyben vetve,
Az dorgálás felőtte hasznos szent életre.

XII.

Meg-írja Salomon jók s' gonosok jutalmát
Aszszonyi rendeknek-is az ő állapattyát,
Igaznak s' hitetlenek munkáinak hasznát,
Mind két-fél csak Istentől vészti el-jutalmát.

XIII.

Nagy fok ígéreteket téfzen itt a' jóknak,
Hasznát s' kárát meg írja szerzett gazdagságnak
Igen fok haszna vagyon az szó fogadálnak,
Ebessek, kik gyermektől vesztöt meg nem tiltanak

XIV.

Okos és lsten-féld Aszszonyoknak tisztit,
Sok Virtusnak Salomon írja regulait,
Jó cselekedeteknek mondgya bō-hasznait,
Bolondságnak peniglen igen rossz gyűmöltsét.

XV.

Patvarkodo s' ismétlen lágy befedek hasznát
Az bolond tanátsnak-is haszontalanságát,
Haragnak, restfegnek, és kevélyfegnek kárát,
Az bölts itten meg-írja, igazak jutalmát.

XVI. Re-

XVI

REménységedet vesséd egyedül az Urba,
Királyok-is intetnek minden igazságra,
Böltesség és igazság hasznát-is meg-mondgya,
Az ősz haj vén embernek ékes Koronája.

XVII.

SOk hasznát böltés meg-mongya itt a' békelessé-
Atkozor csufolója együgyűségénynék, (nek)
Vagyon itt meg-írása a' bolond embernek,
Es az halál-adatlan meg-büntetélenék.

XVIII.

TUdománynak mi legyen, s' bolondságnak
Az ő benne bizóknak az Isten oltalma, (haszna),
Gazdagságban ne legyen ember bizodalma,
Aszfzony és barátságának kívánatos volta,

XIX.

UTálatol el-hidgyed, hamis tanu lenni,
Minden jó feleségnek Isten ajándéki,
Irgalmasságot a' Böltis Salomon ditséri,
Elzes ember az, az ki gyermeket meg-veri.

XX

VErfengést s' résegséget mindenekben tiltja
Kép mutatókat és az refteket vádolliya,
Kérkedséget és hamis mértéket gyalázza,
Királyokat igazság s' irgalmasság tartya.

XXI.

A'Királyokat szívét tsak az Isten bírja,
Kedvesb az áldozatnál igazságnak dolga,
Az hamissan gyűtött kints el-vész hamarjába,
Kegyetlen, ha kiált-is, Isten meg nem hallja.

XXII.

XXII.

Boldogság az jó hír, név, minden emberek-
Gyönyörködgyél Isteni igaz félelemben, (ben),
Ne hagyad gyermekedet nőni rozsz erköltsben,
Restség és kegyetlenség túled távul legyen.

XXIII.

Csemegéit Uraknak ne igen kívánnyad,
Telhetetlenséget-is te el-távoztassad,
Tobzodókkal barátságod soha ne tartsad,
Szüleidnek mindenben-magad alá adgyad.

XXIV.

Dolgokat gonoszoknak soha ne kövesséd,
De sőt az böltiséget szönetlen keresédd,
Személyt ne néz, s' az bosszú állást el-kerüllyed,
Mint rest ember, kezedet te őszve ne tegyed.

XXV

ERtekezni Királynak igen tisztességes,
Király lévén, gonosság tévőket meg-büntess,
Kérkedséget, versengést, kérlek te hátra vész,
Igyekezzei, gyűlöldösiddel-is jól tchess.

XXVI

Fel-fedezi Salomon bolond ember dolgát,
Es csufolliya minden-rest embereknek álmát,
Es a' ki már dolgában avattya ő magát,
A' kt másnak vermet és, abban vesztü nyakát.

XXVII.

Gorombájul holnapot soha ne igérjed,
Senki előtt magadat kérlek ne ditsérjed,
Atyád régi barátit igen meg-becsüllyed,
Barmaidnak mindenben, intieket hasznát vegyed

XXVIII.

Hasznát írja jó s' gonosz lelki ismételtnék,
Int szorgalmas ismételtnék a' bűnnek,
Tiltsa-is ki-ontását az ártatlan vernek,
Soha nem lesz szűksége, ki ad az szegénynek.

XXIX.

Irja a' Bölts vakmerő emberek romlását,
Hizelkedésnek és az itéletnek hasznát,
Gyermekeknek javallja sanyargattatását,
Az engedelmségre, s' haragnak mi voltát.

XXX.

Ket dolgokat Salomon kér itten az Úrtól,
Es szól a' telhetetlen fétét koporsóró,
Négy és szenvedhetetlen, s' el-rejtet dolgokról
Négy szépen járó, és négy okos állatokról.

XXXI.

LEmuelt igen szépen inti az ő Anyja,
Asszonytól s' rebeségtől hogy magát meg-ojja
Igafságnak-is legyen hű szolgáltatója,
Végére a' jó aszszonyt Salomon le-írja. 659.

PREDICATORI KÖNYV.

I. R E S Z.

AZ emberek dolga csak hijában valóság,
Itt e' földön semmiben nintsen állandóság,
Sőt Salomon azt mondgya, vagyon nyomoru-
S' minden ő böltségre csak hasontalanság. (ság)

II. Bor

Bort ital, és vig lakás örömet nem hoznak,
Sőt minden májorságok hirtelen el-múlnak,
Mind böltsék, mind bolondok egyaránt ki-múl-
S' mindé jók csak az Isten kezeitől vagynak. (nak)

III.

Cathalogusban a' bölcs időket le-írja,
Isten gondviseletét-is előnkben adgya,
Minden itéletekét Isten igazgattya,
Ember itt a' bármokhoz hasonló azt mondgya,

IV.

Ditséri bölts Salomon itt a' meg-hóltakat,
Elrongattya azután a' rest bolondokat,
Szidgya a' telhetetlen egyes gazdagokat, (kat
Egybe vetvén bölts gyermek s' bolond Királyo-

V.

Ember templomban magát miképpé visellye
Meg-mondgya a' Salomon, tsak az Urát félye,
Hog' ne vagyon mod nélkül bámtalan sok pénz-
Sőt keresett jószágát tsak jó helyre költse. (re,

VI.

Feles sok gazdagságok tsak másra marad-
Nem-is hagyhattya sokszor az ő fiainak, (nak,
Ezek a' halálban-is semmit nem használnak,
Jobban vagyon hát sorsa ideitlen magzatnak.

VII.

Gázdos házhoz bé-menni jobb lakalomnál
Nintsen jobb böltségre való vágyodásnál,
Jó cselekedet nincsen emberi állatnál,
Nint el hidd gonoszab-is aszszonyi állatnál.

F

VIII.

VIII.

H Agyományát meg-tartsad a' te Királyod,
Kegyetlen igazgatok hirtelen el-múlnak, (nak,
Nevezi ezt Salomon tsak haszontalannak,
A' testi ítéletek semmit nem használnak.

IX.

I Stennek ő dolgai meg-tudhatatlanok,
Bőltsek és a' bolondok egyaránt halandok,
Mint az halak hálóban belé-akadandok,
Bőltsek az verseknél többet használhatok,

X.

K irályokkal, meg-tanít, miképpen élljenek,
Jaj az országnak, mellynek Fejedelme gyermek,
A' rosz Királyok miatt országok el-vesznek,
Királyokrol gonolfszat int, ne beszélljenek.

XI.

L Egyen bizodalmad tsak egyedül Istenben,
S' s' szegéngekhez kezed adakozó legyen,
Jol lehet bár ez világ mint méz édes legyen,
Mind az áltat az halál te elmédben legyen.

XII.

M Agokban bizakodó iffiakat szóllittya,
Es minden részeivel vénséget le-irja,
Csak hijában valóknak mind ezeket mondgya
Az Isteni felelem embernek fő dolga.

672

ENE

ENEKEK ENEKE.

I. RESZ.

A Nyaszentegyház ékes matkáját kívánnya,
Minden méltatlanságát nekie meg-vallyá,
Az Christus völgyen-is őt magához hijja, (gya
Ostán egymás lépését mind kettő meg-mo-

II.

B izonyittyák mindennek az ő szépségeket.
Menyaszfzony neki adgyá tsak az ditsősleget,
Még az ő jegyese-is meg-ditseri őtet,
S' írja egymással való közösüléseket.

III.

C Hristushoz való buzgó szerelmét jelenti,
Melyre nézve mátkáját szüntelen keresi,
Azért az ő jegyese őtet őrizteti,
Agyas házában miglen őtet bé-lyeti.

IV.

D Itsiri Christus itten el-jegyzett mátkáját,
Annak az ő szépséget s' tókélletes voltát,
Méznel-is kedvésebbnek mongya az ő szavát,
Kivánnya azért hamar való hozzá jutat.

V.

E Nni, s' vigan lakozni barátit kizteti,
Mátkája sok bűneit előtte fel-feddi,
Hivekkel egyetemben jegyefet keresi,
S' ő magát erős hittel benne erőssíti.

F2

VI. Fel-

VI.

FEl-magasztallya Christus az ő szép mátká-
Jelentvén hozzá való buzgó kívánságát, (ját,
Ofztán neki meg-írja gyönyörű szép voltát,
Es leány társainak hozzá való szavát,

VII.

GYenge ékes szépségét még-is comendálya,
S' annak minden tagait nagy szépen le-írja,
Az ő mátkája szavát kinek hogy meg-hallja,
Önnön magát egészen nékie ajánlja.

VIII.

HAzafságot Christusnak mátkája kívánnya
S' az ő hozzája való szerelmét meg-mondgya,
A' pogány népeknek-is hivatalyát írja,
Végezetre jegyefsét ő magához hívja. 679.

ESAIAS PROPHETIAJA.

I. RESZ.

AZ ESAIAS, a' ki Amos fia vala,
A' mennyet és a' földet bizonságul hívja,
Jó cselekedeteket a' népnek utállya,
Istentől el-hajlottak, álmélkodik rajta.

II.

BEszéll a' Pogányoknak hivattatásáról,
Panaszolkodik ofztán nép gonosz útáról,
Szól az Istentől való el-hagyattatásáról,
Kiket el akar vonni a' bálványozástól.

III. Csak

III.

CSak hijában az mongya, biznak emberekből
Mert azokat hirtelen mind el-veszti Isten,
Romlásoknak oka-is meg-mondgya mi legyen,
Negédes aszfzonyokat kárhoztattya itten.

IV.

DItsbőlfeles, és igen tisztességes léfzen,
Jöveendő Messiásnak napja az hivekben,
Mert azokat meg-mossa drága szent Vérében,
Es háboruságokban nagy oltalmok léfzen.

V.

ENeket Esaiás szőlőről énekel,
A' népek gonofsága meg-iratik rendel,
Prophéta tsak jait kiált nekik tellyességgel,
Ellenséget el-hozza nagy hirtelenséggel,

VI.

FEl-emelt magas székből az Ur Istent láta,
Eleven szénnel Angyal ajakát tisztítá,
Azután prédikálni őtet ki-botsátá,
Fogságát a' pusztlulását a' népnek meg-mondá.

VII.

GYűjte számtalan népet Refin Acház ellen,
Esaias biztattya, hogy semmit ne féljen,
Az szeplőtelen Szűz-is fogad még méhében,
Judának romlását-is meg-jelenti itten.

VIII.

HAd miatt Syrus, és az Izraél el-romlik,
Assyriai nép-is Judára érkezik,
Istentől pártolással Juda vádoltatik,
Varaslokhöz járásért igen meg-feddetik.

F 3

IX. Ju-

IX.

Judát Isten viszontag itt meg-bátorította,
Mesiás jövésevel szépen vigasztallja,
De az Izrael házat az Isten meg-rontya,
S' mint a' láng meg-emélti fel-lobbant haragja

X.

Kialt jait Esaiás az hamis Biráknak;
Es szörnyű veszedelmet az Assyriusnak;
Fogságból meg-térése léfzen-meg Judának;
Útját-is, meg-írja az Pogány Kiráknak.

XI.

Léfzen Jesse tövéből igen szép Virág szál,
juh az farkassal együtt nyúgfszik bátorsággal,
Még a' pogány népek-is meg-térnek az által,
Sidókat fel-ruhazza Evangéliommal.

XII.

Mellyekért hálákat ad Prophéta Istennek;
ötet vallyá egyedül csak őrizőinek,
Es int ditséretire mindet szent nevének,
Csuda tétit hirdetsék egész föld népének.

XIII.

Nagy romlás Babylonról Prophéta jövéne
Es fenyegeti az Mediabéliekkel, (dől,
Miképpen a' Sodoma el-vész tellyességgel,
Ugy hogy vadak s' madarak lakják berte féllyel

XIV.

Okát-is itt meg-mondgya Babylon veszté.
Rút csufoló éneket rólok énekelnek, (nek,
Az ő maradékjok-is mind el-törültetnek,
Philistea romlást olstán következnek.

XV. Pufz

XV.

Pufztulását Moabnak az után meg-mongya
Keferves síralmokat, mint léfzen le-írja,
Mefszé földre le-hallik szörnyű jajgatása,
Ki fegyvert el-kerüli, oroszlán meg-rontya.

XVI.

Roszfzul való térést áldozat nem használ
Fenyegeti erősen Moábot romlással,
Emlégeti-is őket sűrű ohajtással,
Három efsztendé múlva el-jő hamarsággal.

XVII.

Syriában épített Damascus városnak,
Hasonlo romlásáról szöll az Ephraimnak,
Azután okát ugyan itt meg-mondgya annak,
Es jajt kiált végtére a' fok kborlóknak.

XVIII.

Tengeren túl lakozó népeket rettentí,
Igéri, az ő népét azokról meg-menti,
S' pogányok lesznek, vadak a' madarak étkei,
Meg-szabadulás után nép Istent ditséri,

XIX.

Veszedelmet jövendől Egyiptus országról
Isten fok féle dolgot küld rájuk ostorol,
Azután emlékezik őt nagy Városokról,
Izraellel az hitben egyező voltokról.

XX.

Zafzlóval, s' haddal mikor Thártán Azotus-
Bé-mént volna, legottan hagásból Proféta, (ba
Mezitelen vétkezvén Egyiptust csufollja,
Hogy Izrael-is félre Istenhez fordúlja.

F 4

XXI. Az

XXI.

A Zután a' Babylon romlását meg-irja,
Es szörnyű el-esését ör-állo kiáltya,
Dumak népe ellen-is veszedelmet monda,
Meg Arabiának-is romlást prophétála:

XXII.

B Ankodék Jerusalemben hirtelen romlásán,
Mivel várakban bíztak, Istent hátra hagyván,
Őttek s' ittak, lakoztak örömmel tapsolván,
Eliachimot hagyá Isten Sobna után.

XXIII.

C Itimből immár többé Tyrusba nem menek
Mert sok gazdag kalmári nékie el-veszték,
Es hetven esztendeig mind csak puszta lésznek
Meg-épülvén, fejenként Istenhez meg-térnek,

XXIV.

D Obolás és vigaság földökben meg-szünik,
Mivel az ő lakosai mind el-pusztítottak,
Es igen kevés benne othon meg-hagyatik,
Végre meg-szabadulván az Istent ditsérik.

XXV.

E Zért hivek Istennek nagy hálákat adnak,
S' egyedül Istent vallyák oltalmazójoknak,
Az Evangéliomra fejenként hivatnak,
Lelki testi ellenségek meg-rontatattak.

XXVI.

F El szóval az Istennek hivek énekelnek,
Es az ő jó-voltáról bizonyoságot téstnek,
Meg-vallyák hogy igazán tőle büntettetnek,
Inti, haragja előtt hogy el-rejtezzenek.

XXVII.

XXVII.

G Onofzoknak vesztével őket vigasztaltya,
Az ő népét az Isten gyengén ostorozza,
De Jerusalemben népét fogságra hajtattya,
Evangelium által ismét vízfőzra hozza.

XXVIII.

H Addal Ephraim népét Isten fenyegeti:
A' test bátorságért Judát-is meg-feddi,
Nagy tudatlanságokat nekik fel-fedezi,
Mind azáltal hiveit csak gyengén csépli.

XXIX.

J Ajt kiált Jerusalemben hitetlen népének,
Mert fenyegetésnek semmit-is nem hisznek,
Istenhez csak ajakkal, s' szájjal közelgetnek,
Az hivek kik ezt hallják Istenhez meg-térnek.

XXX.

K Ik Egyiptom országból segítséget várnak
Feddi őket erőssén, hogy szót nem fogadnak,
Az meg-tért embereknek gyűmölsők iratnak,
Veszedelmet jövendől a' pogány Királynak.

XXXI.

L Ovaikbanbizókat itten pirongattya,
Ostán ennek szép három okait-is adgya,
Prophéta meg-térése az Istenhez hívja,
Es szép ígéretekkel őket vigasztaltya.

XXXII.

M Eg-irja Ezechiás Királynak országát,
Es annak ditséretes szép igazgatását,
Inti a' népet, tartsanak poenitentiát,
Melynek ostán le-irja gyönyörű szép hasznát.

F5

XXXIII.

XXXIII.

Nagy vészdelmet kiált a' Sennacheribnek,
De szabadulást ígér nyomorúlt népének,
Az hitetlen emberek tsak Istenre vetnek,
De az Isten oltalmok lesz ő hiveinek.

XXXIV.

Ostán a' pogányokat Isten perben hítja,
Mert keményen haragszik az Edomitákra,
Vészdelmet-is botsát Botzra Városára,
Sárkányoknak s' vadaknak lesz őrk barlangja.

XXXV.

Prophéta itt meg-mondgya Messiás jövését,
Vigasztallja bánatban el-epedett népét,
Kinek elő beszéli fok jó-teteményét,
Vakoknak ki meg-nyitgya az ő szemek fényét.

XXXVI.

Rabszacher követsegre el-jő nagy kevélyen,
S' Isten ellen ifzonyu rút káromlást téfzen,
Ho gy lemmi bizodalnok ő benne ne legyen,
Ez izó Ezechiáshoz leg ottan bé-mégyen.

XXXVII.

Sennacherib Királynak rút káromkodását,
Ellenben Ezechiás panaszkodását,
Isten meg-halván, küldé hozzá jó válaszfát,
Angyal által egy éjjel le-vágatá hadát.

XXXVIII.

Testamentom tételre a' Királyt nogattya,
Ezt halván Ezechiás, keservessen sira,
Kinek ísmét életét Isten hoszszabittya,
Jelét látván, Istennek nagy hálákat ada.

XXXIX.

XXXIX.

Ugyan akkor tsak hamar Babylon Királlya,
Köszönteni követit hozzája bocsáttya,
Ezechiás-is kéntset nekik meg-mutattya,
A' mellyért Esaiás igen meg-dorgállya.

XL.

Vigasztallya a' népet Isten jó-vóltával,
Bizonitta-is az ő hatalmatságával,
Nem vettetik az Isten őszve a' bálvánnyal,
Hiveire rá vigyáz ő mind éjjel nappal.

XLI.

A' pogány népek előtt őket perben hítja,
Es Abrahám attyokkal tölt friggyel biztattya,
Sok szép ígéretekkel őket vigasztallya,
S' az bálvány imádókat neveri csufollya,

XLII.

Biztattya itt erőssen Christus jövésével,
Ki a' gyenge meg-törödt nádat nem rontya-el,
Es diúséretre inti népét szélllyel,
Feddi hogy jó tetteit nem látnák szemekkel.

XLIII.

Chaldeából Sidókat haza szabadittya,
Es Isteni hatalmát nekik bizonyittya,
Kép-mutatással népet erőssen vádollya,
Vétkeket csak magáért nekik meg-botsáttya.

XLIV.

Drága ígéretekkel ísmét vigasztallya,
Es az ő Isteniséget erőssen állattya,
A' bálvány faragokat neveri csufollya,
Es az Izraelt inti az hálá-adásra.

F 6

XLV. Em-

XLV.

Emlékezik Prophéta a' Cyrus Királyról,
S' az Istennek igen nagy hatalmagságáról,
Es azután jajt kiált Babyloniáról,
Nép szabadulásáról, s' gazdagulásáról.

XLVI.

Fel-kiált nagy fel szóval, Bél és Nebo ellent,
Népet inti, egyedül Istenben reménylen,
Feddi osztán kik biznak bálvány Istenekben,
S' azoknak ellenében veti magát Isten.

XLVII.

Gyárfzszal Babyloniát itten fenyegeti,
Kevélységért az Isten még őket meg-veti,
Kegyetlenégeket is nekik el nem tűri,
Hanem mint ízél a' hamvat, őket széllyel hinti.

XLVIII.

Halá-adatlanságról Sidókat meg-feddi,
Hogy szavát nem akarják nekik fogadni,
Es poenitentiára osztán őket inti,
Babylonból meg-hozza, nekik azt igéri.

XLIX.

Jövendől Esaiás Christus személyéről,
Es nagy fokot beszélgét hűséges tisztiról,
Emlékezik s' annak jó-téteményéről,
Végezetre szól osztán a' pogány népekről.

L.

Kiván az Isten tülök bizonság levelet,
Egy ember-is nints, mikor hozzá hívja őket,
A' Prophéta ő tülök nagy fokot szenvedett,
Szó-fogadásra inti az igaz hívceket.

LI. LÉ.

LI.

Légyen bizodalmok tsak egyedül Istenben,
Es igen reménylenek az ő erejekben,
Őrülnek jövendőben ellenség vesztéken;
Mert a' pohár reájok már többé nem mégyen.

LII.

Meg-szabadításával népét vigasztallya,
Babylon fogságából, mert meg-szabadította,
Inti-is ezért őket az halá-adásra;
Christus el-jövését-is nagy szépen le-írja.

LIII.

Nyomorúlt forsát itten Christusnak meg-
Minden mi fajdalminkat mivel ő hordozta (irta
Mint a' juh, nyíró elött, száját sem nyitotta,
Eletét-is érettünk az halálra adta.

LIV.

Örvendezen s' vigadgyon meddő vig öröm-
Vigasztallya Istennek kegyelmességével, (mel,
Anyá-szent-egy-háznak-is meg-épülésével,
Nyomorúság végével s' ellenség vesztével.

LV.

Pogány népeket vizre, borra, s' tejrre hívja,
Inti-is mind fejenként poenitentiára,
Az gonosz ember az ő rozf útát el-hadgya,
Sok szép igéretekkal őket bátorította.

LVI.

Rendes igazságnak-is int meg-tartására,
S' az kik azt el-követik, boldogoknak mongya,
Sok szép igéretekel osztán vigasztallya,
Az rest és telhetetlen Papokat orczazza.

F7

LVII.

LVII.

S Zedegeti halállal Isten az hiveket,
De igen senegeti az hitetleneket,
Kik másban helyeztetik ő reménsegeket,
Benne bizóknak Isten ki-adgya részeket.

LVIII.

T Ellyes teli torokkal vétet ki-kiáltsa,
Kép mutató vóltokat a' népnek mutattya,
Az igaz bűjtölés-is mi legyen, meg-mondgya,
S' az ilyen bűjtölésnek mi legyen jutalma.

LIX.

U Rnak keze, s' ereje még meg nem rövidült,
De a' meg-szabadítás bűn miatt meg-szűkült,
Szeretet az embernek fiaiban meg-hűlt,
Ellenség a' Christusban igen meg-szégzenült.

LX.

V Ilágofság világra bőven ki-terjedgyen,
Hogy a' pogány nép annak világára mennyen,
Idvesség felől nékik ígéreret téfzen,
Az Anyaszentegyházal Christusban jól téfzen.

LXI.

A Z Christus hivatalát Prophéta meg-irja,
Anyaszentegyház végre épölnie fogna,
Gyalázatnak mi legyen jutalma meg-mondgya
Anyaszentegyház helyett örül a' Prophéta.

LXII.

B Uzgóságát Prophéta itten ki-jelenti,
S' az Anyaszentegyházat igen meg-dírséri,
Parantsolgya mindenütt ez jókat hirdetni,
Sionnak Szabadító mert el fogna jöni.

LXIII.

LXIII.

C Sudálatos, azt írja, Christus bajvivása,
Isten kegyelmességit mind elő számlálgya,
Es haládatlanságát a' népnek meg-irja,
Buzgo könyörgését-is azután ki-ontya.

LXIV.

D E még-is nem szűnik meg buzgo könyör-
Emlekezvén Istennek jó téteményiről, (géstől,
Azután vallást téfzen a' népnek bűnről,
Vízontag kegyelmét kér nékiek Istentől.

LXV.

E sméretit a' pogány népeknek meg-irja,
Sídóknak gonófságát rendel elő hordgya,
De a' maradék népet az Isten meg-tartya,
Gonoszokat rettentí, s' népet vigasztallya.

LXVI.

F öld Isten lábainak nyugoto Sámolya,
Az kép mutató népet ki igen utállya,
De Anyaszentegyházat még meg-szaporíttya,
S' népének ellenlegét erőssen meg-rontya. 745.

JEREMIAS PROPHETIAJA.

I. RESZ.

A Z Jeremiás írja az ő nemzetségét,
Jelentvén Isten előtt a' maga mentseget,
Két jel után meg-érré a' nép veszedelmét,
S' hivatallyában írja meg-erősíttetét.

II. Bál-

II.

B Alványozó voltáért Izraelt meg-feddi,
Hogy másban bizik, s' Istent háta megé veti,
De bűnbűnök ő magát még-is nem ísméri,
Szörnyű veszedelemmel őket fenyegeti.

III.

Csak térjen-meg ő hozzá, még vizsgál fogad-
Noha bálványozásért meg-vetette vala, (gya,
Inti őket azután pœnitentiára,
Es vállal tételeknek formáját meg-írja.

IV.

De Isten meg-térőknek ígér nagy kegyelmet
S' engedetlenekré hoz szörnyű veszedelmet,
Es pœnitentiára hívja itt mind őket,
Sirattya a' Prophéta nagy veszedelmeket.

V.

Egész Jerusalemben egy igaz-is nintsen,
Kiért meg-kegyelmezne nékik az Isten,
A' pogány nép reájok jó hirtelenségben,
Kiknek hitetlenségét meg-mutattya itten.

VI.

Fenyegeti Sidókat Babylon népével,
Okát-is adgya, rájok azt miért hozza-el,
Aldozattok ő nékik nem kedves Istennél,
Mert Isten tsak hijában bajlodott ez néppel.

VII.

Gonofz és kép-mutató Sidókat meg-feddi,
Es pœnitentiára mind fejenként inti,
Az Prophétát nem hadgya Isten imádkozni,
Aldozatok-is nem kell, s' népet fenyegeti.

VIII.

VIII.

(tátiya,

Helyekből tsontyokat-is mind ki-hányat-
Elztrágnál és fetskénél robbabbnak mondgya
Inti őket azután pœnitentiára,
Míg nem a' Chaldeusok el-vlhnék fogságra.

IX.

Itten a' Jeremiás a' népet sirattya,
Es a' Jerusalemről veszedelmet monda,
Az aszszony ő barátyát írni meg-tanitsa,
De tsak Istenben legyen népek bizodalma.

X.

Követését a' pogány népeknek meg-tiltya,
Es a' bálvány csinálást bennék kárhóztattya,
Mellyért őket fejenként mind széllyel hánattya
Végre osztán könyörög értek a' Prophéta.

XI.

Lakosit Jerusalemben Városának inti,
Es az Isten frigyére rá emlekezteti,
Iszonyu nagy romlással őket fenyegeti,
Az Anathiot várost-is erőssen ijjeszti.

XII.

Mi legyen annak oka, hogy a' gonofzoknak
Ilyen jól vagyon dolgok, s' szépen virágoznak
A' pásztorok nyájokkal együtt mind el-fogy-
Ostán szabadulással meg-vigasztaltatnak. (nak,

XIII.

Nepnek meg-vettetését az ővel jelenti,
Szörnyű veszedelemmel őket fenyegeti,
Mind Királyt, mind kölséget meg-térefre inti,
Az ő nagy romlásokat nékik hirdeti.

XIV.

XIV.

O Rszágban nagy fáradság és nagy éhség lé-
A' Prophéta könyörög Sídó népért itten, (Izen,
 Isten néki ezekre oltán választ téfszen,
 Az hamis Prophétákat fenyegeti Isten.

XV.

P Rophétának az Isten itten választ téfszen,
 Nyomorúlt forsán a' ki sir vala erőssen,
 Es nagy ártatlanságát meg-mutattya itten,
 Kit oltán az Ur Isten erősit tisztiben.

XVI.

R Endes és törvény szerint való házasulást,
 Tiltja a' Prophétától írást s' vigan lakást,
A' nép-is a' bűn ellen halván nagy kiáltást,
 Meg-érti az ifzonyu rettenetes romlást.

XVII.

S Zivnek nagy keménysége itten meg-iratik,
 Atkozot ember, a' ki emberekben bizik,
 Jeremiás Prophéta értek imádkozik,
 Szombat meg-töréséért kapu meg-gyujtatik.

XVIII.

T Anólni a' Prophétát fazékáshoz küldi,
 Népet, ha meg nem térnek, igen meg-bünteti,
A' nép Jeremiásra akara támadni,
 Kiknek veszedelmeket az Istentől kéri.

XIX.

U jjobban-meg el-küldi Isten fazékáshoz,
 Honnét a' Jeremiás egy új korsót ki-hoz,
 Isten-is a' Judára mert veszedelmet hoz,
 Mind az egész nép előtt kezd prophatáláshoz.

XX. Vc-

XX.

V Eretik Jeremiás a' Passur fő-Paptól,
 Kinek más nap jövendől az ő fogságáról,
 Panaszolkodik maga rosz állapotjáról,
 Mellyért születését-is meg-átkozza rútól.

XXI.

A Z Sedechiás tőle hogy tanátsont kérde,
 Jerusalemlását oltán meg-értette,
 Azért ki-ki magának csak gondgyát viseltye,
 Király háza népet-is inti meg-térésre.

XXII.

B E-menvén a' Királyhoz, őt térésre inti,
 Kik hogy ha meg nem térnek, őket fenyegeti,
 Az három Királyoknak forsát meg-jelenti,
 S' keserves fogságokat nekik jövendőli.

XXIII.

(nek,

C Salárd hamis Pásztorok meg-fenyegettet-
 Az hamis Prophéták-is mind meg-feddettének,
 Kik soha az Istentől nem küldettettek,
 De mind a' néppel együtt bizonynyal el-vesznek

XXIV.

D Rága meg-ért figéket egy látásban láta,
A' melly két nagy koporsóban jó és hitván vala
 Juda népet fogságból mert ki-fzabadittya,
 De Sedechiás Királyt az rabságra hajtja.

XXV.

E Ngedetlen vóltokat Prophéta jelenti,
 Az hetven esztendőket nécik jövendőli,
 Isten minden népekre pohárt el-köszöni,
 S' mezei pásztorokat jajgatásra inti.

XXVI.

XXVI.

Fel sóval a' Sidókat meg-téréstre hívja,
De fenyegetőzésért itéli halálra,
Jeremiás elbűtök midőn prophétálha,
Nép kezében Achicam nem adá halálra.

XXVII.

Gazdag pogány Királyok a' jármot fel-ve.
Es Nabugodonozor Urokat tisztellyék, (gyék,
Sedechiás Király-is szinte úgy cselekedgyék,
A' Templomnak edénye hogy el ne vitessék.

XXVIII.

Hananiás az egész népnek Prophétála,
De Jeremiás ötlet igen meg-dorgállya,
Hananiás a' jármot nép előtt el-rontya,
Az mellyért Hananiás csak hamar meg-halá.

XXIX.

Jeremiás Babylonba levelet küldé,
Sidókat szabadságról bizonyosá tette,
Es az othon maradtót népet meg-feddette;
Büntetéssel Semaiát-is meg-fenyegette.

XXX.

Könyvben Istennek szavát Prophéta le-írja,
Es nagy nyomoruságát a' népnek meg-mongya
De Isten végezetre meg-meg-szabadítja,
Es nyomorgatójokat erőssen meg-rontya.

XXXI.

Lészen Isten népének hatalmas Istene,
Anyaszentegyházának jól meg-építője,
Mert még új frigyet szerez az Isten ő véle,
Jerusalem falat-is léfzen meg-építve.

XXXII.

XXXII.

Mezőt von Jeremiás a' tömlőtzen pénzen,
Váras meg-szállásakor sopánkodik ezen,
Jerusalem romlását meg-jelenti Isten,
De meg-szabadulással biztattya ísmétlen.

XXXIII.

Nagy szép ígéretek Jeremiás téfzen,
Hogy örökké állandó békeségnek léfzen,
Melsiáfról-is nekik ígérte téfzen,
Kinek frigye mint a' nap olly állandó léfzen.

XXXIV.

Osztána' Sedechiás Királyt fenyegeti,
Szolgáját s' szolgáját ki-ki el-erelzi,
De visszsa vitetésért az Isten meg-feddi,
Es egész Judát érte rabságra viteti.

XXXV.

Peldájokkal az régi Recháb fiainak,
Az Izraél fiai itt meg-csáfoltatnak,
Mert engedetlenségért nagy veszélyre jutnak,
Mindennémő jót ígér a' Rechabitáknak.

XXXVI.

Rabságban Jeremiás egy könyvet iratta,
Baruch-is a' nép előtt azt mind el-olvassa,
A' Király el-metélvén könyvet, tűzben hánya,
Baruch ísmét ugyan azt másodszor le-írja.

XXXVII.

Sedechiás követet Prophétához küldé,
S' szörnű veszedelmeket nekik meg-izente,
Jeremiást Jeriás a' fogházba vitte,
Király onnét ki-hozta s' ísmét bé-vettette.

XXXVIII.

XXXVIII.

Tömlöztben Jeremiást Urak bé-vettetik,
De az Ebed-melechtől onnét ki-vonatik,
Király titkon mindenről tőle tudakozik,
Mind Váras vételéig fogházban tartatik.

XXXIX.

Ujjobban Nabucodnozor a' váraft meg-szál,
Sedechiás szemeit ösztán ki-tolattya, (lyá,
Jeremiás felől is hiven parancsola,
Ebed-melech Szeretsent az Isten meg-tartya.

XL.

Vízfzja-jó Jeremiás a' néphez Rámából,
Godoliás meg-maradt kölségnek parantsol,
A' nép haza jöddögel az széllel futásból,
Godoliásnak mondgyák, tartson az haláltól.

XLI.

A' Szegény Godoliást Ismaél meg-öli,
Az hetven Sidókat-is csalárdul el-vefzti,
Jochannán Hadnagy tőle népet vízfzja nyeri,
Azután akarának Egyiptomban menni.

XLII.

Bizonyos választ erről a' Jeremiástól,
A' meg-maradt nép hallá Prophéta szájából,
Inti, ojják magokat Egyiptom Országától,
Hogy ha meg-menekedni akarnak haláltól.

XLIII.

Csak merő hazugságnak aliták beszédét,
S' Egyiptom országában bé-víyek a' népet,
Az holott Jeremiás vőve nagy köveket,
Es szörnyen fenyegeti Egyiptomnak földét.

XLIV.

XLIV.

Derekas intéfeket tőn itt a' Sidóknak,
Undok bálvány imádaft hogy ők el-hagyanak,
De a' Sidók eskűznek, hogy abban maradnak,
Veszedelmet kiálta Ophra Pharaonak.

XLV.

Ertvén Barucha a' népnek illy nag' veszedelmet
A' Jeremiásnak-is nagy fenyegetését,
Siralmas és jaj szóval kezdé el-beszédét,
De az Isten biztattya, meg-tartya életét.

XLVI.

Fenyegeti Prophéta itten Egyiptomot,
Kit Nabugodonozor erőssen meg-rontott,
Es ő tőle egézfzen mind el-foglaltatott,
De Isten wigafsztallya végre a' Jacobot.

XLVII.

Gaza városát mig nem Pharaoh meg-venné
Az Philisteusról-is romlást jövendőle,
Tyrs és Sidon váraft-ts meg-fenyegette,
Száblóját az Ur Isten mert rcá rendelte.

XLVIII.

Haddal a' Moáhot-is igen fenyegeti,
Mert Isten Chaldefok kezében erefzti,
Bálványozásért, és a' kevélységért feddi,
De meg-szabadulását ísmetlen igéri.

XLIX.

Jövendőt mond azután az Ammonitákról,
Az Edom és Syriának tartományiról,
El-pusztittatnak a' Nabugodonozortól,
Végre veszedelmet mond Elám országaról.

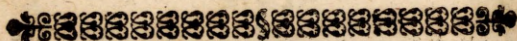
L. Kiált

Kíált ofztán nagy romlásf Babylonianak,
Okát-is meg-mondgya ő el-romlásának,
De nagy örömet hirdet el-epedt nyájának,
Hogy Babyloniaból még ki-fzabadulnak.

Le-rontya az Úr Isten a' nagy kevélységért,
Babylonnak falait erőszak tételért,
Sarajást el-botsáttya Isten Sida népért,
Parantsollya olvaíni ezt vigasztalásért.

Meg-szálván, meg-is vevék a' Jerusalemet,
Szentelen Sedechiás vasha verettétett,
Váras s' Templom meg-égvén, nép el-verettetet
Babylonban Joachin nagyra emeltetett. 757.

JEREMIAS SIRALMA.

I. RESZ.

ANyaszentegyház képében az ő nagy panasz-
Ki-önti Jeremiás itt az ő siralmát, (Bát,
Kéri nép bűneinek meg-bocsáttatását,
Fordítsa pogányokra az ő nagy haragját.

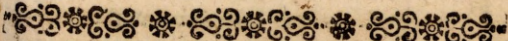
BAnattyát még ki-önti a' népnek képében,
Hogy így el-pulztúltanak siránkozik ezen,
Meg-tanította, mint kellyen állani ez ellen,
Mint vétesznek ísmét Isten kegyelmében.

III. Csak

CSak siránkozik még-is Prophéta a' népért,
Panaszolkodik Isten szörnyű csapásáért,
De kétségben nem esik még Istenben ezért.
Könyörög ellenfegnek meg-rontatásáért,

DE még itt sem szűnik meg a' siránkozástól,
Panaszolkodik a' nép nyomorúságáról,
Azután jövendőt mond fzsabadulásokról,
Az Edomitáknak-is meg-rontatásokról.

ELő számlálván a' nép nagy nyomorúságát,
Sirattya a' bűn miá Istt szörnyű romlását,
Engeszteli Istennek az ő nagy haragját,
Es kéri elebbeni nagy irgalmaságát. 802.

EZECHIEL PROPHETIAJA.

I. RESZ.

AZ prophétálásnak itt idejét meg-irja,
Ezechiel egykoron négy állatot láta,
Azután meg négy kerék eleiben álla,
Es Saphir kö-szinű-fék szeme előtt vala.

BAtoritván az Isten ötet félelmeből,
Parantsollya, el-mennyen a' néphez ezentől,
Hogy prophétálljon nekik ő félelem nélkül,
Levelet küld az Isten, írtat kívül belől.

G

III. Csak

III.

CSak hamar azt a' könyvet el-vévén, meg-évé
S azután Izraelhez az Isten el-küldé,
Az népet meg nem feddő pástort meg-büntetné
Ditsőséget az Isten mezőn ki-jelenté.

IV.

DArab téglát parantsol, tégyen elcibe,
Az város meg-szállását hogy azzal jelentse,
Kenyerét-is fok napon vesztég fekvé egye,
Azt-is penig emberi ganéj alatt sülse.

V.

EL-beretváltattya mind haját és szakállát,
Hogy az által példázza a' népnek romlását,
Jelenti itt az Isten haragjának okát,
Esküszik, hogy meg-állja a' népen bofszuját.

VI.

Fenyegeti a' népet bálvány imádásért,
De némelyeket meg-tart fegyvertől magáért,
Érők szabadulát-is ő nékiek ígért,
De némelyeket el-vefzt a' vakmerőséért.

VII.

Gonofságoknak vége, azt mondgya, hogy
Es a' veszedelem is immár el-érkezött, (el-jött,
Mert köztők a' gonofság már meg-gyökerözött,
Azértan el nem mehet senki Isten előtt.

VIII.

Hasonlatosságbán az Isten meg-jelenik,
Ezechiel lélekben osztán el-vitetik,
Népnek bálványozása neki mutattatik,
Melly miá az Istenből a' nép meg-vetterik.

IX. Isten

IX.

Isten nagy veszedelmét Várasnak jelenti,
Es az ő szerelmest Thauval jegyzeti,
De meg nem jeyzettek mind meg-ölettetik,
Elő-is számláltatnak azoknak okai.

X.

KErekek közöttül egy szép iffiú szemet vészen,
Kik Cherubinok alatt valának helyhetyén,
Négy lelkes állatokról emlékezik itten,
Kiket Chebár vizénél látot volt nem régen.

XI.

LElek által Templomban Prophéta viteték,
Es fenyegeti, a' kik népet el-hitettek,
A' népnek szabadulás osztán ígérteték,
Ezechiel ismétlen vízfőz viteteték.

XII.

Minden portékotskáját Proféta ki-horgya,
Királynak el-szökését hogy azzal példázza,
Ehség és szomjuságról osztán prophétála,
Veszedelmet az Isten hirtelen el-hozza.

XIII.

Nem igaz Proféták-is itt meg-feddettetnek
Szörnyű veszedelemmel meg-fenyegettetnek,
Proféta afzszonyok-is együtt mind el-vefnek
Valakik hazugságot népnek jövendőinek.

XIV.

Oktaian bálványt a' kik szivekben emeltek,
Az Istenből tanátsot azok nem kérdenek,
Bűnöknek büntetési mikor el érkeznék,
Daniels' Job által-is meg nem menekdenek.

G 2

XV.

XV.

P Eldát vészén az Isten a' Szőlő fájárúl,
A' melly meg-émésztetik a' tűznek lángjátúl,
Igy a' Jerusalemből is tűz miatt el-pusztúl,
Mivel el-hajlottanak fejenként az Urtúl.

XVI.

R Utságából az Isten Izraelt fel-vövé,
De Isten ajándékot ő bálványra költé,
A' mellyért nagy csapással őt meg-fenyegeté,
Pogányok téresét-is itt meg-jövendőlé.

XVII.

S Afoknak példájában szól Sedechiáfról,
A' ki el-szakada Nabugodonozortól,
Es azután ismétlen Zorobábelről szól,
S' annak személye alatt Christus országáról.

XVIII.

T Erhét maga bűnének kiki mind viselyle,
Meg nem hal, a' ki attya vétkét nem követte,
Ki a' jó úrról el-tér, halál szál fejére,
Meg-térőket az Isten vészi kegyelmébe.

XIX.

U Tólso veszedelmi a' két Királyoknak,
Az Orofzlán kölykökön itt meg-példáztatnak,
Az őlé tőhöz a' Sidók hasonlítottanak,
Míg nem a' nagy tűz miat mind el-pusztultanak.

XX.

V Alaszt nem ada Isten a' tanács kérdőknek,
Rút haladatlanások szemekre vettenek,
De Babylonjából még ki-menekednek,
Mind erdők a' tűz miatt mind meg-égettenek.

XXI. A

XXI.

A Jerusalemből népét fegyverrel ijeszti,
Pogány Király úttyait meg-jövendőlteti,
A' Sedechiást Isten tisztiból le-veti,
Az Ammonitákat-is veszedelem éri.

XXII.

B Űféggel Jerusalemből vétkeket számlállyá,
A' mellyért kementében őket meg-olvasztja,
Es azután feddözik hamis Prophétákra,
Mert senki nintsen, a' ki törésre állana.

XXIII.

C Sunya rúttsági itten Izraél s' Judának,
Két parázna személyben előnkben adatnak,
A' rút bálványozásért mind el-pusztítottatnak,
S' magok szeretőjéről fegyverre hányatnak.

XXIV.

D Erekaflan fel forro fazéknak példája,
A' nagy Jerusalemből égését példázza,
Meg-holt feleségén-is nem Sir a' Prophéta,
Izraél népének-is mert ugy léssen dolga.

XXV.

E Rős nagy fenyegetést téfzen Ammon ellen,
A' Moábot és Seirt fenyegeti Isten,
Edomnak fain-is bofszút áll erőssen,
Philisteusokkal-is azonképpen téfzen.

XXVI.

F Enyegeti az Isten Tyrusnak városát,
Mivel Jerusalemből őrlte romlását,
Őrajta a' fok kalmár ki-önti síralmát,
Mert már el nem adhattya fok kalmár árúját.

G 3

XXVII.

XXVII.

Gazdagságait itten Tyrusnak számlállya,
A' mellyét Ezechiel igen meg-síratya,
Mivel hitelenséggel leszen el-romlása,
Ugy annyira hogy többé helyre nem állana.

XXVIII.

Hallatlan kevélységgért Királyát meg-feddi
Es nagy veszedelemmel ötet fenyegeti,
Fegyver és dög-halállal Sidént-is retenti,
De az Izrael népét ismét őszve gyűjti.

XXIX.

Jövendőt mond az Isten Pharaoh Királyrul,
S' Egyiptus Országának el-pusztulásáról,
Negyven esztendő múlva de ismét meg-újul,
Nabugodonozornak igéri jutalmul.

XXX.

Keserves jajt kiált itt Egyiptus országra,
Mert Chaldeusok által Isten el-pusztította,
A' kik által el-romlik Pharaohnak karja,
Es a' pogányok közzé szálllyal el-özlattya.

XXXI.

Libánus hegyén termő Cedrushoz hasonló,
Egyiptomnak királya a' pogány Pharaoh,
Az ő diúságéból pokolra szállando,
Es minden feregével fegyverre jutando.

XXXII.

Meg-síratya Prophéta itten a' Pharaohot,
Hogy minden feregével a' pokolra szállott,
Nabugodonozornak kezében adatott,
Es éles fegyver által népeitől el-hullott.

XXXIII.

XXXIII.

Nepére nem vigyázó őt állot el-velzti,
De hozzá meg-térőkre irgalmát terjeszti,
Váralnak meg-vételét egy ember meg-viszi,
Ezechielt a' nép csak tsuf éneknek véli.

XXXIV.

Önön magát hizlalo pásztort fenyegeti,
El-széledett juhait Isten őszve gyűjti,
Es a' Christust pásztorul ő nekik igéri,
Leiki békeségeket ki által meg-szerzi.

XXXV.

Prophétáltat az Isten Seir hegye ellen,
Mivel ő-is bocsfút tört az Istennek népén,
Pusztaságra jutattya őtet-is az Isten,
Az Edomnak fiait el-velzti egészlen.

XXXVI.

Reménységet-is nyújt itt meg-szabaduláfról
Szóll a' nyomoruságnak az ő okairól,
Csak Isten, a' ki által mi szívünk meg-ujjol,
Az szabadulás után nép még meg-épül jól.

XXXVII.

Száraz csontok mezőben talpokra állának,
Igy Izrael fiai vízfzra hozattatnak,
Juda és az Izrael mind egyé változnak,
Christust az ő népének télti Királyának.

XXXVIII.

Tubál, Gog és a' Mogog s' Mefech Fejedelme,
Igen nagy haddal jönnek Chanachán földére,
Hogy ő azon igen nagy dulást fosztást tenne,
De neki-is ott leszen végre veszedelme.

G4

XXXIX.

XXXIX

UGyan még-is szól Góg és Mogog romlásá-
Izraél földön-való ő el-hullásáról, (ról,
Sidók veszéllények-is beszéll okairól,
De még vízfőz hozatnak végre a' rabságból.

XL

VEgre immár meg-irja Templom kerítését,
Es azután a' külső tornácز intézését,
A' közép tornácزnak-is az ő meg-mérését,
A' belsőb tornácزnak-is hofzfát szeleffégét.

XLI

A' Templomnak-is belső részeit meg-irja,
Hofzfát és szeleffégét mind elő számlállyá,
Minémő formája volt falak czifrasága,
Es a' fa Oltárnak-is hofzfá, s' magassága.

XLII

BElől és kívül minden kamarák méretnek,
Szelei s' hofzfásági mind el-intéztetnek,
Meg-irja, szent kamarák mire rendeltettek,
Külső négy oldalai hány fingre töltenek.

XLIII

CSuda nagy ditsőffégét Istenék Templomba
Láttya, a' melytől régen el-távozott vala,
Ofztán inti a' népet pőenitentiára,
Lásd oltárt minémű volt, s' áldozatnak mongya

XLIV

DE meg-tiltya az edgyik kapunak nyilását,
Parantsollya a' bűnnek ki kiáltását,
Lásd kikre bizza Isten az ő szolgálattját,
A' Sádok fiaira templomba járását.

XLV.

XLV

EGéssben mind a' földet négy részre osztattya
Meg-iratik itt mérték s' fontnak igazsága,
Uj sengeknek, és egyéb áldozatnak modgya,
Es az Innep napoknak szoros meg-tartása.

XLVI

FEl-iratik itt Szombat s' uj hold áldozattya
Holott légyen a' népnek ki és bé-járása,
A' fő-Pap-is jófzágát hogy kire hagyhassa,
Végre itt meg-iratik a' papok konyhája.

XLVII

GYönyörű szép vizeknek Templomból fo-
Meg-irja termő faknak gyümölsének hasznát,
Izraél földének-is részekre ofztását,
Es mindenik nemzetnek el-rendelt határát.

XLVIII

HEt nemzetsegeknek ki-ofztatott részeket,
Papoknak, Lévitáknak ő jóvedelmeket,
Meg-irja Ezechiél intéztetéseket,
S' a' Váras kapuinak számokat, s' neveket. 850.

DANIEL PROPHETIAJA.

I. RESZ.

AZ Daniel Sidókkal fogságra viteték,
Es három tárfaival külön választaték,
Lentse, borfo étellel lopva táplaltaték,
Végre a' Király előtt kedvesse téteték.

G5

II. B81-

II.

Böltsek álmát Királynak meg nem jelenthe-
S' Nabugodonozortól mind fejek fzedeték, (ték
Ez álom Danieltől meg-magyarázták,
Azért a' társaival nagyra emelteték.

III.

Csináltata a' Király egy nagy állo képet,
Sidrách, Misách, s' Abdenág nem tiszteli őtet,
S' egy tűzes kementzében veték szegényeket,
A' Királlyal magyarul Isten vallást tétet.

IV.

Daniel másodszor-is álmot magyarázza,
Mellyet egy magas fáról Király látott vala,
Királyt barom formában Isten változtattya,
De ísmét okosságát azután meg-adgya.

V.

Edényit az Istennek Balthasár hozattya,
S' az ő kedves vendégit azokból itattya,
Büntetését az Isten falon meg-irattya,
Országát a' Dárius hamar el-foglallya.

VI.

Fejedelmek Danielt Királynak vádollyák,
S' oroszlánok vermében szegényt bé-taszították
De a' vad oroszlánok őtet nem bánhatták,
Király hagyta, mindenek Istent magasztalták.

VII.

Gondolkodik Daniel az látott álomról,
A' melyet látott vala négy birodalomról,
Az nagy Antichristusnak szörnyű hatalmáról,
S' az Jesus Christusnak-is örök országáról.

VIII.

VIII.

HArczolo kost, és ísmét ketskebakot láta,
Kit Angyal Danielnek mind meg-magyaráza,
Ketskebaknak homlokán négy fzarva támada,
Antichristust, ezeknek az egyik példázza,

IX.

IMádsággal Daniel Prophéta Istenét,
Meg-találá, s' Isten-is meg-hallá kérését,
Meg-magyarázza Angyal az hetven-heteket,
Osztan meg-jövendőli Christus el-jövését.

X.

KEserves és nagy siráft a' Daniel tarta,
Azért Isten Angyala eleibe állá,
S' meg-félemltet Danielt erőssen biztattya,
A' Görög Királynak-is jövését meg-mondgya.

XI.

LE-iratik az után Persiának dolga,
Es Görög Országnak-is ő meg-hasonlása,
Az Egyiptommal együtt Sidóknak romlása,
Antiochus Királynak nagy uralkodása.

XII.

Mihály Angyal az Isten népén uralkodik,
Utólso fel-támadás itt meg-irattatik,
Az utólso időkgig az el-titkoltatik,
Danielnek meg-mondgyák hogy ő el-nyugo-
szik.

862.

G6

Hose-

HOSEAS PROPHETIAJA.

I. R E S Z.

AZ Hoseas Prophéta egy parázna aszbonyt,
Fecselegű el-vénén, méhében fogadott,
Osztan neki egy leányt és két fiat hozott,
Mert Istentől Izraél népe el-szakadott.

II.

BAlványozásáft népnek szemeire hánnya,
Azért őket az Isten méltán ostromozza,
Az jó utat Hoseas eleikben adgya,
Mellyen a' veszedelmet el-távoztathassa.

III.

CSelekedik úgy itt-is miképpen elsöben,
Mert egy parázna aszbonyt Ismétlen el-vészen
Hogy az Izraél népe tsak öszvegyen üllyen,
De meg-szabadulások jóvendőben lészén.

IV.

DE számtalan vétkekért a' népet meg-feddí
Es nagy veszedelemmel őket fenyegeti,
Mind ezeknek okájul a' Papokat veti,
Judát az Izraélnek vétkeiről el-inti.

V.

EGész Izraelt Isten ítéletben hívja,
De mind inkább haragszik az hamis Papokra,
Minden-féle csapásnak mert csak ők az oka,
De őket az Ur Isten ideig el-hadgya.

VI.

FEl-serkenti a' népet Istenhez térésre,
Azért gonofságokat hánnya itt szemekre,
Isten irgalmasságot kíván inkább tőle,
Osztan Juda népét-is igen meg-feddette.

VII.

Gonofságát szemére Ephraimnak hánnya,
S' a' tűzes kemenczéhez őket hasonlítja,
Mivel az Egyiptomot halálíg kiáltja,
De Isten halójokat nekik meg-hánnya.

VIII.

Hirtelen hozzá rájuk Isten veszedelmet
Kárhoztattya ő nálók a' borju képeket,
A' Pogányok el-dullyak és el-rontyak őket,
Mivel el-felejtettek ő teremtdőjüket.

IX.

IZraelt rút paráznasággal-is vádolliya,
De gonofságot benne ő meg-látogattya,
Mivel az Ur Istentől ő-is el-szakada,
Azért tőle el-veti, mert szót nem fogada.

X.

KEservessen Hoseas panaszt tőn a' népre,
Mert tsak hamissan eskütt az ő Istenére,
Bethaven-is végtére azért jut vészelyre,
Végre őket Prophéta hívja meg-téréfre.

XI.

LElki Egyiptomból is ő népét ki-hívta,
Mindazáltal halálíg csak más felé tarta,
Nabugodonozornak de kezében adgya,
De meg-is mint Sodomát, őket el-nem rontya.

XII.

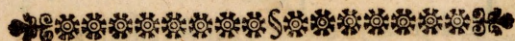
MEg-is sok gonofságát a' népnek számlállya,
Es a' Jacob házanak dolgát elő-hozza,
Az ő ártatlanságát az Ephraim hánnya,
Gonofságokért Isten de meg-lakoltattya.

XIII.

NAponként az Izraél bűnét őregbiti,
De Isten mint a' polyvát, őt olyyanná téstí,
Mint kegyetlen Leopárd az úton meg-lestí,
Sok jó-teteményeit előttök emliti.

XIV.

OSzlopokhoz vereti apró gyermekeket,
Azután meg-térésre hívja Isten őket,
S' kegyelmösen igéri meg-épüléseket,
De egy bölts sintsen, a' ki érténé ezeket. 826.

JOEL PROPHETIAJA.

I. RESZ.

ALmélkodásra JOEL az Izraélt inti,
Sáskát és szarazságot előttök emliti,
Részeges embereket borért keferiti,
Papokat-is fejenként mind tisztetekre inti.

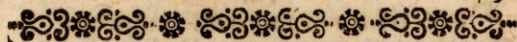
II.

Bőjtölésre s' sirásra int itt mindeneket,
Mert rájok bocsát Isten rettenetes népet,
De hozzá meg-térőknek ígér nagy kegyelmet,
S' jövőendőben ki tölti rájok a' szent Lelket.

III. Cí-

III.

Citállya pogányokat Josaphát völgyében,
Es végre őket adgya a' Juda kezében,
Izraélnek-is semmi szüksége nem leszzen,
Ægyiptus, s' Edom ország mind pusztává leszzen.
879.

AMOS PROPHETIAJA.

I. RESZ.

AMos Prophéta az ő házáját meg-írja,
Damascusnak s' Cázának várofit vádollya,
Tűzet küld Isten Tyrus, s' Botzra városára,
Ammon kegyetlenségét végre meg-torollya.

II.

Busultában Moábhhoz hozzája nem fordul,
Es kegyelmes ortzáját el-rejti Judátul,
Izraél háza-is el-hagyatik az Úrtul,
Emlekezek-is halá-adatlanságokról.

III.

CSak egyedül Izraélt foglalta magának,
Minden gonosz csapások csak Istentul vagynak
Kosz hirt kiált Prophéta Asdod, s' Ægyiptusnak
Mert kies palotái néki le-romlanak.

IV.

Dus gazdag Fejedelmek itten meg-feddet-
Kik csak nyomorgatói a' fok begényeknek, (nek
Szarazsággal Istentul igen meg-verettek,
Azért őket inti, hogy Istenhez térjenek.

V. El-

V.

EL-romlását Izraél népének irattya,
Es sok gonofságokat mind szemekre hánnya,
Inti oíztán fejenként poenitentiára,
Nem kedves Isten előtt addig áldozattya.

VI.

FEddi itten a' népnek testi bátorságát,
Mivel hogy ő nem ízánnya a' Joseph romlását,
De Isten el-pusztittya az Izraél házát,
Noha hánnya erejét és hatalmását.

VII.

Condolkodván az Amos, illyen látást látá,
Hogy Sáska, tűz, s' linea ő előtté volna, (gya.
Amasias Pap néki ellene támada,
De veszedelmét, néppel egyemben meg-mond-

VIII.

HAmar megint lát meg-ért egy kosár gyü-
Feddi, kik nyomorgattak a' sok szegényeket,
Melly miákeferves jaj éri el fejeket,
Es nagy lelki éhségre jutattya mind őket.

IX.

Isten Templom küszöbét véle le-rontattya,
A' Tengerben rejtézőt kigyo-is ki maija,
Pogányok meg-térését Amos prophétállya,
Izraél-is meg-épül vég-ére azt mondgya. 888.

ABDIAS PROPHETIAJA.

ABdias Edomitát itten fenyegeti,
Es kevélységet néki szemeire veti,
Inti, ne igyekezzék ez után artani,
Sido nép terjedését-is meg-jövendőli. 889.

JONAS

JONAS PROPHETIAJA.

I. RESZ.

AZ Ur Isten el-küldé Jonást Ninivében,
De ő az Isten előtt fura a' tengeren,
Szélvész érkezvén, Jonást bé-veték a' vízbe,
Az hajobéli nép-is Istenhez meg-tére.

II.

BE-nyele Jonást mindgyárt edgy Ceth-hal
Könyörög oíztán szegény ott nagy ohajtozva,
Azert az Ur Isten-is őtet meg-hal'gattya,
Es azzal a' Ceth-hallal vetteti szárazra.

III.

CEth-haltól ki-vettetvén, Ninivébe méne,
Kinek mieltt utzáin prédikálni kezdé,
Egész Ninivé népe Istenhez meg-tére,
Azert Isten-is nekik lám meg-kegyelmezze.

IV.

Dül-fül Jonas Prophéta ezen ő szívébe,
Az Ur Isten Ninivét hogy el nem veltette,
De egy tők példájában Isten meg-feddete,
S' hogy Váras el nem sülylet, méltán cselekedte.

893.

MICHEAS PROPHETIAJA.

I. RESZ.

AZ Prophétáláfnak itt idejét le-tészi,
Izraél s' Juda népét oíztán fenyegeti,

Bálvá-

Bálványozó voltokat izemeikre veti,
Es kemény büntetéssel az után rettentti.

II.

Bírodalmokban szegény embernek marháját
Jaj nékik, kik el-nyelik őszvegynék jószágát,
Es kik meg nem bősüllik Isten Prophétáját,
Soha el nem kerülük Istennek ostorát.

III.

(tyák

Csontyát a' szegény népnek a' kik ősse ron-
Feddi s' az igazságot hogy tsak el-halgattyák,
Meg-mongya, miként járnak az hamis Prophe-
Jerusalem falait még rakáfra rontyák. (ták,

IV.

De itt vizsgálta őket szépen vizsgálta,
Hogy őket jövendőben még meg-szaporította,
Kiki az ő fegyveret kapának csinálta,
S Babilonia népét érettek meg-rontya.

V.

Elsőször szól Micheás a' nyomoruságról,
Es azután Messiásnak származásáról,
S' az Anyaszentegyháznak szaporodásáról,
Az ocsmány bálványoknak el-rontatásáról.

VI.

Feddőzik az Ur Isten ttt az ő népével,
Mert a' nép gonoszul élt jó-téteményivel,
Inti, alázatosan járjon az Istennel,
Vádolliya végre őket fok gonosz bűnökkel.

VII.

Gyümöls miként nem marad a' meg-fzedés
(után,

Igy

Igy itt panaszkodik hívek keves voltán,
De még ők meg-épülnek, haza szabadulván,
Propheta keresére Isten választ adván. 900.

NAHUM PROPHETIAJA.

I. RESZ.

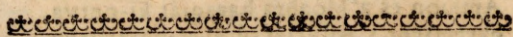
AZ Nahum-is Ninive ellen prophétála,
Istennel természetit először le-irja,
Szörnyű nagy veszedelmet ellene kiálta,
De meg-szabadulással népét vizsgálta.

II.

Bizonyossabban ismét veszélyvel rettentti,
Meg-irja ellenségnek mint lesz keizűletti,
Az ő erősségeket Isten meg-neveti,
Es minden szekeret tüzlet meg-égeti.

III.

Csak jajt kiáltat Isten még-is Ninivének,
Miként a' ganéj, szintén olyanná tétetnek,
Nagy Alexandriával itt őszve vetetnek,
Es mint a' Csere-bogár úgy el-repítettnek. 903

HABACHUC PROPHETIAJA.

I. RESZ.

AZ Habachuc Prophéta itt panaszkodik,
Chaldeus-is Sidókra majd fel-támasztatik,
Ellenség hatalmában de fel-fuvalkodik,
Gyaltnijának azért nagy vigan áldozik.

II. Bizo-

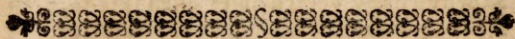

II.

Bizonyos végezését Isten meg-irattya,
Az igaz ember hitből él Isten azt mondgya,
Babylonnak romlását Prophéta meg-irja,
Bizonyos okait-is azután meg-mondgya.

III.

Csendesíti Habachuc Istennek haragját,
S' elő számlállya az ő nagy hatalmását,
Emlegeti Sidókkal tölt dajkalkodását,
Végezetre meg-irja annak pusztlását. 909.

SOPHONIAS PROPHETIAJA.

I. RESZ.

Az Sophoniás Juda népét fenyegeti,
Hogy a' Bálványozásért veszedeleméri,
Ragadozó voltokért Isten meg-bünteti,
Es kegyetlenségekért a' tűz meg-emészti.

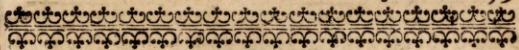
II.

Bűnös népet Prophéta meg-térésre hívja,
Az Isten itt haragzik Philisteusokra,
Ammon és a' Moabra haragját ki-ontya,
Szeretsent, s' Assyriát rútul el-pusztította.

III.

Csontot-is össze ronto nagy éh farkasoknak
Fejedelmeket mondgya mind orofzlánoknak,
De még meg-épülést Anyaszentegyháznak,
Es örömet meg-irja Sion leányának.

AGGE-

AGGEUS PROPHETIAJA.

I. RESZ.

Aggeus Sidó népet erőssen meg-feddé,
Hogy az ő maga házát ki-ki építené,
Es az Isten Templomát csak puszán szemlélné,
De osztán Zorobabel építést el-kezdé.

II.

Biztattya itt Aggeus a' népet erőssen,
Hogy ez Templom másíknál ditsősegesb lészzen
Az ő büntetéseknek okát mondgya itten,
Es minden jókat ígér végre nekik Isten. 911.

ZACHARIAS PROPHETIAJA.

I. RESZ.

Az Zachariás, ki volt Borrachiás fia,
A' népet az Istenhez meg-térésre hívja,
Azután megint őket szépen vigasztallya,
Három jelenést néki az Isten mutata.

II.

Biztattya Jerusalemben meg-épülésével,
S' az Anyaszentegyháznak ki-terjedésével,
Népének a' fogságból el ki-mentésével,
S' pogányoknak Istenhez való térésekkel.

III.

Christus Isten Angyala Sátánt meg-dorgál-
A' fő-Papságot Isten helyére állattya,
Melsi-

Mélsiás jövetelit nagy szépen meg-írja,
S' az ő jövésének hasznát-is meg-mondgya.

IV.

Drága tiszta aranyból való gyertya tartot,
S' az után két Olaj-fár Zachariás látott,
Kiket Angyal nékie mind meg-magyarázott,
Isten lelke mellyekből népre ki áradott.

V.

Egy ég alatt repező széles s' hosszú Könyvet
Látott s' Angyal meg-mongya hogy az mit je-
Es azután másodszor látot egy mértéket, lentet
Osztan egy széles ónat, s' a szízyony embereket.

VI.

Fordulván lát lovakat, és négy szekereket,
Angyal nékie meg-mondgya jegyzik a' szeleket
Es azután meg-írja Mélsiás jövését,
S' annak az ő Királyi és Papi tiszteit.

VII.

Gyűlésben Zachariás népnek választ adá,
A' bőjt felől, kit a' nép ő töle kérd vala,
A' bőjt-is haszontalan Istennél azt mondgya,
Hogy ha szíves meg-térés ahoz nem járulna.

VIII.

Haragzik az Ur Isten a' fok pogányokra,
De népét vigasztallja, hogy bőven meg-áldgya,
Azután inti őket penitentiára.
Pogányokat az Isten meg végre el-hijja.

IX.

Isten a' pogányokat itten fenyegeti,
Méliásban oltalmát népének igéri,

Ki szé-

Ki szégyenül csak Szamar háton fog el-jöni,
Sion fiait Isten fok jókkal bé-tölti.

X.

KErjenek efsőt, ha kell, egyedül Istenül,
S' nem a' kőből és fából faragott képektül.
Jövendőben az Juda háza-is meg-éppül,
Minden pogányok között tsak hamar egyben
(gyül.

XI.

Libánus hegyét, s' Bását az Isten el-rontya,
Az ő kedves nyájának való jó pásztora,
De mivel meg-bőtsülni ez Pásztort nem tudta,
Azért Isten-is őket rosz pásztora bizza.

XII.

MEg-örizi az Ur Isten a' Jerusálemet,
Ellenségnek nehéz kő gyanánt hadgya őtet,
Igéri lakosira kegyelemnek lelkét,
Hogy fejenként meg-bányák s' sirassak vétkeket

XIII.

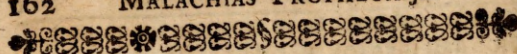
Népnek gonosz bűneit az Isten el-mossa,
Nem léfzen a' nép között több hamis Prophéta,
Fegyvert Isten fordittya az ő pásztorára,
S' a' kedves hiveket-is végre meg-kohollya.

XIV.

OSztán a' Zachariás az háboruságról,
Szól, és Isten népének szabadításáról,
S' a' gonosz ellenségnek meg-rontatásáról,
Végre a' pogányoknak el-hívatásáról. 925.

MALA-

MALACHIAS PROPHETIAJA.

I. RESZ.

AZ Malachiás népét háládatlansággal,
Vádollya utálatos kép-mutatósággal,
Aldozattyok-is nintsen tőle rendelt móddal,
Mert ezek áldoztanak néki rosz báránnyal.

II.

Bizonyoságot tészten itt Isten a' Papoknak,
Hogy ők az ő tisztekben hiven nem jártanak,
Az régi szöretségtől meszlsze távoztanak,
Es az egy feleségre többet-is hoztanak.

III.

Christufról és Jánosról ígéretet tészten,
A' népnek gonofságát elő rakja itten,
Es poenitentiára hívja őket Isten,
Az Istenfölknek-is ígéretet tészten.

IV.

DE még minek előtte Messiás el-jőne,
A' ki az emberekben külömbséget tenne,
Int, kiki figyelmezzék Moses törvényére,
Amaz Ilyes Prophéta mig ísmét el-jőne. 939

Az ő Testamentom Canonicus Könyveinek

V E G E.

UJ TESTAMEN- TUMNAK

Summája.

SZ. MATHE EVANGELIOMA.

ELSŐ RESZ.

AZ CHRISTUS nemzetiségét Sz. Máthe
meg-írja,

Eleit és őseit mind elő számlállya,
Meg-írja, mint fogadott méhében MARIA.

A' Joseph, meg-intetyén, kit hozzá fogada.

II.

Böltsek Christust keresni Perfiából jőnek,
Joseph, Jesus, s' Maria Egyiptomban mennek,
Herodestől gyermekek mind meg-ölettetnek,
A' Joseph Máriával Nazarethben térnek,

III.

Christus felől a' János bizonyoságot tészten,
Judának pusztájában vízzel keresztelvén,
Jesus tőle Jordánban meg-keresztelkedvén,
Ő felőle mennyekből ottan szózat léfzen.

IV.

DE azután Pusztában Ördög meg-kisírté,
Ostán Capernaumban prédikálni kezdé,
Halászok tanítványul hivatnak ő tőle,
Tudományát csudákkal meg-erősítette,

H

V. Egy

AZ

V.

EGy hegyen Boldogságról Christus prédikállya,

Tanítványok világnak sava, és világa,
Christus-is nem azért jöt, hogy Törvényt el-
sontya,

Hamis magyarázattal szépen meg-tisztította.

VI.

Fel-jegyzette Sz. Máthé alamisna dolgát,
S' Christus mint tanította könyörgés formáját,
Botságot javalván, s' böljélsének módját,
Tiltva szorgalmatosság el-tavoztatását.

VII.

Gonoszul ne ítéllyen senki baráttyáról,
Szóla' gyöngyről, s' könyörgés süntelé vóltáról
Szoros és széles útról, s' hamis Prophetákról,
Kösziklán és fővenyen építettett házról.

VIII.

Hegyről Jesus le-szálván, pokloft meg-tisztit-
Szolgát s' a' Péter napát szépen fel-gyógyította,
Írás tudot meg-vetvén, Tenger meg-dorgálva,
Legio sereg dísznót a' tengerben rontya.

IX.

Jesus gutta-ütöttet szépen meg-gyógyította,
Máthét küldi, s' böjt felől olesztán választ ada,
Vér folyást meg-állatván, leányt fel-támasztva,
Vakot, s' német gyógyítván, félyvel prédikálta.

X.

Kik legyenek, meg láthat, Christus tanítvá-
Prédikálni világra ezeket ki-küldi, (nyi,
üldö-

üldözést, s' nyomorgatást nékik jövendőli,
Irgalmasság jutalmát senki el nem veszteti.

XI.

Látnak vakok, Jánosnak Christus azt izeni,
A' Jánost meg-dítsérvén, kezd panaszolkodni,
Chorázint, s' Bethsaidát kezdi pirongatni,
Istennek hálát adván, bűnösöket hini.

XII.

Meg-menté a' vád alól szegény tanítványit
Száraz kezeit gyógyítván, el-hagyá feleit,
Ördöngös, Vak, Belzebub, s' kívánniak jeleit,
Testi bátorságról feddi, s' meg-mondgya ro-
konit.

XIII.

NEgyféle magokról szól, s' azt meg-ma-
gyaráza,
Konykoly, Mustár, s' kovászról a' nép előtt
szólla,
Konkolyt meg-magyarázván, három dolgot
monda,
Kincs, drága kő, és gyalom nem kedyes Pro-
phéta.

XIV.

Ocsmány tanátsért Herodes Jánost meg-
öt ezer embert kevés kenyér elégité, (öletti,
Jesus tengeren járván, Péter hozzá méne,
Betegeket gyógyit Gyenesareth földébe.

XV.

Phariseusokat itt keményen meg-feddi,
Mondgya: mit légyen embert melly meg-fer-
sezteti,

Chananea afzfzony leányát meg-menti,
Hét kenyérrel négy ezer embert elégeri.

XVI.

Ravasz Philisteusok Jeshuól jelt kérnek,
Christuól Apostolok szépen vallást tésznek,
Pétertől dorgáltatván, nevezi ördögnek,
Christust a' kik követik, kereszttel viselnek.

XVII.

Szólnak Mozes és Illyés Jeshuól az hegyen,
Egy nyavalyás gyermekből az ördög ki-megy
Halálát s' támadását meg-mondgya ismétlen,
Es Péterrel a' vámot meg-adgyák mint ketten.

XVIII.

Tanította itt ki légyen nagyob menyorság-
Int botránkoztatásnak távoztatására, (ba,
Szó-fogadatlanokat excommunicállya,
Számvető Király, s' szőlőa dolgát elő hozza.

XIX.

Utan igazittatnak Sidók el-váláfról,
Gyermekeket meg-áldgya, szólván házaifágról
Istünak választatván, szól a' gazdagokról,
S' kik javokat el-hagyák, nagy boldogságokról

XX.

Vön embereket Gazda szőlőben munkára,
Haláláról szól, el-jön János s' Jakab annya,
Azt meg-dorgálván, hagyja, ne vágyanak nagjra
Jericho mellett valók szemét meg-gyógyította.

XXI.

Az városban számaron sereggel bé-megy
Templomot meg-tisztítván, fa meg-száradt
menten,

Feddi

Feddi-írás tudokat, a' Jánost említvén,
Gazda fiát meg-ölik mivelek szőlőben.

XXII.

Be-hivat Király mindent az lakadalomba,
Császár adája felől Jeshuól választ ada,
Saduceusoknak-is szájokat bé-dugja,
Nagy parantsolat mellyik s' Christus-is ki fia?

XXIII.

Christus Philisteusokat itten le-irja,
S' kép-mutató voltokat mind szemekre hánnya
Mellyért jajt ő nékiek nyoclizben kiálta,
Jerusalem, Prophéták gyilkosai, s' hohéra.

XXIV.

Drága templom romlását itt meg-jövendöli
Meg-mondgya: mellyek léfznek ítélet jelei,
Vigyázunk, mert nem tudgyuk, mikor fog el-
jöni,
Ezt mutatták hű, s' gonosz szolgáltnak példái.

XXV.

Eszes, s' bolond fűzeknek mutattya példáját
Szolgaira ki-oztgya az Ur talentomát,
Le-irja világosan ítéletnek napiát,
S' jókuak és gonosokoknak mint mond sententiát

XXVI.

Fejedelmek tanátsot tartnak halálára,
Egy afzfzony őt meg-kenvén, Judás el-árullja,
Veg-Vatsorát meg-fszerzi, s' Judás meg-iso-
kollya,

Gaiphához vitetvén, Péter meg-tagadgya.

H3

XXVII.

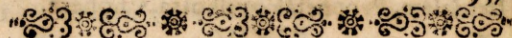
XXVII.

Gonofzul Pilátusnak kezében adatik,
Judas magát meg-ölvén, Jésus vádoltatik,
Barabás meg-kéretvén, Pilátus meg-mosdik,
Csufolván meg-feszítik, meg-hal, s' el-temetik.

XXVIII.

Harmad nap fel-támadván, oltán meg-jele-
De vitézek serege pénzél meg-csalaték, (nék,
Koporsóból el-lopták, szélllyel el-hirdeték,
Tanítványit oktátván, Menyben fel-vitétek.

957.

SZ. MARK EVANGELIOMA.

I. RESZ.

AZ János CHRISTUS felől bizonságot téfzen,
Es a' keresztség után ördög hozzá mégyen
Négy Tanítványt hív, s' ördög emberből ki-
mégyen,

Péter napá, sok beteg, s' poklos tífztul menten.

II.

Befzéddel gutta-ütöt embert meg-gyógyítá
Vámrol Máthét magával Jésus el-fzollitá,
Tanítványit bűjtölni mi okon nem hagyná,
Buza fő-szaggatásért vád alól fel-váitá.

III.

CHRISTUS meg-fszáradt kezű embert meg-
gyógyította.

Mindenütt sok betegest, s' ördöngösf orvosla,
Tanit.

Tanítványit el-küldvén, Sidoság karomlya,
Meg-mongya, kik legyenek neki bátyya, s'anya,

IV.

DRága magvát az isten négy felé hinteti,
Senki gyertyát meg-gyújtván, ágy alá nem rej-
Mint mustár magot, isten országát neveli, (ti,
CHRISTUS tengeri szélvész hajobol meg-feddi.

V.

EReszti a' Legiot JESUS a' disznokban,
Jajrus el-érkezik hozzája azonban,
Egy vér folyásu afszont meg-gyogyit utában
Leányt-is fel-támasztja, be-menvén az házban.

VI.

FElőle gonofzt mondnak sokan házájában,
Prédikálni szolgait szélllyel ki-bocsáttya,
Herodes Keresztelő Jánost le-vágattya,
Öt ezer embert jól tart, s' a' tengeren jára.

VII.

Gonofz Phariseusok igen meg-feddetnek,
Hogy a' meg nem mosdásért véle versfengenek,
Segítséggel lőn Chanani afszony embernek,
Nyelvét, fület meg-olda egy néma siketnek.

VIII.

HEt kenyérrel négy ezer embert elégite,
Phariseusi kovászt kiki el-kerüllye,
A' vakot meg-gyógyítván, Péter vallást téve,
Haláláról szólván, int kereszt viselésre.

IX.

JESUS hegyen Mofessel, s' Illyéssel befzélle,
Egy ördöngös gyermekből ördögöt ki-űzte,

H4

Tanit.

Tanítványok egymás közt mennek vetekedve,
Botránkozást el-hagyván, int a' békeségre.

X.

K Erdervén, meg-felele el-válás dolgáról,
Gyermekeket meg-áldván, gazdag hozzá járól
Ki Christusért el-hadgya javát, az országot,
János, s' Jákab választ hal, Bartimeus lát jól.

XI.

L Eg utólszor pompával szamáron bé-méne,
Fát meg-átkozván, ároft Templomból ki-verte,
Int meg-botsátára, tanítványit, s' hitre,
Templom tisztításáért magát meg-mentette.

XII.

M Unkáfok a' gazdának szolgait meg-ölek,
Adó pénz, s' fel-támadás meg-erősítették,
Fő-parantsolat mellyik? Christus kérdezkedik
Két fillérért az aszfzony igen ditsérteték.

XIII.

N Agy romlását meg-mongya a' Jerusale-
Evangelium mellett üldözést szenvednek, (nek,
Jövendől el-jöttéről szörnyű ítéletnek,
Vigyázzát parantsollya azért mindeneknek.

XIV.

O Lálkodnak a' Papok, hogy Christus meg-
ölykék.

K enettél meg-kenetvén a' Bárányt meg-szer-
zék,

A' Vég-vatsora után, Christus meg-fogaték,
S' Pétertől Cajaphásnál ő meg-tagadtaték.

XV. Pilá-

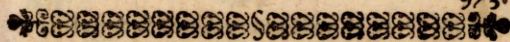
XV.

P llátushoz vitetvén, ott meg-csufoltatik,
S' a' tolvajokkal együtt fára felzitteték,
Sídóktul bofszontatván, világbul ki-mulék,
Jofeph től tisztességgel és el-temetteté.

XVI.

R Eggel a' Christust látni Mária ki-méne,
S' Christus magát nékie ott meg-jelentette,
Tanítványit világra prédikálni küldte,
Es őket informálván, Mennyégben fel-méne.

973.

SZ. LUKATS EVANGELIOMA.

I. RESZ.

A Z Zachariás Papnak János ígérteték,
Es Szűz Máriához-is Gabriél küldeték,
János-is meg-repedése, s' Mária éneklék,
Zachariás Papnak-is nyelve meg-öldaték.

II.

B Ethlehemben születet Christust pásztorok-
Az Angyal meg-jelentvén, nevezék Jesusnak,
Templomban vén Simeon s' Anna prophétálnak
Jesust egykor találák közte Doctöröknek.

III.

C Hristusnak utát János szépen el-készíté,
Prédikálván, ő mindent kereszteni kezdé,
Mig nem őt az Herodes tömlöztben vettette,
Jesufnak keresztségét, s' nemzetet nézhetfe.

H 5

IV. De

IV.

DE hogy meg-kifirteték Názárethben juta,
Halgatoit meg-fedvén, vivék kősziklára,
Péter napát, s' ördöngöst lépén meg-gyógyítja
Es Mefsiasznak lenni az ördög meg-vallya.

V.

EGészzen két nagy hajtot hallal meg-töltré-
Meg-irja tisztaulását belpoklos embernek, (nek
Bűneit meg-botsáttya a' gutta ütörnek,
Máthét el-hiván, kérdik miért nem böjtölnek?

VI.

FEjesért gabonákat kezdenek szaggatni,
Száráz kezét meg-gyógyít, s' mene imádkozni
Apostolokat hívja, s' boldognak nevezi,
Szeretet és igaság, Christust kell halgatni.

VII.

Gonofz nyavalyájából Szárados szolgáját
Orvosolván, fel-költi Naimiti fiát,
A' Christushoz el-küldi János tanítványát,
Egy parázna könyvével mossa Christus lábát.

VIII.

HOzza elő itt Christus magvető példáját,
Választ ad, ki az Anya s' feddi tenger habját,
A' disznokat el-vezti, s' afzszony vér folyását
Fel-támaszta halálból Jairus leányát.

IX.

JESUS Tanítványokat prédikálni küldi,
öt kenyérrel öt ezer népet elégíti,
Péter rólla vallást tön, s' Mosest kezdé látni,
Samariában el-küld: miként kell követni.

X, Ket-

X.

KEttenként hetven szolgát prédikálni küldé,
Es azok haza jöven, Jესus örvendezé,
Samaritanus sebes embert bé-kötözé,
Az szorgalmatosságért Jესus Marthát feddé.

XI.

(ját,

LE-rajzollja itt Christus könyörgés formá-
Káromlyák Belzebubtól hogy vette hatalmát,
Jelt kérvén tőle, adá az Jonás Prophétát,
S' az Phariseusoknak hánya gonofságát.

XII.

MEg-tanit itt kit kelljen tsak egyedül félni
Bolond gazdagnak lelkét az Isten meg-kéri,
Az szorgalmatosságot hadgya távoztatni,
Sőt mindenkoron vigyaz, s' kész légy meg-en-

XIII.

(gedni.

NEm termő rosz figefát gazda ki-vágattya,
A' Pilátus dolga int pœnitentiára,
Egy görbe hátú afzszonyt Jესus meg-gyógyita
Muftár, kováfz, és kapu, Herodes-is roka.

XIV.

OLálkodnak, hog'ha vizkorságoft meg-gyo-
Inti, el ne válasszák menten felsőb helyet, (gyit
Szegényt hij-el, egy gazdag hiva sok vendéget.
Ki a' Christust követi vegye fel keresztet.

XV.

PEldában mutattya-meg nag' irgalmafságát
Mint jó Páfztor fel-vezzi el tévedett juhát,
Nem nyugofzik, míg nem meg-kerefi a' Drach-
Imét vilziza fogadgya rosz tékozlo fiát, (mát

H6

XVI.

XVI.

Rofz Sáfárnak dolgai Urnak bé-mondatnak
Senki-is nem szolgálhat Istennek s'Mammonnak
Vagyon itten példája, Gazdagnak s' Lázárnak,
A' pokolbol könyörög gazdag Abrahámnak.

XVII.

Senki-is botráncozást kitsinynek ne tégyen,
De meg-botsáfs mindeñek, s'hited erős legyen,
Tiz belpoklos mind együtt meg-tisztul menté-
Az ítéletnek napja reméttelen léfzen. (ben,

XVIII.

Tanít az hamis Biro, s' őfzvegy példájára,
Vigyázz a' Pharifeus és publicánusra,
A' Christustól el-méné gazdag szomorkodva,
Es halálát meg-mondván, vakot meg-gyogyít-

XIX.

Varja vala Fige-fán Zacheus Urunkat,
Egy nagy fő-nemes ember ofzta ki girákat,
Jésus-is számár háton firattya Sidókat,
S' a' Templombol ki űzi mind a' vasárlókat. (tya,

XX.

Zugolodnak ellene a' Pharifeusok,
Szőlőt-is el akarják foglalni munkafok,
Adó-pénz, csak halgatnak a' Sadduceusok,
Christus Dávidnak fia, főfvény Irástudok.

XXI.

A' Két fillérért afzszonyt Jesus meg-ditséri,
Templomnak romlását-is ofztán jövendőli,
Es Jerusalemet-is mik fogják követni,
Meg-is mondgya, mik léfznek ítélet jelei.

XXII.

XXII.

Baráságot vet Judás a' fő-fő Papokkal,
S' a' Vég-Vatsora után el-jöve lámpással,
Péter-is meg-tagadá rút átkozodással,
Magáról vallást téve Jesus bátorsággal.

XXIII.

Christus a' Pilátushoz kötözve viteték,
Herodes, és Sidoktul rútul csufoltaték,
A' kerefztfán az eggyik tolvaj meg-tartaték.
A' Jesus-is meg-hala és el-temetteték.

XXIV.

De azután harmad nap ísmét fel-támadá,
Mellyet az Asszonyoknak az Angyal meg-mo-
Es Emausba menvén, magát meg-mutatta, (da
S'Tanítványit biztatván, méne menyországba.

997.

SZ. JANOS EVANGELIOMA.

I. R E S Z.

AZ Christus Istenfégét Sz. János le-irja,
Kit Kerefzrelő Janos ujjával mutata,
Az Andrást, Pétert, és az Philipet el-hijja,
Nathanaél felől-is láfd Christus mit monda.

II.

Borrá el-változtatá vizet menyegzőben,
Templomot meg-tisztított a' Jerusalemben,
Rontsák el e' templomot, s'harmad nap ép léfen
Sok csuda tétit látván a' nép benne hízen.

H7

II. Chrí-

III.

Chrisztussal beszélgete Nicodemus éjjel,
Meg-mongya, hogy azért jött, senki ne vessen-el
Jesús és Keresztelő Sz. János keresztel,
A' Christus felől való bizonság tétellel.

IV.

Disputála a' Kútnál Samaritánával,
Kinállyák-is, hogy egyék a' Tanítványokkal,
Es a' Messiásnak lenni meg-vallják bizonnal,
Egy fő embernek fia meg-gyogyul azonnal.

V.

Egy régi beteg embert a' tonál meg-gyogyit
S' a' Phariseusoknak hallya zugodáit,
Feddi hogy bé nem vészik bizonság tételit,
Hogy nem hiszik Jánosnak, s' Mozesnek beszédit

VI.

Fel szedete tizenkét kosár kenyereket,
Es éjjel a' tengeren láták jární ötet,
Prédikállyá azután mennyei kenyeret,
Mind örökké él, a' ki hittel vészí ötet.

VII.

Galileából titkon Innepre fel-méne,
Meg-iratik eilene Sidók dühösége,
De senki-is kezeit reá nem verhetie,
Csak Nicodemus ötet elöttök mentette.

VIII.

Hozának egy paráznát Jesús eleiben,
Jesús önnön magáról bizonságot tétszen,
A' Phariseusok mind fel-zendülnek ezen,
Es ördögöknök mongyák, s' közülök ki-megyő

IX. JE.

IX.

Jesús vakon született embert meg-gyogyit-
Kit látván a' Sidoság, meg-examinállyá, (tya,
Es a' gyülekezetből excommunicállyá,
De meg-isméretire Christus ötet hozza.

X.

Ki légyen a' jó Pásztor, Jesús meg-mutattys
Nem egyéb, a' ki lelkét a' johokért adgya,
Christus és Sidók között hasonlós támada,
Meg-kövezni akarják: de őket ott hadgya.

XI.

Lazárt Bethániában szépen el-temeték,
A' Jesustól negyed nap de fel-támasztaték,
A' Caiphás fő-Paptól jövőndő mondaték,
S' parantsoliya, hogy Christus csak meg fogad-

XII.

Maria Christus lábát kenettel meg-kené,
Szamár háton bé-menvén, a' nép őt ditséré,
Ördögök-is akarnák látnia, meg-érté,
Sidók miért nem hisznek okait le-tévé.

XIII.

Nem akarja lábait Péter meg-mosatni,
Jesús meg-mondgya, egyvík el-fogná árulni,
Inti azt, hogy siessen hamar végben vinni,
Péter-is meg-meg-fogná Mesterét tagadni.

XIV.

Orfázgot készíteni tölők el-bucszuk,
A' Christus hatalának hafzna itt meg-tetfzik,
A' Szent Lélek nékiek mert meg-igértetik,
Lelki békefűgek csak Christustól adatik.

XV. Pél-

XV.

P Eldát veszen itt Christus a' szőlő vefszőlőről
S' parantsolatot-is ad egymás szeretetről,
Meg-inti Tanítványit az üldöztetéséről,
Híveket-is meg-mondgya, világ miért gyűlöli.

XVI.

R Eájok következő üldözést meg-mondgya,
De meg-vigasztalójul Szent Lelket bortsáttya,
Es a' szülő aszfonyhoz őket hasonlítottja,
A' mit nevében kérnek, bizonynal meg-adgya.

XVII.

S Zemeit fel-emelvén. Attyának könyörge,
Mind magát, s' mind őtet hogy meg-dítsdítse,
Az Apostolokat-is kéri meg-fizentellye,
S' az ő benne hjiendő népet meg-örizze.

XVIII.

T Udván Judás az helyet Sidókkal el-jöve,
Es a' Jesust meg-fogván, el-vivék kötözve,
S' a' Cajaphás hazánál fok verést szenvede,
Es reggel ofztán adák Pilátus kezébe.

XIX.

U Runk fejében tövis korona nyomaték,
Es azután két tolvaj között feszítették,
Az Annját el-ajánlván, mellyét meg-öklelék,
Joseph es Nicodémus szépen el-temeték.

XX.

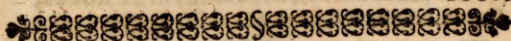
V Irradolan Mária Christust látogatá,
Ki őnéki a' kertben magát meg-mutatá,
A' Tanítványoknak-is, Támástól meg-válva,
Támással-is ő magát meg-rapogattattya.

XXI.

XXI.

A Zután a' tengernek partyán meg-jelenék,
Es az hal fogás közben őtet meg-ismérek,
A' Szent Pétertől három ízben meg-vallaték,
Es meg-mondá minémő halállal ki-mulnék.

1018.

APOSTOLOK TSELEKEDETI.

I. R E S Z.

A Z Christus Tanítványit hegyen erősítvén,
Egykor el-válék tőlök, Mennyegeben fel-
menvén,
Tanítványok minden nap vagynak Könyör-
gésben,
Választás szerint Mátyás Apostollá léfzen.

II.

B E-telének fejenként Sz. Lélek Istennel,
De némellyek vádollyák őket részegséggel,
Péter Apostol nékik ezekre meg-felel,
S' meg-fzaporodnak három ezer emberekkel.

III.

C Hristus nevében Sántát Péter meg-gyógyi-
Ki annyának méhétől fogva sánta vala, (tya,
Szent Péter ezt meg-vallja, hogy Jesustól volna
Es poenitentiára mind fejenként hijja.

IV.

D E prédikállás miatt ök meg-fogatának,
Kik a' Christus meg-vallák lenni fel-tamadnak,
Sidók

Sidók tiltják, közöttök hogy ne tanítsanak,
Barnabás és többek-is földeket el-adgyák.

V.

Erdős és nagy büntetés Sáphirára szálla,
Nagy fok kor betegetek Péter meg-gyogyita,
Tömlöczből őket éjjel az Angyal ki-hozza,
Gamaliel nékiek párttyokat fel-fogja.

VI.

Fel-gyűlvén hét Diácont ostán választának,
Kik a' szegények körül hiven szolgálnának,
A' Sidók Szent Istvánnal csak tufakodának,
Káromlást reá fogván, kit még-is fogának.

VII.

Gyülekezetben István beszédét el-kezdé,
S' régi Pátriarcháknak dolgát meg-beszéllé,
Nagy háládatlanságról Sidókat meg-feddé,
S' Jesust menyben meg-látván a' fok kő el-lepé.

VIII.

Hozza vonnya Saulus tömlöczre hieket,
Samariában futván, bé-fogadák őket,
Pétertől Simon pénzen kér vala Sz. Lelket,
Philep meg-kerefszteni Szeretsen fő-Embert.

IX.

Jesus dühös Saulust utában meg-bántya,
Damascumban meg-térvén, bátran prédikáha,
Az Apostoloknak-is magát meg-mutattya,
Péter Eneást, és a' Thabitát meg-adgya.

X.

Követet Cornelius küldé Szent Péterhez,
Péter egy lepedőt lát le-fizálni fejéhez,

Es

Es el-méne azután a' pogány emberhez,
Ki még-kerefsztelkedvén, meg-tére Istenhez.

XI.

Latást Apostoloknak Péter meg-beszélli,
Hogy pogányhoz menésért kezdék pirongatni
Pál Antiochiában mégyen prédikálni,
Ehseget az Agabus itt meg-jövendőli.

XII.

Meg-öleték a' szegény Jakab Herodestől,
Pétert Angyal étfzaka ki-vízi tömlöczből,
Herodes meg-éttetik a' tetű férgektől,
Pál s' Barnabás ki-menének Jerusalemből.

XIII.

Nevezet szerint a' Pált s' Barnabást el-küldék
Az ördöngös Elimás Páltól vakították,
Evangéliom tőle szálllyal hirdetteté,
Sidók által Városból Pál ki-veretteté.

XIV.

Osztán Iconiumból-is ketten ki-mennek,
Lystrabéliek nékik áldozni kezdenek,
A' Sz. Pált meg-kövezvén, Városból ki-vivék,
Es Antiochiában osztán vízfzra térnek.

XV.

Pál és Barnabás Jerusalemben fel-mennek,
Környűmetélkedéfről holott végezének,
S' Antiochiában-is levelet küldének,
Pál s' Barnabás, Jánoson ketten egybe vésznek.

XVI.

Rend-szerint Timotheus környűmetélteté,
Lydia Afzszonynak-is szíve meg-nyittaték,
Egy

Egy ördöngös leányért Pál tömlőczben veték,
A' tömlőcz-tartó meg-tér, s' Pált is el-ereszték.

XVII.

S Idők miatt sohol is meg nem maradhatta,
Bereából Athénában futva szalada,
Ísméretlen Istenről holott disputála,
S' az Isten ísméretit nékik tanította.

XVIII.

T Anit Sz. Pál Corinthus nemes Városában,
Ejjel az Ur meg-inti, prédikáliyon bátran,
De Corinthust el-hagyván, evez Ephesumban,
Hol Apollos prédikall igen nagy hasznossan.

XIX.

U Jjobban fokban töle meg-keresztelkednek,
Szent Pál által számtalan tsudák tétettetnek,
A' fok ördöngös könyvek mind meg-égettetnek
Ötvös Demeter miá fokban fel-zendülnek.

XX.

V Aledicálván, onnét el-méne Troásba,
Holott az Eurychus iffiat fel-támasztya,
Onnét ísmét el-méne Milétum városba,
Pált Ephesumbéli nép követi sürva.

XXI.

A' Tyrusbéliektől is Pál el-butuszék,
Caesareában Philep házába bé-lépék,
Az Agabus meg-mondá, hogy Pál meg-fogat-
Osztrán Jerusálemben meg-is kötözteték. (nek,

XXII.

B Efszélli a' nép előtt az ő meg-térését.
Jesufnak úthban történt neki jelenését,

Az

Az Sidók el-akarják fogyaszti életet,
De még is el-fordította meg-vefszföztetését.

XXIII.

C Sapják arczul, Ananiás Pap parantsollya,
Vádolok közt igen nagy hasonlós támadá,
Pált fogságban étszaka Isten vigasztallya,
A' Felix tisztartóhoz Lyfias botsáttya.

XXIV.

D E ott is Felix előtt Tertullus vádollya,
Szent Pál abból ő magát szépen ki-tisztította,
Felix előtt Pál, Christus Jesust prédikállya,
Felix tisztből ki-menvén Pált Festusnak hagyta.

XXV.

E Lő hozaték Szent Pál Festustól törvényre,
De Szent Pál appellála a' Császár székire,
Agrippa Királynak ezt Festus meg-befszélte,
S' másod nap Pált állaták Király eleibe.

XXVI.

F Eleltre a' Pálnak szabadságot adnak,
Ki modgyát meg-befszéli ő hivatalának,
A' mellyért Festus őtet nevezí bolondnak,
Csak meg nem hajrta fzivét Sz. Pál Agrippának

XXVII.

G Ondvifelőjül mellé Juliuft rendelék,
Hogy hajokon a' Szent Pál Romába vitetnék,
Hajo a' nagy szélvéstől mind el-fzaggattaték.
De életek mind egyyig nékik meg-tartaték.

XXVIII.

H Ajoról ki szakadván, mennek Meletába,
Szent Pál kezét meg-marja egy mérges Vipera,
Publi-

Publius atyát, és több bereget gyógyíta,
S' két egész elzsendeig Romában taníta. 1046.

SZ. PAL ROMABA IRT LEVELE.

I. RESZ.

AZ Romabéliek Szent Páltól köszöntetnek,
Buzgoságát meg-láthad az ő szerelmének,
Hasonlatosságokat a' pogány népeknek,
Kik minden felé bűnben be-keveredtenek.

II.

BE-vádollya a' Sz. Pál itt a' pogányokat,
Es kárhoztatta őket, mint kép-mutatókat,
Osztan sok bűneikről feddi a' Sidókat,
Környűmetékedéssel el-hitték magokat.

III.

Conferállya Sidókat a' több pogányokat,
Nintsen semmi romlottab emberi állatnál,
Mert meg nem igazulhat senki törvény által,
De egyedül Istennek nagy kegyelme által.

IV.

DAviddal s' Abrahámmal ezt meg-bizonyít-
Hogy a' meg-igazulás csak hitet kívánja, (tya,
Ugy mint, ki csak egyedül hitből igazula,
Mert ő volt ez világban minden hívók atya.

V.

EGyben veti itt Christust Sz. Pál az Adámmal
Ki mindennek bűnt, s' halált hozot ő magával,
De

De meg-igazulást ad a' Christus hit által,
Hogy mi meg-tartathatnánk ő érdeme által.

VI.

FEl-kel tehát öltözni a' Christust mindennek,
Valakik immár egyszer meg-hóltak a' bűnnek,
Ne adgyák már testeket a' fertelmességnek,
De sőt inkább kövessék útát szent életnek.

VII.

Gonosz köteleiből bűnnek meg-oldattunk,
De azért törvényt bűnnek nem szabad monda-
Bűnnek ismertetire mert ez által jutunk, (nunk,
Gyakorta azt mivellyük a' mit nem akarunk.

VIII.

Haláloknak testéből kik meg-szabadultak,
Allyanak már ellene test indulatnak,
Kik örökös társai a' Jesus Christusnak,
Sem élet, és sem halál annak nem árthatnak.

IX.

IZraélért átokká Pál lenni kívánja,
Nem mind Sido az, a' ki magát annak mondgya
Választás-is nem az, a' ki azt akarja,
A' pogány népeket-is az Isten el-hivta.

X.

Kívánja ő jollehet Sidók idveességét,
De mindazáltal törvényt Christusra igazét,
Ki az Istenben hiszen, hit meg nem szégyenit,
Pogány azt meg-isméri, kit Izrael meg-vét.

XI.

LE-vettettetésekből Sidókat biztattyá,
Hogy meg nem vettettek mindenestől fogva,
Jolle-

Jollehet pogányokat helyekben oltotta,
Pogányokat-is inti hitben maradásra.

XII.

MIndeneket int Szent Pál itt a' szent életre,
Es külömb-külobmb-féle jó tselekedetre,
Minden rettetenes nélkül való szent életre,
Boszszúságnak békével el-szenvedésére.

XIII.

NAgy hatalmasságokhoz kíván engedeli,
Kik az Isten képeben télsnek itéletet, (met,
Mindenekhez kövessük a' szent szeretetet,
S' Kereszttyénekhez élő kegyes szent életet.

XIV.

OKtattya itt a' szent Pál hitben erősséket,
Hogy ők ne kárhoztassák az erőtleneket,
Es az étel dolgában meg ne bántassák őket,
Sőt inkább építsenek hitben mindeneket.

XV.

PArantsollya el-túrní az erőtleneket,
Mint Isten-is fel-vette a' pogány népeket,
Es biztattya, hogy még meg-látogattya őket,
Kivánnya érte való fok könyörgéseket.

XVI.

ROmabélieknek a' Phébet commendállya,
Es fok jó akaróit osztán salutállya,
Inti, hogy vigyázzanak hamis tanítókra,
S' az Istennek áldást fejekre kivánnya.

SZ. PAL

SZ. PAL CORINTHUSIAKHOZ

IRT I. LEVELE.

I. RESZ.

AZ Szent Pál itt köszönti Corinthusiakat,
Istennek ő érettek adván nagy hálákat,
Inti, hogy el-kerüllyek, az hasonlásokat,
Választotta az Isten csak a' bolondokat.

II.

Böltsefeget nékiek ő nem prédikálot,
Hanem csak azt, a' kit az Isten el-botsátot,
Mert az Isten lelke-is csak azért adatot,
Ez világi böltseség kit meg nem foghatot ;

III.

CHristusban Szent Pál őket gyermekeknek
mondgya,
Mind Pál s' mind az Apollo Christusnak szol-
gája,

Ki miképpen éppiter, a' tűz meg-probállya,
Az emberekben való ditskedést tiltja.

IV.

DE a' Tanítók felől kiki jól itélyen,
Tanítóknak tisztí-is meg-írja, mi legyen,
Commendálya nékiek Timotheust itten,
A' miglen ő maga-is közikben el-mégyen.

V.

EGy mostoha anyával vétkezőt ki-tiltja,
Hogy maragyonideig Sathán hatalmába,

I

Mert

Mert egy kitsinyke kovász téstát meg-pos-
hasztja,

Az hitván tárfaságot kiki távoztassa.

F

VI.

Eddi pogányok előtt való perlődésért,
Es az egymáshoz való szeretlenségért,
Az eledel adatot az ha'nak kedvejért,
De a' test nem adatot a' paráznaságért.

G

VII.

Gyönyörű szép tanátsot ad az házafoknak,
Férfi s' afszony állatok miképpen lakjanak,
A' kik meg nem álhatták, meg-házafodgyanak
De kiknek erejek van, szűzen maradgyanak.

H

VIII.

Húst bálványnak szenteltet, int meg ne
egyenek,

Mert tsak egy Istene van s' Ura mindeneknek,
Kéri, botrántoztatást hogy el-kerüllyenek,
Mert ha tudná, maga-is soha húst nem ennék.

IX.

Jutalmát meg-kell adni Egyházi szolgálknak,
Száját nem kell bé-kötni nyomtato baromnak,
Mert azok szolgálai az Evangeliomnak,
Es ama' koronájért azok tufakodnak.

K

X.

Közfiklából a' Sidók velünk együtt ittak,
Inti, bálvány imádást el-távoztassanak,
S' bálványoknak-is az melly húst meg-áldoz-
tanak,
Mind meg-egyűk, a' mit az mézfárszékben ad-
nak.

XI. Lc

XI.

Le-vet süveggel férfi az Istent imádgya,
Meg-irja, az afszony-is magát mihez tartsa,
ő egyben gyűléseket nem igen javállja,
S' az Ur Vatsorájának szerzését le-irja.

M

XII.

Miképpen kellyen élni lelki ajándékkal,
Kit az Isten meg-áldott hol egyel s' hol mással,
Meg-tanította itt Sz. Pál azt igen szép moddal,
Hogy közöllye azt kiki felebaráttával.

N

XIII.

Nintsen soha-is nagyob igaz szeretetnél,
Csak semmi lesz ez nélkül bár birjon mindennel
A' kibén ez meg vagyon, rakva mindennel,
Ha mindene el-vefz-is, ez soha nem fogy-el.

O

XIV.

Orattya Tanítókat miként építsenek,
Hogy idegen nyelveken ott ne befzellyenek,
Szent Irást magyarázni de igyekezzenek,
Tanítást nem engedi az afszony cimbernek.

P

XV.

Pal itt a' fel-támadást erőssen állattya,
Es sok erősségekkel azt meg-bizonította,
Mitsodas testben Jészén meg azt-is meg-mond-
gya,
Azért ez szép tudományt meg-tartsák azt
hagya.

R

XVI.

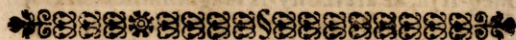
Endeltessenek élést az Atyafiaknak,
Mellyet Jerusalemben nekik iktassanak,

12

Kéri,

Kéri, Timotheusnak hogy szállást adgyanak,
Es salutálván inti hitben maragyanak. 1078.

SZ. PAL CORINTH: IRT II.

LEVELE,

I. RESZ.

AZ nagy nyomorúságban őket vigasztallja
Es Áhiában való szenvedést írja,
Maga viselését is hozzájuk számlállja,
S' menti ő magát, miért nem ment Corinthusba,

II.

Beszéli okait, hog' hozzájuk miért nem ment
Kéri, ki tiltot ímat fogadgyák bé-megént,
Macedoniában is Troásból miért ment,
De ott sem nyerhetet meg a' Christusnak min-
dent.

III.

Commendállja itt Sz. Pál az Apostolságot,
S' egyben veti az ő és Uj Testamentomot,
Mellyet ditsősségesbnek a' másíknál mondott,
De a' Sidóknak szívén fedél fen maradot.

IV.

DE ő azt világossan mindennek hirdette,
A' kit meg nem vakított ez világ Istene,
Ez kints-is noha vagy on csak cserép edénybe,
De ama' belső ember léfzen meg-épülve.

V. Erő-

V.

ERősit itt idvesség bizonyos voltával,
Es az ítélő székhez való állásunkal,
Ditsekedik tiszttiben hiven el-járással,
Arra int, meg-békélyék kiki a' Christussal.

VI.

FEl-írja miképpen járt el az ő tiszttiben,
Es melly sokat szenvedett értek azonközben,
Inti, hogy társaságok hitlennel ne legyen,
Christus es Béliat közt mert egygyességnintsen.

VII.

Gonoszt el-távoztatván, tisztulásra inti,
S' az engedelmefféget ő benne ditséri,
Melly dolog az ő szívet meg-örvendezteti,
Az idvességes bánat a' meg-térést szerzi.

VIII.

Hogy őket indíthassa az adakozásra,
Az Macedoniákat itt ő első hozza,
Az Istennek előtte a' melly kedves volna,
S' Tirust ez dolog végett küldik Corinthusba.

IX.

Ismétlen inti őket, hogy adakozzanak,
Mellyet, míg oda menénd tsak készen tartsanak,
Mert a' kik bűvön vetnek, bűvön-is aratnak,
Az Istentől-is áldást kér bűvön azoknak.

X.

Káromkodásokat itt hamis Tanítóknak,
A' Szent Pál vízfőze veri az rágalmazóknak,
Az kik őtet mondogták testi szerint járóknak,
Olly dolgokkal kérkedik, kik ugyan vagnak.

XI.

LE-irja itt okait ditskedésének,
Jollehet csak gonoszúl róla itéllyenek,
Kéri, hogy egy kevésse ő néki tőrjenek,
Lajstromát meg-láthadd fok szenyvedésének.

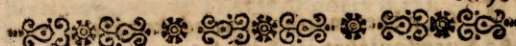
XII.

MEg-irja vitetését az harmadik égben,
Es ditskedik ofztán erőtlenségében,
Azt írja, hogy köztők prédikállot ingyen,
Kéri, hogy ne talállya, oda menvén, bűnben.

XIII.

NEm enged, oda menvén, vakmerő bűnőssék
Kifirtsék-meg magokat, ha hitben legyenek,
Őrül érettek való erőtlenségének,
Inti, hogy épüllyenek, s' békével éllyenek.

1091.

SZ. PAL GALATIABA IRT

LEVELE.

I. R E S Z.

AZ Sz. Pál az Istennek kegyelmét kívánnya,
Hogy hátra állottanak csudálkozik rajta,
Az hamis tanítókat ofztán meg-átkozza,
Evangeliumot-is mint vőtte, meg-irja.

II.

BEszéli, Titust miért környül nem metélte,
Az ő tudományát ő csak Istentől vőtte,

Antio-

Antiochiában a' Pétert meg-feddette,
Meg-igazulást minden hit által keresse.

III.

CSak a' hit által mongya Szent Lélek vétetik
A' meg-igazulás-is hit által adatik,
Abrahamban ez dolog meg-bizonyosodik,
Törvény-is mire való, itt meg-irattatik.

IV.

DE a' Christus azért jött, hogy fiakká tenne
Es a' szolgálat alól minket fel-mentene,
Galatiabéli nép, meg-irja, mint vette,
Sára s' az Agár fiát Pál egyben vetette.

V.

ERős és fokokaít Szent Pál elő hordgya,
A' környülmetékedést mellyekkel le-rontya,
Az hamis hitdőknek el-vezétét kívánnya,
Teltnek és a' Léleknek gyümölsit meg-irja.

VI.

FElebaráttokat a' bűnről mint dorgállják,
Lelki tanítókat inti hogy ráplálják,
Környül metélést mások miért parantsolják,
Kéri, irgalmazással hogy őtet ne bántás. 1097

SZ. PAL EPHES: IRT LEVELE.

I. R E S Z.

AZ Pál közföntés urán hálát ad Istennek,
Az ő szeretetiért mit nyujtot híveknek,
Hogy

14

Hogy ők az Ur Christusban bé-szerkeztetettek,
Könyörög, hogy világban még éllyék (szemek-
nek.

II.

Beszéli, régenten ők mitsodák vóltanak,
De az Ur Christus által már meg-váltattanak,
Es a' nagy pogányságból ki-hozattattanak,
Es a' Jesus Christuson fel-rakattattanak.

III.

Christusban pogányokat mind társoknak
mondgya,
S' inti az hitben való álhatatóságra,
Erettek is istent szüntelen imádgya,
Hogy nagyobb ismérvetit ő nékiek adgya.

IV.

Draga szép Virtusoknak int követésére,
Isten is ajándékot adta épületre,
A' pogányoknak útát senki ne kövesse,
Hanem amaz új embert minden fel-öltözzé.

V.

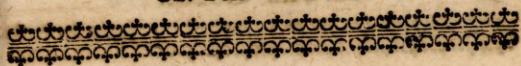
Ephesumbéliek-is mit cselekedgyenek,
Szent Pál itt meg-tanította, és mit kerüllyenek,
Egymás szeretére házasok intetnek,
Férfiak és asszonyok miképpen éllyenek.

VI.

Fiak és leányoktól engedelmet kíván,
Az Szolgák és Uraknak tisztet meg-irván,
Istennek fegyverében ördög ellen álván,
Tichichust ő hozzájuk küldi Ephesumban.

1103.

SZ. PÁL

SZ. PÁL PHILIPPIBE 1RT

LEVELE.

I. R E S Z.

AZ Pál Philippibéli híveket köszönti,
Erettek halát adván, nem (zűn könyörgeni
Az ő fogságának-is lőttek fok hasznai,
Es életét kívánván, szent életre inti.

II.

Belső egyvességre és szelidségre inti,
Békefűgges türepre, s' jó életre kéri,
Timotheust hozzájuk el-küldi, igéri,
Az Epaphronditust-is hadgya bé-fogadni.

III.

Christusnak ellenseggit el-kerülni hadgya,
Hitnek természetit és erejét meg-irja,
Ő csak a' czél felé fut halálig, azt mondgya,
Az honnét a' meg-tartó Jesus Christust várja.

IV.

DE végezetre inti álhatatóságra,
S' a' könyörgésre és több fok szép Virtusokra
Ditséri, hogy ő róla olly nagy gondgyok
volna,
Es a' szentek nevével őket salutálja.

1108.

15

SZ. PÁL

SZ. PAL COLOSSEBA IRT

LEVELE.

I. RESZ.

AZ Apostol először értek hálát ada,
Hiteket, s' Szereteket igen javallya,
S' inti az hitben való végig maradásra,
A' maga példájával és ezt meg-mutattya.

II.

Bövelkedésre hitben az híveket inti,
Mert a' környölmetélést a' Christus el-törli,
Az ételért senkit-is nem kell meg-ítélni,
Még az Angyalokat-is nem szabad tisztelni.

III.

Csak oda fel valókat szüntelen kereszük,
Es földi tagainkat int, meg-öldököllyük,
Az uj embert magunkra inkább fel-öltözzük,
Int, feleségünket-is, hogy szivből szerezszük.

IV.

De már itt az Urakat és Szolgákat inti,
S' a' Magisztrátusokért kíván kövörgeni,
Okát adgya, Tychichust, hozzájuk miért küldi,
Végezetre szentekkel egyembe kölfönti. IIII

SZ.

SZ. PAL THESSALONICABA

IRT I. LEVELE.

ELSŐ RESZ.

ATya Istenről nekik Pál kegyelmet kíván,
Az ő hiteket benneken igen magasztalván,
Nem prédikálót soha közöttök hijában,
Mert az ő igaz hitek híres ez világban.

II.

Beszéli Pál, közöttök miképpen tanított,
De azért ditsőfféget soha nem vadászott,
Ők-is el-fzenvedtenek sok nyomoruságot,
Hozzájuk menni Sz. Pál igen kívánczot.

III.

Csak hogy őket hitekben ő meg-probálhassa
Timotheust hozzájuk azért bocsátotta,
Felőlök való jó hír őt meg-vigasztalta,
Az Istennek kegyelmet fejekre kívánnya.

IV.

Ditséretes és kegyes szent életre inti,
Es a' szent szeretetett hadgya gyakorlani,
Pogány módra halotton nem kell kefergeni,
Az fel-támadásnak-is rendit meg-beszéli.

V.

EL-jő hamar, mint lopo, ítéletnek napja,
Azért kitkát arra int, azt jozanon várja,

16

Kegyes

Kegyes életben minden ő magát foglallya,
Hogy őket meg-fszentelje az Isten kíványa.

III 6.

SZ. PÁL THESSAL: IRT II. LE-

VELE.

I. RESZ.

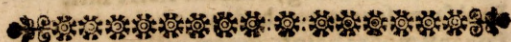
AZ ő hiteken való őregbűléseket,
S' nyomoruságban való nagy békéskéket
Ditséri itt a' Sz. Pál, s' arra kéri őket,
Hogy annak jutalmával biztassák sziveket.

II.

BAtorsággal hiteken végig meg-állanak,
Mert hamar el kell jőni az Antichristusnak,
Kinek tulajdonsági itten meg-iratnak,
Könyörög-is érettek, hogy meg-tartassanak.

III.

CSendes folyását Isten az ő igéjének,
Hogy engedgye, szüntelen int könyörögjenek,
A' rest emberek itten igen meg-feddetnek,
Vakmerő emberek-is ki rekesztessenek. III 9.

SZ. PÁL TIMOTH: IRT I. LEV.

I. RESZ.

AZ Pál Timotheusnak köszönetit írja.
Az haszontalan kérdést senki ne tanítsa,
Törvé-

Törvényt is kiknek adta az Isten, meg-mongya
A' rosz lelki ísméret az hitet el-hadgya.

II.

Buzgo imádságokat mindenért kívánnya,
Szent Pál a' pogányoknak tanító Doctora,
Férfi és aszfzonymoknak ékefségét írja,
Aszfzonymt magzat bűlésben az Isten meg-tartya.

III.

CZimerét itt meg-írja igaz Tanítóknak,
Mindenféle Virtusok kikhez kívántatnak,
Tiszteket-is meg-mondgya Diaconusoknak,
Meg-mondgya, miért írja azt Timotheusnak.

IV.

DE végre igaz hittől fokon el-szakadnak,
Házasságot, s' hus ételt a' kik meg-tiltanak,
Mint vitelje ő magát, ir Timotheusnak,
Mindenekben hasznára légyen halgatoknak.

V.

ELeiben adgya itt, kit mint kell inteni,
Es hogy az özvegy aszfzonymt meg kellyen bõ-
tsülni,

A' gondviseleltre-is kit kell választani,
S' egynehány szép dolgokra Timotheust inti.

VI.

FEl-jedzi itt tiszteket Szolgák és Uraknak,
Es veszedelmes voltát fősvény kívánságnak,
Tisztit-is meg-írja itt a' Timotheusnak,
S' inti ellene mondgyon hamis tudományak.

III 25.

SZ. PAL TIMOTH: IRT II. LE-

VELE.

I. RESZ.

AZ Pál Timotheusnak hitit meg-ditséri,
Es áthatatóságra ez után-is inti,
Ne utállya-meg őtet, tudván rabnak lenni,
Az Onesipgorust-is az égig emeli.

II.

Batorsággal maradjon lelki vitézségben,
Inti, hogy a' Christusért mindent el-szenved-
gyen,

Csak az Isten tudgya azt, a' ki övé legyen.
Az haszontalan kérdés túlké távul legyen.

III.

Csalárd és sok hitetlő emberek támadnak,
A' kik az igazságnak ellene állanak,
Szenvedést meg-írja Pál Timotheusnak,
Es meg-mondgya: mi haszna legyen szent
Írásnak?

IV.

Dorgállyon, és tanítson, Timotheust inti,
Mert ő már ama' le-tött Coronát reménli,
Kéri, hogy hozzá mennyen, mert nints véle
fenki,

Es közföntésen osztatán írását végezi.

II20.

SZ.

SZ. PAL TITUSHOZ IRT LE-

VELE.

I. RESZ.

AZ Titusra Istennek Pál kegyelmét kéri,
Cretában őtet miért hagyta, meg-jelenti,
A' sok hazugságokat ne hadgya el hinni,
A' tisztáknak mind tiszták Isten teremtféi.

II.

Beszéllye csak azokat, a' mellyek igazak,
Magokat minden rendek írja mihez tartsák,
Az Istennek kegyelme meg-jelent világnak,
Azért immár csak Christus jelenéfet várják.

III.

Császárok s' Királyoknak int, minden en-
gedgyen,

Az idvesség csak Isten kegyelméből léfzen,
Versengő és eretnek embert csak meg-vefessen,
Nicapolba azt írja hogy hozzája mennyen.

II33.

SZ. PAL PHILEMONHOZ IRT

LEVELE.

I. RESZ.

AZ Szent Pál Philemonnak jó tétét ditséri,
S' Onesimus szolgáért könyörög ő néki,
Kéfsz

Kelz legyen azért ötet jó ízivel fogadni,
Hogyha penig adós volt, érte meg-fizeti. I 133

SZ. PÁL SIDÓKHOZ IRT LE-

VELE.

I. RESZ.

AZ Christufnak fzemélyét Sz. Pál itt le-írja,
Es a' Sz. Angyaloknál őt nagyobnak vallya
ötet igaz Istennek lenni bizonyittya,
Az Angyalokat penig csak szolgálknak mond-
gya.

II.

Bizonyittya még itt-is Christus Istenségét,
Es minden Angyaloknál fellyeb való létét,
Miért vőtte, meg-mondgya, Christus fel ő testét
Hogy meg-tudná fegélni a' kifizetteket.

III.

Christus Sz. Pál Moseffel egyben hasonlit-
ván,
A' ki csak munkálkodott az Isten házában,
Azért az háznak Ura nagyob, el-hid nyilván,
Sidók miért nem mentek-bé nyugodalomban.

IV.

De mi amaz örökös szép nyugodalomban,
Egyedül csak hit által mehetünk-bé abban,
Az Istennek ígéje lelünkét meg-hatván,
Bizzunk azért erőssen a' mi fő-Papunkban.

V. ELŐ

V.

Elő számlállya Sz. Pál tisztit a' fő-Papnak,
A' Christus-is Isténtől rendelterett annak,
Ki hivattatott Melchisedechianusnak,
Gyermek módgyára Sidók tsak téjjel tartatnak

VI.

Fellyebb való tudományokra őket inti,
Hitben hátra állokat igen fenyegeti,
De a' jó reménséget rólok le nem téfzi,
Az hitnek vas mátskája Isten-igireti.

VII.

Genelogiáját a' Melchisedeknek,
A' szent Pál elő hozván, s' Lévi nemzetének,
A' Christusnak Papságát ditsőfűgessebbnek,
Nyolcz Argumentomokkal írja nemessebbnek.

VIII.

Hogy a' Christus és Lévi Papságai közdött,
Nagy külömbség lött legyen, ezekből ki tetűzött
A' mellyeket a' Szent Pál itten ki-fejezött,
Az hely, és a' Szövetség dolgaiban le-rött.

IX.

Itt meg-iratik immár Sátor ditsőfűsege,
Mellyben a' Pap vérrel ment egyser esz tendőbe,
Az Christus-is vér által ment-bé a' mennyegbe,
Az holott mostan vagyon, értünk esedezve.

X.

Ki egyedül áldozott csak tökéletesen,
Régi áldozat arra elégtelen lévén,
Bizvást mehetünk immár Isten eleibe,
Végezetre Szent Pál szép intéseket téfszen.

XI. LE

XI.

LE-irja igaz hitnek fok cselekedetét,
A' melly nélkül fenki-is nem láttya Istenét,
Sok példában mutattya ennek meg-erejét,
Kik tsak igaz hit által vőtrék az életét.

XII.

MEg-irja, hogy Christust egyedül kövessék
S' az Isten dorgálásár békével szenvedgyék,
Lábok-is a' jó útról el ne tévedelgyék,
Hogy az Istennek örök országát el-vegyék.

XIII.

NE felejtssék el régi jó téteményeket,
De sőt el-távoztassák inkább fősvénységet,
Felső rendekhez kíván engedelmeiséget,
Es az Ur Istent kéri, hogy segéllye őket. 1146

SZ. JAKAB KÖZÖNSEGES LE- VELE.

I. RESZ.

AZ híveket türesre s' böltseségre inti,
A' kettős szívű ember mit kér, el nem vesztí,
Minden kifizteteket kész légy el-szenvedni,
Az igeket halgatni, s' nyelvűd zabolázní.

II.

Boldogtalanok a' kik személy válogatok,
Mert az Isten törvényét egészen meg-rontok,
Csak

Csak pufzta szóval való hitet mutogatok,
A' cselekedet nélkül hírek holt állatok.

III.

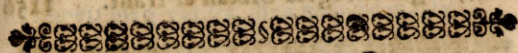
Christus előtt-is azok nagyob bámotadnak
Kik fokaknak világon mesteri vóltanak,
Nyelvek tulajdonsági itten meg-íratnak,
Egi s' földi böltseség itt meg-mutattatnak.

IV.

DE mit kérnek Istentől, miért meg nem ad-
Istennek ellensége, ki világ baráttya, (gya,
Kevélyeket az Isten igen meg-alázza,
Isten nélkül nem hasznos embernek szándéka.

V.

Erőssen gazdagokat Sz. Jakab meg-feddi,
Békeséges türesre az híveket inti,
Az hamis esküvéstől tanít őrizkedni,
Betegért könyörgeni, s' bűnöst téríteni. 1157.

SZ. PETER I. KÖZÖN: LEVELE.

I. RESZ.

AZ kegyelmért Péter hálát ad Istennek,
Melly kegyelmes Prophéták meg-jöven-
dőltenek,
Szeretetre és kegyes életre intetnek,
Az Istennek igéi soha el nem vesznek.

II.

Böltsébéli gyermekek miképpen a' tejet,
Ugy

Ugy kívánnya az ember Istennek igéjét,
Helyhezette Sionban az szégelet kövét,
A' Christus példájával kíván engedelmet.

III.

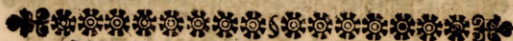
C Sinos, s' engedelmessek asszonyok legyenek,
Férfiak feleséggel jámborral éljenek, (nek,
Inti, nyomoruságot békével tőrjenek,
Mint Noé a' barkából, melyből ki-mentetnek.

IV.

D Olgát a' testnek többé már senki ne tegye,
Sőt inkább vigyázzon, tsak jozanul élve,
Gazdagulást egy máshoz kiki el-kövesse,
Es a' nyomoruságot békével szenvedgye.

V.

E Leikben írja itt jó Pásztorok tisztít,
Iffaktul meg-kívánnya vének bűnsületit,
Ördögnek vigyázással kell vinni eleit,
Könyörgéscen végezi oltán el-irását. 1156

SZ. PETER II. LEVELE.

I. RESZ.

AZ jó tselekedetre halgatoit inti,
Igyekezzenek többet meg a' mellé adni,
Hamar való halálát Péter meg-jelenti,
Az Istentől származtak Prophéták irásai,

II.

B Iztattya itt az hamis rosz Prophéták ellen,
Azok-

Azoknak mivóitokat le-rajzolván szépen,
Bűntetést nem kerülők soha semmiképpen,
Ugy járnak mint Sodoma, s' első világ régen.

III.

C Christus el-jövetelit valaki csufollya,
A' Szent Péter azokat erőssen czáfollya,
Es az minémő legyen, nagy szépen le-írja,
Azért kiki ő magát arra tisztán tartsa. 1159

SZ. JANOS I. KÖZÖN: LEVELE.

I. RESZ.

A Maz örökké-valo ígét prédikállya,
Int, hogy mindennek azzal legyen tárfa-
sága,
Hogy az olly ember többé sötétbe ne járna,
Ki bűneit meg-vallja, Isten meg-bocsátja.

II.

B Ununkért engesztelő, Christus és szófzolló,
Ki az Istent ismeri, törvényében járo,
Világot ne szerezsed, mert hamar el-múlo,
Antichristus-is el-jöt, ki Christus tagado.

III.

C Christusban a' ki vagyón bűnt nem tseleke-
dik,
Mert a' bűn tsak egyedül ördögtől származik,
Atyafiát gyűlöld gyilkosnak mondatik,
A' Christus, beszédét meg-tartokban lakozik.

IV. DÖG-

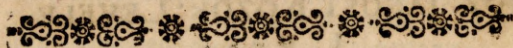
IV.

Dögleteles lelkeket jól meg-kell próbálni,
Az Antichristus lelke világból fog-jöni,
Az Isten szeretőknek egy mást kell szeretni,
Kiben szeretet vagyon, nem kell annak félni.

V.

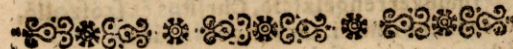
Ez világot az Isten fiai meg-győzik,
Christus víz és vér által meg-bizonyosodik,
Halál és nem halálra való bűn adatik,
A' kik Istentől vagynak, bálványt el-kerűlik.

1164

SZ. JÁNOS II. LEVELE.

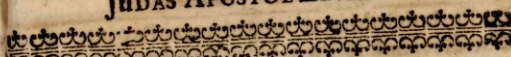
Az főafzszonyt Sz. János igen meg-ditsérte
Hogy gyermekeit igen kegyessen nevelte,
Inti, hogy ez után-is maradgyanak hitbe,
S' az Antichristusokat kéri el-kerűlye. 1165

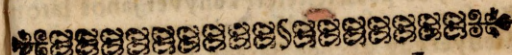
SZ. JÁNOS III. LEVELE.

Az Szent János Apostol Gajust meg-ditséri,
Hogy az atyafiakat mind jó kedvel véstí,
De a' rosz Diotrephest keménnyen meg-feddi,
Ki jót nem cselekefzik Istennel nints közí, 1166

SZ.

SZ. JUDAS APOSTOL KÖZÖNS:
LEVELE.

Alattomban járókat a' Judás meg-feddi,
Es tulajdonságokat azoknak fel-jegyzi,
Büntetéssel fejenként őket fenyegeti,
Es az hiveket egymás szeretetre inti. 1167

SZ. JÁNOS MENNYEI JELE-

NESI.

I. RESZE.

Asiában való hét gyülekezetnek,
János látását írja Kezdet s' Végezetnek,
Formáját-is meg-mondgya meg-jelenésének,
Meg-láthad, gyertyatarto, s' tsillag mit je-
gyeznek.

II.

Bálvány imádást ez négy gyülekezetekben,
Az Ephesus Smyrna, s' Pergamumbéliben,
Meg-feddi János az Thyatirabeliben,
Bennek való kitsiny jót igen meg-ditsérvén.

III.

Csak hóltak mondgya lenni Sárdisnak An-
gyalat,

De

De Philadelphianak meg-ditséri Papját,
Laodiceának-is meg-feddi Páfztorat,
Néki szemére hányvány tsak lágy meleg volta

IV.

D Itsdőlges és magas Királyi széket lát,
S' az széken ülnek meg-irja ábrázattyát,
Egy szép üveg tengernek, s' lámpások látását,
S' az négy lelkes állatok s' vénék ott állását.

V.

E Gybé-pecsételtetett könyvet János látott
Kit sem égen sem földön senki meg nem nyitott
Mellyet egy gyenge Bárány könnyen fel-sza-
kaszott,

Kit a' menyeyi fereg szüntelen imádott.

VI.

F El-szakaszta a' Bárány hatott a' petsétben,
S' ofztán sok csuda dolgot láta János itten,
Négy színű lovat, a' meg-ölettekkel egyben,
Amaz utolsó naps meg-látá mint lészén.

VII.

G Yözhetetlen petsétlett embereknek bámát
Látá itt a' Sz. János népnek fokaságát,
Bárány vérében kiki meg-mosván ruháját,
S' kitsodák löttek légyen, érte origoját.

VIII.

H Et nagy erős trombitás Angyalokat láta,
Szentek könyörgésének füstí menyben juta,
Négy első Angyaloknak trombitálására,
Ez földön mik löttenek, szent János meg-irja.

IX. Im-

IX.

I mmáron az ötödik Angyal trombitája,
Egy mély kútat meg nyitván sok sáskákat hozá
A négy Angyalt meg-oldák hatodik szavára,
Es az embereknek-is harmada meg-hala.

X.

K ált vala, egy Angyal mint erős Groszlan,
Az Antichristus végét következni mondván,
Szent János-is el-nyelé a' Könyvet, meg-rágván
A' melly igen keferű lön az gyomrában.

XI.

L Ata János Templomot, s' veszfzövel meg-
Két tanubizonságot Bestia meg-öli, (meri,
De ísmes fel-támadván, Isten menyben vífzi,
Az hetedik Angyal-is kezd trombitálni.

XII.

M eg-irja János Napban, hogy edgy asz-
szont látott,
Kinek egy veres Sárkány eleiben állott,
A' Mihály Angyal kívül fokat viaskodott,
De Sárkány az Aszfzonynak semmit sem árt-
hatott.

XIII.

N Agy két-fejű Bestiát a' Szent János láta,
Ki harmad egész részét világnak el-csalta,
Es más két szarvud is az földből fel-juta,
Mellyeknek meg-iratik hatalma és száma.

XIV.

O sztán János tekintvén, hegyen egy Báránt
El-romlottnak kiálták a' Babyloniát, (lát,
Boldog-

K

Boldognak mondgya lélek Urban meg-holtakat
Láta János arató, s' sűrű Angyalokat.

XV.

P Atmos szigetben ílmét más hét Angyal
Kiknek kezében vala Isten hét csapása, (láta,
Ofztán nekik adatek Isten hét pohára,
Melly vala mind Istennek haragjával rakva.

XVI.

R Endel az hét Angyalok a' pohárt ki töltik,
A' mellyek után nagy fok csapás következik,
S' mind az egész hét pohár mivel gyümölsözök
Az Szent Jánostól itten rendel meg-iratik.

XVII.

S Kárlát s' Bársonban járó Paráznát meg-írja
Kinek alatta vala hét-fejű bestia,
Az Szenteknek vérével a' melly részeg vala,
S' ennek magyarázattyát az Angyal meg-
mondgya,

XVIII.

T Ellyes teli torokkal Babylon romlását,
Az Angyal meg-kiáltja, s' népnek ki-futását,
A' gazdag Kalmároknak rajta jajgatását,
Hiveknek vig örömet, s' Angyal bizonságát.

XIX.

V Igadnak hives menyben ennek el-vesésén,
Angyal itten meg-mondgya, imádni kit kel-
lyen,
Egy fejer lovon ülő személy hadban mégyen,
Bestia ofztán tőle vettetik az tűzben.

XX.

XX.

Z Araték ama' régi Sárkány nagy mélyseg-
A' Mátyromnak élnek ezer éfztendiglen, (ben
Es azután az ördög vettetik a' tűzben,
Végre amaz utolso ítélet meg-lészen.

XXI.

A Zután láta János új Eget és földet,
Es amaz mennyei szép szent Jerusálemet,
Mellyek gyönyörű volta itten le-téetett,
Nem mégyei abban soha semmi ferteztetett.

XXII.

B Arány székiből János vizet folyni láta,
Melynek két felén vagyon az életnek fája,
Sem étfzaka, sem nappal nintsen ez Városba,
De ez Prophétiáknak átok' van alatta. 1189.

Az Öt Új Testamentomi Summáinak

V E G E.

K₂

AZ

**AZ EGESZ BIBLIABAN LE-
vő Könyveknek, és abban való
Részeknek Lajstroma.**

Az ó Testamentom Könyvei Rész. Lev.

Moses I. Könyve	50	1
Moses II. Könyve	40	9
Moses III. Könyve	27	16
Moses IV. Könyve	36	21
Moses V. Könyve	34	27
Josue Könyve	24	33
Birak Könyve	21	37
Ruth Könyve	4	41
Samuel I. Könyve	31	42
Samuel II. Könyve	24	47
Királyok I. Könyve	22	51
Királyok II. Könyve	25	55
Chronica I. Könyve	29	59
II. Chronica Könyv.	36	64
Esdrás Könyv.	10	71
Nehemias Könyv.	13	72
Esther Könyv.	10	75
Job Könyv.	42	77
Soltár Könyv.	150	84
Pledabeszédek	31	109
Prédikatori Könyv.	12	114
Enekek-Eneke.	8	117

A' Prophéták.

	Rész.	Levél.
Esaías prophétiaja	66	118
Jeremiás prophétiaja	52	129
Jeremiás Siralmí	5	138
Ezechiel prophétiaja	48	139
Daniel prophétiaja	12	147
Hoseás prophétiaja	14	150
Joel prophétiaja	3	152
Amos prophétiaja	9	153
Abdiás prophétiaja	1	154
Jonás prophétiaja	4	155
Micheás prophétiaja	7	155
Nahum prophétiaja	3	157
Habachuc prophétiaja	3	157
Sophonias prophétiaja	3	158
Aggeus prophétiaja	2	159
Zachariás prophétiaja	14	159
Malachiás prophétiaja	4	162

Az Új Testamentomnak Könyvei.

	Rész.	Levél.
Sz. Máthé Evangelioma,	28	163
Sz. Márk Evangelioma,	16	168
Sz. Lukás Evangelioma,	24	171
Sz. János Evangelioma,	21	171
Apostolok Cselekedete,	28	175
Sz. Pál levele Rómába.	16	179
Corinth. irt I. Levél.	16	184

Corinth.

Corinth. irt II. Levél.

Galatiába irt Levél.	13	190
Ephesumba irt Levél.	6	192
Philippibe irt Levél.	6	193
Colosséba irt Levél.	4	195
Colosséba irt Levél.	4	196
Thessalonicába irt I. Levél.	5	197
Thessalonicába irt II. Levél.	3	198
Timotheusnak irt I. Levél.	6	198
Timotheusnak irt II. Levél.	4	200
Titusnak irt Levél.	3	201
Philemonnak irt Levél.	1	201
Sidókhöz irt Levél.	13	202
Sz. Jákab közön. Levél.	5	204
Sz. Péter I. Levél.	5	205
Sz. Péter II. Levél.	3	206
Sz. János I. Levél.	5	207
Sz. János II. Levél.	1	208
Sz. János III. Levél.	1	208
Sz. Judás Levél.	1	209
Sz. János Jelenése.	22	209

V E G E.

K4

URI

URI IMADSAG,

magyar áztatva.

Azon nótán. Mellyen Belgául
énekeketik.

MENYBÉLI felféges Isten,
Kinek ditsősége ott fenn
Bóldog lelkek feregítül,

Láttatik véghetetlenül,
E' tellyes világ általad,
Teremtetett, áll, és marad.

2. Tenoha illy felféges vagy,
Erőd, méltóságod illy nagy;
Még-is minket, kik föld pora,
S' hitván férgek vagyunk, arra
Méltóztatfz, hogy haidnak
Hivassunk, s' te mi Atyánknak.

3. Fiúi bizodalomban,
Azért te elődbe mostan
Járulunk imádságunkal,
Reggeli (Estvéli) áldozatunkal:
MI ATYANK tiszteletünket
Vedd-bé, halld meg kérésünket.

4. SZENTELTESSEK-MEG TE NEVED:
Az az, mi velünk azt tegyed,

Hogy

ISTENES ÉNEK.

Hogy igazán meg-ismérjünk
Téged, feljünk és tiszteljünk,
Szemlélvén nagy bölts munkáid,
S' minden tökéletességed',

5. Gondolatunk és beszédünk,
Sőt a' mi egész életünk
Ugy folyjon, s' úgy tündököljék,
Hogy mindenek meg-ismérjék,
Hogy té vagy, szent Isten, Atyánk,
Fiainak te vagy példánk.

¶ 6. JÖJJÖN-EL A' TE ORSZAGOD:
Töltsé-bé uralkodáod,
Oh mi Királyunk, e' földet,
Szaporítsad feregédet,
Drága igédnek kész szállást,
Adgy mindenütt szabad folyást.

7. Ha (Im) Egyházad ellenfégi
Ígyekezék azt rontani;
Te velünk egy táborba szállj:
Es előnkbe Hadnagyi állj;
Szégyenítsd ellenfeginket;
Tarts-meg, birj, vezérelj minket.

¶ 8. LEGYEN A' TE AKARATOD:
A' mi jó s' rendes, te tudod;
Azért mi akaratunkat
Tettszéfed után hordozd, azt
Szerefsük, a' mit szeretsz, de
Gyűlölyük a' mit gyűlölsz te.

9. Engedjünk néked mindenben,
MINT ditső feregid MENNYBEN:
Ha velünk keményen bánsz-is,
Szenvedjük békével azt-is;

Tied

ISTENES ÉNEK.

Tied mind testünk, mind lelkünk,
Teremtőnk, szabad vagy velünk.

¶ 10. ADD-MEG NEKÜNK KENYERÜNKET,
NAPONKENT eledelünket;
Vifely gondot életünkről,
E' mi halandó testünkről;
Szolgálati jó egészséget,
Termő időt, békeiséget.

11. Szállíts áldást munkainkra,
Minden marhánk s' jószágunkra:
Javaiddal pedig nekünk
Adgy mértökletesen élünk,
Rád nézve haládatofon,
Mafok iránt irgalmason.

¶ 12. BOTSASSAD-MEG BÜNEINKET;
Mind ama' nagy veszettséget,
A' melly első Szűtőinkről
Szállott reánk örökségül;
Mind a' melly rosz gyümölsöt
Bofzszúdra e' rosz fa termett.

13. Nézzvén Szent Fiad vérére,
Ne vony minket ítéletre,
Es vétkeinkért meg ne feddgy,
Sőt mindenekről meg-engedgy,
A' MINT MI-IS MEG-ENGEDÜNK,
HA KIK VETETTEK ELLENÜNK.

¶ 14. ES NE VIGY A' KISERTETBE,
Melly rajtunk erőt vehetne;
Jól tudod melly gyarlók vagyunk,
Könnyen tántorodik lábunk;
SZABADITS AMA' GONOSZTOL,
Ki lest hány nekünk akarhol.

15. Hogy-

ISTENES ENEK.

15. Hogyha pedig ditsőséges
Néked, s' nekünk épületes
A' Kisértőt ránk botsárni,
Hitünket próbára vonni,
Add nekünk a' győzedelmet,
Koronázd ezzel hitünket.
16. Hogy tőled kérjük ezeket,
Illy okok indítanak minket ;
MERT TIED AZ ORSZAG. néped
Vagyunk mi, és örökséged ;
Jó Királyunkhoz szükségben,
Hogy ne folyamánánk mérészen?
17. Velünk jól tenni akarván,
Arra tehetséged is van ;
TIED A' tellyes HATALOM,
Egi s' földi birodalom ;
Jól tenni méltó-is hozzád,
DITSŐSEG tér ebből reád.
18. A' ki kérésében haboz ,
Az tőled üres választ hoz ;
De mi Christus érdeméből,
Nyügodt szívvel lévén erről,
Hogy meg-adsz, valamit kértünk,
Kérésünkhöz AMENT: köitünk.

V E G E.

